

Đại Cường

Ái Tình
Thái Giám

Tiểu Thuyết Dành Cho Người Lớn Trên 18 Tuổi

Ái Tình Thái Giám

Đại Cường

Ebook miễn phí tại : www.Sachvui.Com

Chương 1

Cả tỉnh đều háo hức đi xem đám cưới con trai ông bà Tỉnh Trưởng Đái Văn Cống cưới con gái thương hào Phí Đồi Nhân . Hai gia đình đều tiếng tăm . Cả mấy năm về trước thiên hạ đã biết, cái đám cưới này tnước sau cũng diễn ra. Vì bà Tỉnh Trưởng nử danh Cao thị Hưởng Láng và bà thương hào nử danh Phùng thị Mạnh Cơ, những lúc đậu chén Tứ Sắc, hai bà tỏ ra tình thông gia gắn bó lâu dài trong tương lai.

Hai bà còn đưa lên cao con trai con gái của mình, ca ngợi công danh sự nghiệp của chúng lỗi lạc trên đời chẳng ai sánh bằng. Các ông, các bà trong chén bạc, kẻ khen, người chê, người nịnh bợ đều có cả. Kẻ khen, khen hùa hùa ra mặt cùng với kẻ nịnh một bầy. Còn kẻ chê cũng lắm nhưng lời chê bai không ai nói thẳng, nói ngay mà xầm xì sau lưng hai bà ấy. Ngay cả những người thẳng thắn cũng chỉ thốt lên những lời mỉa mai là, giọng nhà giàu có gang có thép hoặc con nhà giàu, quyền thế mạnh thì cho là chúng khôn ngoan, thông minh. Con nhà nghèo, dân đen làm việc sai quấy thì liệt vào hạng dốt nát, đần độn. Sự đời là thế, nên hai bà có tiền, có của, có danh phận tha hồ tô son, điểm phấn, vẽ rồng, vẽ phụng, con trai, con gái của mình.

Nguyên nhân từ hai cửa miệng của hai mẹ đàn bà mà cả cái tỉnh nhỏ này chú ý ngày đám cưới của chú rể Đái Văn Tán sánh duyên cùng cô dâu Phí thị Tích Trữ. Tên tuổi nhiều khi ngấm suy lắm cảm cũng là định cho từng người. Và có khi vừa sinh ra, trời đất bóp miệng bóp hầu trong vô hình bắt buộc cha mẹ phải sắm cho cái tên đó. Cho nên trong lúc, trà dư tửu hậu, nhàn cư vi bất thiện, hai cái tên Văn Tán và Tích Trữ được dân trong tỉnh đem ra giải trí xuyên tạc đến tận tối đen mực xạ về chữ nghĩa.

Không biết sự thật hay hài hước. Có người nói rằng, lúc cao hứng trong sòng bài điều binh khiển tướng bốn màu, bà Văn Cống nói bằng giọng cười khích khích, lời hàm răng thừa cắn lấy cặp môi đỏ chót đít gà để mấy lú :
:

- "Thằng con trai nhà bà, Văn Tán, kỷ niệm công danh sự nghiệp của bố nó. Kể từ ngày để nó ra, sự nghiệp công danh của ông nhà tôi vút lên cao như điều gặp gió lộng. Hơn mấy chục năm trước ông nhà tôi danh tiếng chỉ hạng quèn trong xã hội. Thế mà khi Văn Tán ra khỏi háng tôi thì ông nhà tôi vận may đổ dồn như gió vào nhà trống mà trời xui đất khiến tôi đã đóng cửa then gài từ lâu nên những vận hên ấy không đường thoát, đành tụ lại ở trong nhà tôi hết thủy."....

Bà tiếp tục nói huyền thiên:

- "Chồng tôi có máu tuân hành cấp trên như thiên lôi. Ông ngọt mía lùì với những thượng cấp đó miễn sao họ ban cho ông quyền lợi. Chỉ có điều trái cẳng ngồng là khi chưa để Văn Tán thì ông nịnh nọt đằng trời, cấp trên cũng đểch thêm nghe ông. Trái lại cho đến khi cái thằng tốt tánh tốt mã, Văn Tán, nói một cách trắng trợn, đích thực mà thô tục là khi nó chui lỗ lòn tôi ra ngoài thì ông nhà tôi tốt số đáo để. Lý do ấy hai vợ chồng tôi bàn tính với nhau cho nó cái tên thời danh là Văn Tán. Vừa đánh dấu kỷ niệm vàng son vừa đánh dấu thời gian chối bỏ cảnh túng thiếu dạt trôi lục bình. Lai lịch thằng con trai của ông bà Tỉnh trưởng có thể mà cả hai vợ chồng liệt kê vào tử vi định mệnh đầu số, mệnh vào cung thân.

Bà thương Hào có đứa con gái, trông cũng mát đáo để, nhưng bà mạ kền, đánh bóng, Tây Thi gái nước Việt cũng ngã nón chạy rông. Ăn phải bả mía hay đập cút gà lẫn nhau, bà thương Hào, luận về cái tên con gái đi vào hệ thống khoa học thực dụng có thua gì con trai bà Tỉnh trưởng mà có phần trội hơn vì gắn liền đời sống xã hội nhân quần.

Cái tên Tích Trữ đượm màu sắc kinh tế tài chánh vì gia đình bà truyền thống con buôn mấy đời gia bảo. Cô con gái của bà được ngậm thai vào thời gian kinh tế đang thịnh vượng mà bất thần khủng hoảng.

Hàng hóa ngoài mọi cửa hàng, chợ búa, biến thành gạo châu, củi quế. Vợ chồng bà vô tình trúng mùa gian thương. Nguyên do, khi biết bà mang bầu việc mua bán có phần chậm chạp. Với lối buôn bán một chín nhì bù của con buôn dư chút tiền của là hàng hóa rẻ thì mua chất

vào kho, đợi lúc hàng hút, mua một bán năm, bán mười thì tung ra lấy lãi.

Nhìn được thời cơ để tích trữ, chớ ngáp phải gió thì phát cò làm giàu nhấp nháy con mắt. Ông bà ngáp, trúng được gió trở thành tiếng gọi vinh danh của dân chúng tỉnh lỵ là thương hào từ đó. Và đó là thời mót cho ông bà, đúng chín tháng mười ngày bà sinh hạ một tiểu thư được đặt tên là Tích Trữ để ghi lại một giai đoạn lịch sử gia đình cá thể mà ông bà vô cùng tự hào.

Kể từ đó gia đình bà phát cò tiến lên để được liệt kê vào danh sách những người giàu có máu mặt ở trong cái tỉnh lỵ cồn con nầy. Và cũng kể từ dạo ấy bắt luận ở đâu, bắt luận đâu chén canh bạc tứ sắc, có dịp gặp tầng số là bà mang tên đứa con gái ra nói chuyện tính toán đầu cơ tích Trữ, tài ba lỗi lạc.

Cùng một luận điệu đồng bệnh, hai bà thông gia nầy ăn khớp như lược với tóc, cào cuốc với đồng ruộng. Người ta thì thăm ở quán đình, mọi nẻo đường thành là ngưu tầm ngưu mã tầm mã, kết tình thông gia với nhau là hết say.

Văn Tán và Tích Trữ là đôi uyên ương được hai bà mẹ ca ngợi với thiên hạ nhưng dân tình chẳng ai lạ lòng hai cô cậu về mục tình ái lãng nhãng trước khi có cái đám cưới linh đình nầy diễn ra.

Văn Tán ngoài hai mươi tuổi, học hành lơ tơ mơ, đang làm lính kiểng trong dinh Tỉnh trưởng. Nói một cách rõ ràng đứng đắn là làm lính cho cha để khỏi ra tiền tuyến đối diện với kẻ thù. Cũng có lý do cho sự tránh né đó là ông bà Tỉnh trưởng chỉ có duy nhất đứa con là Văn Tán mà thôi.

Đứa con trai duy nhất trong gia đình có luật lệ khỏi đi lính. Nhưng ông Tỉnh Trưởng ra vẻ anh hùng trong thiên hạ là bắt luận trai thời chiến phải lên đường nhập ngũ tòng quân, làm tròn bổn phận, bắt luận con ông cháu cha. Và ông đã thực hiện cụ thể trong gia đình để làm gương cho mọi tầng lớp dân chúng mà dân chúng kẻ sát bên ông là ở cái tỉnh lỵ nhỏ xíu nầy. Nhưng việc ông cho thẳng con trai nhập ngũ

rồi về làm việc phát phơ dưới trướng ông làm lắm người cười vãi đái.

Văn Tán có máu con sen, nghĩa là thích dụ con sen trong nhà hơn là kiếm gái bên ngoài. Một anh lính bên trong tiết lộ, bà Tỉnh Trưởng rầu thằng con trai lắm. Có một vụ Văn Tán dụ con sen, bị nó la hoảng, nếu bà không nhanh trí dàn xếp thì cái tòa Tỉnh trưởng thôi hoắc và chức vụ của ông Đái Văn Cống có thể bay theo ngọn gió lèo.

Câu chuyện Văn Tán dụ con sen là một thiên tình sử ở trong cái tỉnh nhỏ này. Dân chúng bàn tán một dạo đến nỗi ông Tỉnh phải ra thông cáo chạy tội bằng cách đổ tội cho quân thù tuyên truyền với mưu toan tấn công tỉnh lỵ. Dân ngu khu đen, ngẩn cổ thấp giọng nghe vầy sồn đái trong quần nên đồng thanh nhất tề kết hợp với tòa tỉnh bảo vệ quê nhà... Nhờ thế tỉnh êm ru, bà re.

Chính quyền trung ương khen đáo khen để ông Tỉnh được gắn huy chương lia chia trong mọi chiến dịch được đề ra. Vì thế, ông Tỉnh vững như ghế đóng cọc cái chức Tỉnh trưởng. Về sau khi biết chuyện hậu cung trong dinh thì dân chúng mĩa mai, cái ghế Tỉnh Trưởng muôn năm cho Đái Văn Cống.

Về những đời tư nổi tiếng của con gái bà Thương hào không toàn thể bằng dân biết nhưng một số khá đông rất tường tận. Và khi cô ta sắp sửa về làm dâu ông bà Tỉnh trưởng Đái văn Cống thì tiếng xầm xì về cô mới khởi sự. Vì người ta ngạc nhiên khi Văn Tán đi cưới Tích Trữ về là ru vợ và Tích Trữ lấy chồng là Văn Tán.

Tích Trữ đã ngoài hai mươi tuổi. Cô ta biết ăn chơi từ thuở mười bảy. Nàng có những bốn chị em và là tnlong nữ của ông bà Thương Hào, cô thay đổi nhân tình như thay quần lót. Cuối cùng nàng dừng lại ở Văn Tán nhưng người ta không nghĩ ra được lý lẽ khi Văn Tán cùng Tích Trữ dừng bước giang hồ ở khúc đường mà cả hai đang nổi tiếng về mọi thứ ăn chơi trong cái tỉnh này. Một số người tự vỗ ngực biết chuyện dưới gầm giường của kẻ khác thì bảo rằng : Văn Tán và Tích Trữ dừng bước giang hồ vì chúng đã gặp nhau ở cái đích lý tưởng đạt được.

Sự mù mờ về cái đích ấy ai cũng muốn tìm hiểu. Đó là truyện đôi lứa: Truyện đụ. Truyện đụ lạ lùng mà ai cũng muốn nghe dù trên đời này chẳng ai muốn nói ra mà ai cũng đều đụ cả.

Truyện đụ của Văn Tán do những người tay trong kể lại dài thườn thượt như pho truyện chường của tác giả nổi tiếng Kim Dung. Họ truyền khẩu ra ngoài, lắm người thêm gia vị, thêm mỡ, hành, tiêu muối...mà giọng nói có duyên thì lắm người theo dõi nhất là những tay dâm hoặc những tay liệt dương nghe được với lòng ham muốn chống được bệnh liệt cặc.

Bây giờ đám cưới của Văn Tán và Tích Trữ đã chính thức diễn ra thì người ta không còn kể chuyện úp mở với nhau. Người ta bảo đám cưới của hai tay đụ nổi tiếng. Từ đây con sen của ông bà Đái văn Cống không còn lo sợ Văn Tán kéo vào nhà kho, đụ hàng giờ khi ông bà Văn Cống bận công việc hay đi công tác. Còn ông bà thương Hào cũng không còn sợ cô con gái Tích Trữ đang đêm đưa trai về nhà đụ mà nàng rên sướng đến độ ở phòng bên, ông bà phải thức giấc. Cũng giống như cái độ ông bà còn nghèo khó cơ hàn, cư ngụ bên đường rầy xe lửa, đêm trở về sáng đã đụ nhau kịch liệt vì chuyến tàu sáng hú còi vào tỉnh, và rồi có nàng ngày nay.

Những nhân tình, nhân ngãi của Tích Trữ ở trong tỉnh cũng có, ở các tỉnh cũng có. Cứ mỗi lần ông Phí đời Nhân di chuyển cư ngụ ở các địa phương là nhân tình lại nảy sinh ở Tích Trữ. Đành rằng con gái đang ở độ mơn mớn, cặp vú nảy nở, lông lồn dòn dập mọc lên, mu lồn tray gò thì núng lòn, mòng đóc nhô ra giữa hai mép lồn thì liên miên núng làm sao tránh khỏi. Gặp đũa biết kèm hãm không nói làm gì, còn gặp đũa chịu không nổi thì đưa lồn cho trai đụ đâu phải hiếm hoi trên đời.

Tích Trữ mình đây, nảy nở đầy đà. Nàng biết làm đom, biết liếc mắt đưa tình sớm sủa thì đòi được đụ là chuyện thường tình đối với nàng vì không ai giải quyết được cái nhục sống vượt bực sung mãn của cơ thể nàng. Bà thương hào rất tình mắt về cô con gái nhưng bà cũng nghĩ lại bản thân mình khi còn ở tuổi của con gái bà cũng đụ như giặc cho đến khi gặp ông thương gia mới yên bề khăn gói. Suy bụng ta ra

bụng con gái, bà an ủi, truyện ni rồi có đó. Bà cũng như thế mà bây giờ có thua ai đâu, ngược lại còn được thiên hạ kính nể về sự quý phái, giàu sang kém chi bọn quý tộc, khoa bảng.

Ông thương hào Phí Đồi Nhân là một người rất tin tưởng về số mạng. Khi ai luận về cái tên mang vào thân là định mệnh của từng người thì ông khó bề tránh được tiếng thờ dài. Ông không hề than thở về đứa con gái lớn nhất trong gia đình mặc dầu ông biết được nhiều chuyện cề đứa con kỳ cục. Bà thương hào lắm lần đề cập đến tư cách của Tích trữ thì ông gạt ra ngoài tai, không buồn nghe, viện cớ, rồi nó cũng phải có chồng như cuộc đời của bà. Thế là bà thương hào nguẩy đi bỏ đi. Hoặc những khi ông thêm lòng bà thương Hào mà vợ cứ bèo nheo thì ông làm mặt nóng tách để có dịp đề bà ấy ra mà bú lòn nhưng không đụ., làm bà vợ uất lên muốn khóc thành tiếng.

Có những đêm khuya thanh vắng, hai vợ chồng Phí Đồi Nhân mất ngủ, chuyện trò trăm chuyện rồi cũng chán. Ông lộ bộ mặt chán nản, thất vọng khi bà mò cặc,thèm đụ. Ông phải xoay qua nói chuyện định mệnh về cái tên ông đang mang để vợ thông cảm, trung thành với ông, đừng nổi chứng, nứng lòn, mang nó đi đụ bậy thì đời ông thêm tăm tối. Vì thế, mỗi lần vợ ông theo những chiếu bạc tứ sắc là ông lo sốt vó. Ông tâm sự với vợ cái tên của ông hiện ra không sai tí nào.

Ông sống của con người phí đời được diễn nghĩa từ ba chữ Phí Đồi Nhân. Vợ ông ban đầu không hiểu bảo rằng đời ông có chi là phí. Bây giờ có tiền, có của. Cuộc sống thanh thản, ung dung, còn thua ai nữa.Và còn nở mặt, nở mày sắp làm thông gia với ông Tỉnh trưởng quyền uy một cõi thì đòi hỏi điều gì nữa, trời cho lộc có hạn chứ đâu có phải ăn luôn gan trời thì quá quắt tìm đâu ra.

Ông Phí Đồi Nhân chữa lời vợ mà nói rằng:

- Bà nghĩ chẳng sai ở chỗ nào ráo. Nhưng bà là vợ, chuyện trên giường, trên nệm, bà cho tôi nói thô tục cho thoải cái dâm, thì với tuổi tác của tôi và bà mà mất đụ thì đau thật quá. Bấy lâu nay tôi thêm lòn, chỉ có bú. Bà thì thêm cặc tôi biết. Tôi bú lòn, bà cũng sướng. Bú ngày này qua ngày nọ, qua tháng kia, bà có nứng, có thích nhưng

vắng cặc vào lồn cũng gây phiền cho bà không nhỏ. Còn tôi, ban đầu cứ nghĩ đơn giản, cặc xuội đứng dậy không được không phải vì tôi mà vì bệnh gì đó. Hy vọng bú lồn bà là phương pháp chữa trị cho cặc nứng cứng trở lại ngày xa xưa. Không dè ngày lại trôi như dòng nước dưới cầu, tôi cứ bú lồn mà chẳng đụ cái nào thì đúng với cái tên Phí Đồi Nhân cha mẹ sắm sanh cho tôi khi cất tiếng oa oa chào đời. Cho nên tôi nói, bà để bụng, chuyện con Tích Trữ, bà thường than phiền này nọ...riêng tôi, tôi mừng, mừng bây giờ nhưng mai hậu thì chẳng biết ra sao. Vì nó mà liệt lồn như tôi liệt cặc thì cái hạnh phúc của nó đổ xuống cầu xí chẳng có ma nào muốn đem đi đổ mà để đó tạo những câu chuyện đàm tiếu cho vui như Tết thì bỏ mẹ cả tôi lẫn bà. Lúc đó thông gia cũng đều là cứt lỏng cả.

Ông chép miệng nói tiếp:

- Cái bệnh liệt dương của tôi nghe nói cũng nằm trong họ bệnh di truyền làm tôi đâm lo cho mấy đứa con gái.

Bà thương hào nghe chồng nói cũng thương và lời của chồng thực tình mà tực, gọi tí nứng lồn trong bà. Bà thực sự muốn hẩy lồn ra cho chồng mà an ủi:

- Mình đụ không được thì bú lồn, em cũng thích lắm chứ !. Mình bú đây nè, em không đòi cặc mình phải đụ.

Nhưng bà thương hào đã không thực hiện bằng hành động mà bà tự biện minh với ý định làm cho chồng yên tâm.

Bà thương hào nói:

- Ông đi nhiều bác sĩ mà chẳng khỏi. Âu là số mệnh như ông đã thông hiểu thì chẳng lấy làm khổ tâm, hưởng quá đời người rồi, đâu phải ngăn ngui gì nữa mà tru với tréo cho mòn mỗi sức khỏe, diệt dục cũng tốt, cứ giữ mồm miệng, răng cở để bú lồn. Bú lồn là một cách đụ, ai phủ nhận thì đó là ké cù lần nhất trên dương thế.

Bà thương hào thấy ông chồng chịu nghe lý luận bình dân học vụ dân

gian của mình bèn bồi thuốc súng:

- Cuộc đời ô trọc, nhiều lúc ông đem chuyện khoa học ra giải nghĩa, không biết ông có nghĩ ra không vì cái lối khoa học của ông là khoa học huyền bí nếu không muốn la trời lên, toàn của khoa học huyền bí, ma quái tác động cây đa, cây vú sữa khi chúng mình còn ở trong làng trong xóm có thầy mu rùa, thầy nước lạnh chữa bệnh ma ám. Tôi nói về khoa học cho ông nghe thông lỗ tai đây nè ?. Ông có cặc mà coi như không còn cặc nữa. Có ai mà biết điều đó, ngoại tnl tui. Cái sự trời không cho ông tiếp tục đụ không ăn nhập đến sự lo âu quá đáng về chuyện liệt âm, liệt lồn. Đám con gái của chúng mình có liệt âm, liệt lồn, nếu di truyền là ở tử tui mà ra. Bây giờ, hiện tại, tui như thế này thì đám con đâu có sao. Khoa học chẳng thêm cụ thể thực dụng, chứng minh cho phí thời giờ các ông bà bác học lẫn các nhà nghiên cứu đụ với đéo Việc đã rành rành cứ chối cãi, hóa ra thuộc tầng lớp ngu dốt mà lại đại ngoan cố...bệnh quá chịu sao thấu...

Vì cái đám cưới được tổ chức linh đình, nó trở thành đề tài giải lao cho toàn thể dân chúng trong tỉnh. Có chỗ xì xào về ông bà tỉnh trưởng, chẳng kém chuyện dưới gầm giường của vợ chồng ông bà thương hào. Người ta đợi xem nlorc dâu mà chưa đến giờ nên sa vào quán xá, đầu vỏ mồm để giết thời gian đi qua. Trăm chuyện ào ào tuôn ra cửa khẩu của khách ăn, khách uống. Họ không quen biết nhau, người này biết câu chuyện này, người kia biết câu chuyện khác, kể cho nhau nghe rồi tự nhiên quen biết với nhau như ngàn kiếp trước đã gặp nhau rồi. Tựu trung những câu chuyện đàm tiếu đều lấy cái đích tòa Tỉnh trưởng mà hiện nay nhân vật chính là ông bà Đái văn Cổng, còn chú rể đang ở vào thời kỳ thứ yếu. Tất nhiên xuất xứ của ông Đái văn Cổng thuộc hạng bát nháo, thời thế tạo ra nhân vật chứ không phải nhân vật tạo ra thời thế.

Đái văn Cổng được mô tả là người đàn ông say sưa với chức phận. Bản tính như thế nên làm việc hăng say. Ông đi tuần thám tỉnh nhà bất cứ lúc nào, kể cả ngày nghỉ và lễ lạc. Nhưng ông siêng năng quá trớn, quá tay, làm cho thuộc hạ và cả dân chúng ban đầu thán phục rồi tự dưng người ta tìm hiểu.

Hóa ra, đêm khuya hay đứng bóng giữa ngày, ông một mình một xe, thính thoảng có tài xế đi theo, ông xuất dinh để viếng một núi vợ lẻ. Một mình ông mà những một núi vợ lẻ thì tô bồi vẽ cảnh quá đáng khi chột nghe vào tai lần đầu. Quả thật điều đó chẳng phải phóng đại. Những tay trong tòa tỉnh tiết lộ rất dè dặt mà vẫn bắn tin vung vít ra ngoài bâng dân thiên hạ một cách ngon lành.

Cái tỉnh nhỏ này xa mặt trời trung ương. Mấy tay có máu mặt trong chính quyền ít ai lưu ý đến tỉnh lỵ vừa bé vừa khỉ ho cò gáy này nên không tranh giành. Nhưng đối với Đái văn Cống, ông Tỉnh nào cũng là ông Tnh. Đồng thời, Đái văn Cống từng biết cái tỉnh này, bên ngoài trông nghèo rớt mồng tơi là phận bạc của dân chúng nhưng bên trong nghiên cứu mà khai thác thì tiền rừng bạc biển thu vào một mối mà chẳng ai thấy rõ chân tướng của người được hốt. Cho nên kể từ lúc nhậm chức cho đến nay, cả hai ông bà trở nên đầy đủ từ tiền của đến vóc dáng.

Nhưng có tay trong tiết lộ rằng ông Đái văn Cống là người sung sức vượt bậc. Ai cũng đàm tiếu về con cặc ngoại hạng của ông. Khi ông mặc quần xà lỏn là cặc của ông cả một đùm, một khối. Chính bà Văn Cống một đôi khi nóng giận lờ lời, mắng ông là thằng cặc dài chỉ có đĩ mới chịu thấu ông ta. Lý do tiết lộ vô thưởng vô phạt của bà Cống làm cho tên tài xế và viên bồi phòng để ý.

Cả hai người ăn, người ở và thân cận nay xác nhận, cặc ông Cống to thật mà họ dùng đến giọng nói là cặc ông ấy không bình thường. Họ không tiết lộ những canh đụ giữa ông Cống với bà Cống. Dường như kể từ ngày về nhậm chức, bà Cống say mê bài tứ sắc hơn là việc đụ đéo mà eó thể bà ta đụ với ai chứ không hề đụ với ông Cống. Đó là điều lạ nhất. Người ta bảo, bà Cống sợ cặc chồng. Bà chịu đựng nhiều phen mới có bầu để đẻ Văn Tán. Từ đó bà cấp tiền cho ông Cống đi ra ngoài đụ ỉ.

Ngày nay có chức phận, đi đụ đ khó khăn nên ông ta lập phòng nhì, phòng ba... để thuận tiện sự đòi hỏi dục tính của ông. Kết luận về bà Cống, bà lạnh cảm, liệt âm liệt lồn, vì mặc cảm cặc của ông Cống quá kích thích về chiều ngang lẫn chiều dài.

Lắm người không ưa cái phách lối của bà Cống thì mắng lên rằng, con đàn bà này chỉ biết tiền lượm vào cho đầy túi tham để cờ bạc mà không chọn lấy cái phúc có được thằng chồng có cặ cán búa, dài thượt con lươn. Nói đi rồi cũng có người bào chữa cho bà Cống là lớn bà không được to để cân xứng với cặ chồng.

Bàn đi bàn lại lung tung nhưng người ta vẫn bảo, có chồng cặ bự, bao giờ cũng đụ sướng và sướng đụ. Nếu có ai cãi hoặc bán tính bán nghi về việc nói khoác con cặ to của ông Đái văn Cống thì câu trả lời dù mù mờ nhưng có phần đảo lộn nghi hoặc là cặ ông Tỉnh đái văng cống như cái tên của ông, đó sao ! ?...thì to bự, sức mạnh là đúng rồi!

Từ cái đám cưới to nhất tỉnh từ xưa cho đến nay, Văn Tán và Tích Trữ đến chuyện bí tỉ của hai cặp thông gia được bàn tán, vén màn bí mật của những tay sừng sỏ về nghiên cứu gầm giường thiên hạ. Nên người ta biết được rằng, hai đôi thông gia, Đái văn Cống - Phí Đồi Nhân có đời sống phòng the trái ngược nhau. Vợ của Đái văn Cống liệt âm liệt lớn. Chồng của bà Phí đời Nhân liệt dương liệt cặ.

Trong căn nhà nhỏ. Vách tường rêu phong. Mái ngói bạc màu. Trước mặt nhà sân nhỏ. Sau nhà mảnh vườn khá rộng nhưng không được săn sóc nên cỏ cây vườn mọc chẳng còn thứ tự. Lý Tòng, thanh niên đang độ trai tráng đang ngồi buồn thiu dưới mái hiên nhà không buồn nhìn khung trời hôm nay xanh biếc không một áng mây vớ vẩn lang thang bay.

Ngày này là một ngày ảm đạm nhất trong đời Lý Tòng. Người yêu của chàng lên xe hoa về nhà chồng. Những ngày tháng tuyệt đẹp với Tích Trữ không còn nữa. Lý Tòng là con nhà nghèo, khó bề kết duyên với con thương hào Phí đời Nhân. Chàng ta có cái mả bề ngoài cao ráo nên lọt mắt Tích Trữ. Và tình yêu nẩy nở kể từ đó.

Cho đến khi một chiều mưa đổ lớn chặn lối đường về thì chàng đụ được nàng. Lý Tòng đụ hay đến nỗi Tích Trữ yêu chàng vì đụ mà chẳng đề cập đến tình yêu. Vì nàng biết, tình yêu này sẽ không bao giờ có đoạn kết. Tích Trữ có tiếng yêu cuồng sống vội, lấy hưởng thụ

làm đầu. Nàng quen biết với Lý Tòng rất tình cờ trong một buổi đi xem sở thú với bạn bè. Nàng kháo với bạn bè khi trông thấy Lý Tòng ở chuồng khỉ.

Tích Trữ vốn là cô gái táo bạo. Nàng nhìn Lý Tòng dưới mắt để nghĩ thầm chàng này đẹp trai, thân hình cao ráo. Nàng chú ý nhất là sóng mũi của chàng cao mà đầu và vế mũi nhô bự. Nàng có đọc cuốn sách mỏng dính về tướng mạo đàn ông, người nào có cái mũi dạng như thế là có cặc bự và đụ tốt lẫn tốt đụ.

Cả cái tỉnh này, chẳng ai biết rằng cái lỗ trinh của nàng như cái trống lũng từ khuya. Tại vì ở nàng có nhiều khuôn mặt sống. Nàng không cố ý như vậy nhưng nàng ăn chơi, đàn đúm quá sớm nên khuấy quậy và trở nên quỷ yêu trước tuổi Nàng khoái đọc dâm thư trong phòng kín, đêm khuya gài then. Nàng trở nên tiểu thơ khi tiếp chuyện với cha mẹ hoặc bạn bè của cha mẹ.

Nàng là gái sành thạo ăn chơi với đám bạn giang hồ tứ chiếng. Nàng là người bạn quý biết điều, biết lẽ với những bạn bè nghèo khó. Nói chung, môi trường nào nàng hòa mình là bản thân nàng hòa vào môi trường đó. Ai có tinh thần ba phải thì khen ngợi nàng đáo để. Dù là con gái nhưng nàng thông thạo gấp vạn lần đàn bà. Có một sự việc ăn sâu vào xương tủy Tích Trữ là nàng hoang dâm. Nàng dẫu sâu bản tính này để đóng nhiều bộ mặt như phùng tuồng để dễ bề hoạt dâm.

Lý Tòng hiểu rõ cá tính của Tích Trữ nhưng chàng lại nặng về tình yêu. Một thứ tình yêu không phải chỗ mà lắm lần chàng đã định tâm điều chỉnh để hưởng lạc thú mà thôi. Tuy nhiên khi Lý Tòng tự chinh phục ở tinh thần thì giữa chàng với nàng rẽ qua một ngã đường. Ngã đường ấy là Tích Trữ đột ngột đi lấy chồng mà không cho chàng biết.

Bây giờ ngoài kia, bên khu vực của giới thượng lưu trong tỉnh lỵ cự ngụ, đám cưới linh đình, nổi tiếng giàu sang của Tích Trữ đang cử hành, tim gan Lý Tòng tan vỡ. Dù cái đám cưới này đã đồn đãi từ mấy năm nay nhưng vẫn dậm chân một chỗ và chính Tích Trữ có nói với chàng là đó là tiếng đồn, dư luận vẫn là dư luận. Lý Tòng không đi

sâu về đời tư của Tích Trữ nhưng chàng nghĩ rằng Tích Trữ bàng quang vấn đề đó thì chẳng có chuyện gì xảy ra.

Khi đã hiểu, Lý Tòng trở về với thân phận của mình. Chàng là một thanh niên độc thân. Cha mẹ đã qua đời vừa khi chàng đang đứng vào tuổi trưởng thành. Cái nhà cũ kỹ nay là một kỷ niệm yêu dấu. Nó cũng đánh dấu được một thời kỳ huy hoàng, dù thời điểm đã xa xôi Lý Tòng có đôi chút chữ nghĩa. Chàng có nghề nghiệp đang hoàng và có suy nghĩ : nhất nghệ tinh, nhất thân vinh.

Lý Tòng có người chú họ làm nghề thợ mộc, nên học luôn nghề mộc. Chàng yêu nghề, có sáng kiến nên đồ mộc của chàng được tiếng khen sau khi thụ giáo ông chú họ những mấy năm liền. Góp gió làm bão, ngày nay Lý Tòng còn có cửa hàng nhỏ bán đồ mộc do chàng làm lấy.

Dù đã thoát khỏi cảnh túng thiếu đeo đuổi hàng ngày và nếp sống có vẻ truyền thống một thời xa xôi, dáng dấp của Lý Tòng đượm nét phong lưu. Vì thế, bạn bè, người lối xóm thường mỉa mai chàng, con nhà lính mà tính nhà quan. Chàng nghe thế chỉ mỉm cười trừ chứ không ý kiến, không góp ý và chẳng phiền lòng.

Trước khi đi lấy chồng, bước qua con đường ngang, Tích Trữ đã chẳng báo xa gần cho Lý Tòng phỏng chừng. Và bây giờ một mình ngồi thơ thẩn ở hiên nhà, Lý Tòng vô cùng ngạc nhiên về Tích Trữ đã đến nhà chàng vào tuần vừa qua mà không báo trước. Buổi gặp gỡ ấy là buổi gặp gỡ cuối cùng, nay Lý Tòng mới nghĩ ra được Và nhớ lại...Chiều hôm đó...

o o o

Chiều hôm đó...Tích Trữ đứng ở trước sân từ lúc nào không biết. Nàng đưa mắt nhìn hàng dâu dưới ánh nắng chiều thoi thóp. Cây tre ở góc vườn đóng đưa theo chiều gió nhẹ lung lay cành, lao xao trong bóng nắng.

Tích Trữ bước gần tới gốc cây, nhìn bao quát căn nhà như một người khách lạ đến đây lần đầu tiên. Sau cái nhìn triu mến, nàng đi vào nhà.

Cửa đã mở sẵn tự bao giờ và căn nhà của Lý Tòng cũng chẳng bao giờ đóng lại ngoại trừ khi chàng phải ra cửa hang đồ gỗ. Vì vậy, Tích Trữ biết ngay Lý Tòng có mặt ở nhà.

Tích Trữ ngắm căn nhà giữa, không lấy gì làm, rộng rãi nhưng đầy ảm cúng. Đồ đạc trong nhà cũ kỹ từ những đời trước để lại nếu không muốn nói là những loại đồ cổ. Căn nhà đầy yên tĩnh mà nàng đã nhìn được khung cảnh này vô cùng quen thuộc tại căn nhà này là nơi hẹn hò kín đáo, tự do giữa nàng và Lý Tòng. Cũng căn nhà này nếu nói một cách cao thượng thì Lý Tòng không hề lấy phương tiện thuận lợi để cởi áo quần nàng mà đụ. Lý Tòng có cởi áo quần nàng ra nhiều bận, bóp vú, sờ lồn một cách vội vàng rồi tự tay chàng mặc lại áo quần cho nàng. Nhiều lúc Tích Trữ núng lòn, ngầm ý yêu cầu chàng bú lồn để cả hai cùng núng thì không cách biên giới phải đụ là bao nữa. Nhưng tuyệt nhiên Lý Tòng không đụ nàng.

Tích Trữ đã bị đụ và được đụ nhiều chàng trai đủ hạng đủ cỡ. Họ đều tham lam trông thấy lồn nàng khi đã cởi quần lót dưới bất cứ góc độ. Còn Lý Tòng đối với nàng vô cùng đặc biệt. Có lẽ vì thế mỗi tình kéo dài mà nàng cho rằng, chàng không không giống những người đàn ông nàng chung đụng. Và nàng nghĩ thêm là Lý Tòng có tình yêu quá cao thượng khi chàng thừa sức để nghe được tiếng tăm ăn chơi của Tích Trữ.

Đằng sau nhà phát ra tiếng động của lưới cửa trên gỗ. Tích Trữ ra vườn sau. Lý Tòng thấy nàng liền ngừng tay cửa ở cái ghế trường kỷ khi đang chuẩn bị ráp vào ở thành tay chống. Chàng bỏ việc, bộ mặt tỏ ra rất mừng rỡ. Nàng và chàng đều tiến nhanh đến gần nhau.

Lý Tòng đưa hai cánh tay rắn chắc, vòng kiềng eo ếch nàng, ghì mạnh vào thân thể chàng thật chặt. Mặt đối mặt. Tích Trữ đã đi giày đế cao mà nàng phải nhón gót để hôn thật say đắm với người yêu. Đôi vú căng phồng dưới lớp áo của Tích Trữ cọ trên ngực trần của Lý Tòng. Không để cho chàng chậm trễ, nàng nút môi, nút lưỡi chàng thật sâu thật đậm đà.

Hai bàn tay của Lý Tòng bóp vào eo, lần lên hai bờ vai và tuột xuống

vò hai mông đít tròn trĩnh của Tích Trữ. Nàng nhạy nứng nhanh như cắt Hết bú môi, nút lưỡi người yêu, Tích Trữ bú vào hai núm vú của Lý Tòng. Nàng toan mò cặc chàng thì Lý Tòng ngăn tay nàng lại và thì thầm qua tai nàng thật êm dịu tình tứ :

- Nứng không em. Anh hôn em nữa nhé ? Bú vú em nghe !

Lần đầu tiên Tích Trữ nghe được những lời nói tục rất tự nhiên thốt ra từ cửa miệng của chàng rất thành thực mà đầy lãng mạn càng làm cho nàng đã nứng lờn lại nứng cuồng nhiệt. Và cử chỉ dịu dàng của chàng làm cho nàng quên khuấy sờ cặc để vuốt cho sướng tay nứng lờn.

Tích Trữ chỉ biết trả lời khi nuốt trôi miếng nước bọt đã đọng trong cổ họng :

- Sướng quá như mọi khi. Nhưng lần này anh đừng bỏ lửng giữa chừng...Em giận cho mà coi Bây giờ đã đến lúc em không thêm giữ ý, giữ tứ nữa. Em thích nói tục...nói thực tế với anh để vừa sướng hứng và vừa sướng lờn để chúng ta đụ nhau.

Trong cơn nứng mà Lý Tòng cũng phải ngạc nhiên về cử chỉ của người yêu nhưng rồi chàng cũng để qua mau vì Tích Trữ như người cuồng loạn. Nàng cởi hẳn áo. Nàng tuột tử quần ngoài lẫn quần lót. Nàng du thân thể Lý Tòng ra xa và nàng đứng tréo chân như người mất, đoạn nói :

- Như thế này...Có tệ không...mà bấy lâu nay anh chỉ bú mà không chịu đụ em lần nào.em phải nói, không hiểu cho em sao ? Anh chê ở chỗ nào cho em biết...Anh lạ lòng đến độ này...

Từ ngạc nhiên xen lẫn sự đột ngột, Lý Tòng nhìn vào thân thể đang trần truồng của Tích Trữ. Cái thân thể bốc nóng chàng đã sờ mó, cọ xát, tẩn mẩn lần mò bóp từng góc cạnh từ đôi vú, lông lờn, cái rãnh của hai mép lờn, mông đóc khi cứng khi mềm theo độ nứng...nhưng không tường tận chân dung lờn của Tích Trữ như lần này.

Giọng nói của Tích Trữ gây xúc động Lý Tòng. Con tim của chàng se lại. Chàng bạo dạn qua những cử chỉ lời nói của Tích Trữ. Lý Tòng muốn tiến nhanh về phía nàng nhưng chàng thấy những bước đi của mình sao quá nặng nề và cử chỉ vụng về.

Vừa dừng bước chân đối diện với Tích Trữ, chàng quì xuống, mặt sát lồn và chàng bú nhanh vào mồng đóc của nàng. Cái mồng đóc đã cương nứng từ lâu. Cái mồng đóc tròn như hạt đậu phộng đã bóc vỏ với màu cánh dán nhạt. Lý Tòng nút hẳn vào trong mồm và dùng lưỡi mân mê nhẹ nhẹ trên đó.

Hai tay chàng ôm ghì lấy hai đùi của Tích Trữ. Nàng được bú mồng đóc trở nên sướng nứng. Hai chân nàng run rẩy như không đứng vững. Toàn bộ phận mũi, miệng của chàng dán vào rãnh lồn, xát từ mồng đóc xuống tận phía dưới cửa lồn thì Tích Trữ phát rên từng cơn mà nàng chẳng thốt ra lời.

Khuôn mặt chàng đang ở nơi lồn nàng mà chàng nghe được hơi thở khi ngắn khi dài và tiếng than trời vắng xa. Nàng sướng. Nàng nứng lồn. Nàng cảm động về cái lối bú lồn yêu đương thay bằng tình cảm lẫn những lời thổ lộ.

Tích Trữ nứng lồn đến độ muốn gẫy thân, ôm chồm lên thân thể Lý Tòng. Chàng ngừng lại, từ lồn nàng chàng ngẩng mặt nhìn nàng. Tích Trữ cũng cúi mặt xuống nhìn chàng triu mến. Bốn mắt nhìn nhau trong cơn nứng chung hòa, tận hưởng giữa đàn ông và đàn bà khi gần nhau chỉ có cái hạnh phúc là bú lồn, bú cặc, cuối cùng đụ nhau, cặc trong lồn mà nắc, cho đến khi đạt đến cái nứng cao chót vót và trào khí cặc, tuôn khí lồn.

Trong khoảng khắc này, Lý Tòng nhận ra rằng đến ngày hôm nay chàng mới nhìn kỹ được lồn Tích Trữ. Một phong cảnh hữu tình, lãng mạn ở lồn nàng. Chàng phong cảnh hóa cho thỏa thích lòng đam đang phủ bọc lý trí.

Mồng đóc nằm trên tận đỉnh rãnh lồn là non bộ của chóp núi. Theo suối khe từ nguồn về xuôi, rãnh lồn của nàng tượng hình cho hình vẽ

có thật ấy Hai mép lồn,triền bờ của âm thanh suối reo để vọng âm hưởng của một tấu khúc vọng sa động thì cửa lồn của nàng là đấy. Cửa lồn, cái hang huyền bí tuyệt vời, tài tử giai nhân cùng những kẻ hèn không tên không tuổi cũng muốn vào sâu, dù phải mạo hiểm, phiêu lưu...

Những ý nghĩ đó đã dừng lại trong sự ngổn ngang dục vọng của Lý Tòng, khi Tích Trữ lên tiếng :

- Sao anh không nói một lời cho em.!?..

Lý Tòng không nhìn nàng nữa và cũng không trả lời những gì nàng muốn hỏi. Với Lý Tòng im lặng giờ phút này cũng là một sự trả lời rất đầy ý nghĩa. Nhưng kỳ thực khi chàng không còn ngược mắt nhìn Tích Trữ nữa thì khuôn mặt chàng đối diện thật gần với lồn nàng.

Lý Tòng lấy đôi bàn tay đặt xuống hai bên mép lồn nàng và dùng những ngón tay vạch hai mép lồn về phía hai háng. Rãnh lồn rộng ra. Cửa lồn hồng lõ, chàng nhìn được bên trong đỏ tươi và chung quanh động vài giọt khí lồn li ti chực chờ lẫn dính vào những ngón tay của chàng nhưng Lý Tòng vội kề sát mồm vào đó mà nút, bú để được trôi qua cổ họng.

Tích Trữ lại rên và thở dài vì bị kích thích vào lồn đến cực độ nên không tài nào dẫn cơn nứng. Nước lồn nàng tuôn ra liên tiếp khi Lý Tòng bú mãi lồn như đĩa đói gặp được máu trâu tốt thịt. Nhưng khi sượng và nứng lồn tới mức trời biết thì Tích Trữ kèm hãm sự xuất khí lồn. Nàng kèm hãm để chờ đợi cái đụ rồi xuất khí lồn một lần với khí cặc của chàng.

Tích Trữ lại nói :

Thôi đi anh, khí lồn em ra nhiều rồi...Anh có nứng cùng em không ?

Bây giờ Lý Tòng. mới ngừng lại. Được thể Tích Trữ nói tục để hỗ trợ nứng thêm, nứng nhiều khi chàng bú lồn, chàng trả lời :

- Núng lắm. Lồn em đẹp ghê ? Thấy là muốn nhảy vào đụ ngay.

- Đừng nói láo phải tội.

- Không dám ?...Mà cho anh nhìn lồn em thật nhiều nghe hông ?

Lý Tòng nói với giọng nũng nịu như đàn bà, Tích Trữ khoái chí. Nàng đáp :.

- Vậy từ hồi nãy đến giờ anh nhìn cái con khỉ à?

Tích Trữ trả lời không vào lời yêu cầu của chàng nhưng hàm ý, làm gì cũng được, sá chi anh ngắm nhìn lồn em, chuyện nhỏ, anh yêu của em.

Sự cởi mở của Tích Trữ vừa nguồn cảm hứng vừa cho Lý Tòng bạo dạn để chiêm

ngưỡng lồn người yêu mà nàng có dịp nhiều lần lại không ngắm kỹ,nhìn kỹ những đường nét.

Sau khi trả lời ngã ngón với Lý Tòng, nàng tiến sát đến gần, đối diện và cũng lồi đứng chẳng hai chân. Lý Tòng mấn đôi vú. Cặp vú của nàng hầu như khi nào cũng căng cứng dưới lớp da mỏng quân. Tuổi con gái bẻ gãy sừng trâu, bầu vú tròn xoay, hầu như chiếm trọn diện tích của ngực.

Với thời đại này, nếu không sờ bóp vú nàng thì ngỡ vú bơm. Cái lớn bầu vú mà không sờ sờ nên vô cùng kêu gọi, hấp dẫn. Hai đầu vú chổng ngược mà người ta thường gọi là vú sừng trâu thì Tích Trữ có được hình thù ấy.

Tích Trữ ăn chơi phóng túng nhưng nàng giữ thân hình. Vì thế khổ người của nàng bao giờ cũng được sự chứa chan kêu gọi kéo theo tràn đầy dục vọng. Lý Tòng xoa vú nàng vừa đúng tầm tay. Tích Trữ đứng yên cho chàng tự do xoa nắn thỏa thích một hồi rồi chàng lại bú vú. Nàng vò tóc bồng bênh của Lý Tòng trong cơn đam mê, say sưa

như một người lạc bước từ chỗ đâu đâu không tìm thấy phương hướng.

Đôi mắt Tích Trữ khép lịm, mơ màng do sự kích thích ở hai đầu núm vú. Trong châu thân nàng, những mạch máu cuộn cuộn trôi chảy của thời tiết giống bão đột ngột đi qua thành phố nhỏ như thành phố nàng đang cư ngụ.

Mỗi khi cặp môi và lưỡi của chàng ngưng lại vì một lý do nào đó, Tích Trữ tưởng như tắt nghẽn, rồi kích thích vỗ cánh ra đi và chàng tiếp tục thì nàng lại có cảm tưởng của bài ca trữ tình, kích thích ghé nối mà tâm trạng hoan hỉ cực độ và có xúc tích mới lạ. Vì thế ảnh hưởng sự nung nấu khoái cảm vô ngần.

Và mỗi lần Lý Tòng ngưng bú vú, nàng hẩy vú như bảo chàng đừng ngưng lại, khổ cho nàng lắm. Lý Tòng hiểu ý nên khi nào chàng ngưng bú thì chàng lấy tay vê vào hai đầu vú cho Tích Trữ khỏi ngấm ngấm bất mãn.

Tích Trữ là hạng gái nhạy cảm, cho nên Lý Tòng vê, mơn trớn bầu vú, Tích Trữ cũng nung nấu như thường. Những cái hẩy vú vào khuôn mặt Lý Tòng là những lúc đủ độ nung cho nàng.

Lý Tòng yêu nàng trong tình yêu lý tưởng. Chàng thích ngắm nghía hình hài bốc lửa của nàng. Nhiều chàng trai trong thành phố thèm khát Tích Trữ đến chỉ được nắm tay nàng cũng mãn nguyện như được đi vào chốn bồng lai tiên cảnh.

Chương 2

Lý Tòng ôm ấp bú vú, thân thể chàng nóng như lửa. Cơn nứng cao độ làm chàng ngẩn ngơ. Nhìn nàng đã lên cơn nứng quyết liệt thì sờ mó sẽ làm căng lên đến đứt chỉ.

Hết bú vú, Lý Tòng trở về lồn nàng. Bận này tnước khi bú lồn, chàng có bộ khoan thai hơn làm Tích Trữ khá sốt ruột. Nàng bực dọc mà chưa tiện nói ra vì Lý Tòng hết hết bú vú rồi bú lồn, hết bú lồn lại trở về bú vú.

Lý Tòng cứ thế làm cho Tích Trữ nứng lồn không phải chỉ chiều hôm nay mà ròn rả từ mấy tháng nay kể từ ngày giao du giữa nàng và lý Tòng. Chỉ một điều nầy lăm khi nàng nứng uất lồn, nhưng một phần nào tình cảm lẩn át, nàng nghĩ rằng vì thần thánh hóa tình yêu nên chàng dẫn sự dâm dục để không đụ.

Chiều hôm nay đối với Tích Trữ vô cùng quan trọng. Nếu nàng có đi lấy chồng hay không là do ở cuộc gặp gỡ này. Và dù có tan nát cuộc tình giữa nàng và chàng là do ở việc chàng có đụ nàng hay vẫn lững lơ con cá vàng như thời gian qua để nàng phải suy nghĩ không biết, không hiểu Lý Tòng là con người như thế nào.

Trong khi Tích Trữ vừa nứng lồn vừa nhìn chàng với nhiều ý nghĩ vẫn vợ thì chàng đã lùi chân về phía sau, đứng như người chết đứng mà đôi mắt chăm chú vào thân hình Tích Trữ, muốn xé tan đôi vú, lồn nàng ra từng mảnh mới thỏa mãn sự bạo dâm đang lồng lộn trong cơ thể.

Đôi mắt của chàng soi sáng từng đường nét toàn châu thân Tích Trữ rồi cuối cùng dừng ở lồn nàng. Đó là trung tâm điểm cho sự thèm khát vô biên giới của Lý Tòng. Lồn Trích Trữ đối với Lý Tòng nhìn mãi không chán mà trái lại mang đến cho chàng sự thèm khát nhục dục. Chàng đã lăm lăm tự mô tả lồn nàng và khi xa nàng chàng hồi tưởng từng nét lồn đó. Tuy nhiên không biết tại sao cứ mỗi lần được ngắm lại lồn nàng thì mỗi lần khác lạ và cái mãnh lực để bú lồn cũng đổi

thay.

Như chiều hôm nay, chàng dang ra không cách nàng bao xa, đôi mắt lướt toàn thể bức tượng sống vẽ nữ Tích Trữ và lồn nàng lộ liễu ra đó cái bụng thon yểu trợ vẽ đẹp cho lồn nàng ở phía dưới. Mu lồn có chùm lông đen rậm rạp phủ bên trên.

Nàng tĩa lông lồn hình quả tim rất đẹp và gọn, mát mắt cho người được nhìn và kẻ nhìn trộm. Hai mép lồn đầy tấp, khít khao cho mỏng đóc chỉ lú lên như mầm non của một loài thảo mộc nảy mầm vào độ xuân về. Rãnh lồn đóng kín nhưng vẫn in nét, tạo thành đường kẻ chạy từ mỏng đóc xuống về bên dưới. Hai đường háng đóng góp không phải thừa mà ôm ấp hai má cùng hai mép lồn vào với nhau, tạo cho lồn nàng to và dày thêm, trông vào cách bố trí ấy làm sao trốn chạy được sự nứng cặc.

Nhiều lúc, chàng bụm hai mép và toàn thể lồn nàng trong lòng bàn tay mà nghe được tim nàng đập đều đặn. Tích Trữ nhạy nứng như vậy mấy ai yêu đương với nàng mà từ chối đu vào lồn.

Lý Tòng không cảm được sự nứng cặc tuần tự trôi dài trong căng thẳng. Linh tính của chàng cũng báo động là chiều hôm nay Tích Trữ có nhiều phần khác lạ hơn mọi khi. Cử chỉ táo bạo hơn. Ngôn ngữ bộc trực bao phủ sự dâm dục.

Nàng thổ lộ những gì nàng muốn mà không một mảy may e dè. Lý Tòng đã đáp lại nàng mà chàng vẫn nghĩ rằng quá thiếu thốn cho nàng.

Thấy Lý Tòng nhìn chăm chăm vào lồn mình, Tích Trữ hỏi :

- Anh đã bằng lòng chưa ? Lồn em thế nào? Ra làm sao mà anh đỡ dần, thao thao nhìn mãi.

Lý Tòng như tỉnh cơn mộng đẹp qua giấc ngủ ngắn mà làm cho chàng thương tiếc giấc mộng. Chàng trả lời với giọng thấp xuống mà nếu ai không biết trước đây vài phút chàng nứng cặc tới bờ thì cho

rằng cái cảnh bú lồn bú vú không hề có, không hề xảy ra với mối tình đứng đắn, chân thật giữa chàng và nàng trong căn nhà hiu quạnh này:

- Sung sướng hơn cả bằng lòng như em nói em nghĩ. Lồn em đẹp, dễ...dễ núng cặc..đụ phải sướng lắm...sướng hơn...

Nghe Lý Tòng thổ lộ tới đó và 'cũng lần đầu chàng dùng ngôn ngữ loại này với nàng. Tích Trữ cắt ngang lời Lý Tòng :

- Ai không cho anh đụ em, anh nói đi nào!. Em yêu anh...Em có sợ dư luận đâu !, phần lỗi ở em, em cho anh hết. Lắm lần tưởng anh đụ em nhưng lại không xảy ra. Anh nhìn được là tại ở anh. Anh bắt em nhìn theo...Nhìn ăn, nhìn uống ráng chịu đựng. Núng lồn nhìn riết có ngày đi đụ bậy. Lúc ấy anh đừng trách.

Tích Trữ thả một hơi dài thông làm cho Lý Tòng hồi hận triền miên như mắc phải tội trọng ghê gớm trên đời. Tinh thần nhủn hủn đi, quang cảnh trước mắt bùn lầy nước đọng, những hoang núng vụt tắt mà thân thể trần truồng của Tích Trữ trở thành trái cấm oan nghiệt trong vườn Địa Đàng.

Cái ử dột của người yêu làm chấn động tâm can nàng.Tích Trữ bước tới bên Lý Tòng. Nàng quàng hai tay qua vòng cổ chàng. Tích Trữ hôn. Một nụ hôn đắm ướt thật dài, thật triu mến thật thắm thía khiến nàng hôn lên môi Lý Tòng lần đầu tiên mới quen nhau.

Nàng nói trong hồi hận mà chưa đánh bait một sự hồ nghi không căn cứ :

- Em có lỗi lời không ?. Anh đừng giận em Chỉ còn lại chiều nay nữa thôi...

- Như thế là sao ?. Anh không hiểu...Nói rõ cho anh hiểu được không ?

Tích Trữ tỏ vẻ tần ngần. Nàng muốn nói thật với Lý Tòng, hôm nay

nàng đến đây để cho chàng toại nguyện mối tình giữa hai người. Chàng cứ dụ nàng chiều nay, đánh dấu một kỷ niệm không phải tang thương mà trả nợ cho nhau vì sự vương vít bấy nhiêu nay...

Đáng ra không cần thiết cho chàng dụ vì sự thiệt hại nàng phải lãnh trọn. Nhưng vì chàng có những tâm tánh và cử chỉ đặc biệt. Nàng tìm hiểu chàng trước khi đi lấy chồng. Sự tìm hiểu ấy không ngoài việc cho chàng dụ để biết chàng dụ như thế nào, và có đúng với sách tương mạo hể người đàn ông nào mũi bự là cặc to.

Đồng thời từ sự ngắm nghía thân hình nàng đến cách bú vú, nút vú và bú lồn của Lý Tòng rất điêu nghệ làm nàng điên loạn, lảo đảo nhiều bận thì khi dụ chàng còn làm nàng ngã nghiêng hơn. Tích Trữ nói :

- Giá như em đi lấy chồng, anh có coi em là kẻ thù không ?

-.Mà em có đi lấy chồng không đã nào ??.

- Có thể có mà cũng có thể không ?...Cũng nặng gánh ở anh và do anh...

Tích Trữ hẳn không nói nữa. Vàng trán nàng nhăn lại. Hai mắt nhìn thẳng vào khuôn mặt Lý Tòng tràn đầy nghi hoặc.

Lý Tòng hỏi dồn:

- Tất nhiên phải buồn, phải khổ...Nhưng biết làm sao được. Chúng mình yêu nhau ngang trái. Cha mẹ em làm sao bằng lòng cái thằng thợ mộc nghèo này mà lại mồ côi mồ cút...Anh hiểu như đếm điều đó nhưag không thể cứ yêu nhau

trong tối tăm....

Ngừng lại với chiều suy nghĩ của một người có quyết định. Lý Tòng tiếp lời :

- Nghĩ cho cùng,em đi lấy chồng cũng phải. Anh chẳng thù mà cũng

chẳng trách. Mà thù để làm gì ?. Mà trách để làm gì ?.Anh trách anh là đúng nhất !

Tích Trữ không còn chịu đựng được nữa. Nàng cảm động qua lời nói của chàng. Tích Trữ ôm ghì lấy Lý Tông thật chặt trong vòng tay yếu ớt của nàng.

Nàng hôn không ngừng trên môi chàng. Lồn nàng cương nứng trở lại vì yêu thương. Những trắc trở tình yêu chấp cánh bay xa,tít tận trời mây mà nàng cho rằng đừng bao giờ trở lại trong đời nàng. Lý Tông cũng chôn vùi những khó khăn đầy rẫy chập trên mối tình của chàng.

Thân thể trần truồng và nhất là đôi vú cọ sát trên ngực trần của Lý Tông càng căng phồng, cứng chắc. Lý Tông ghì ngực và vú của nàng sát mãi trên ngực chàng. Cả hai đều quần quai vì sự nứng tự vào cặc và lồn.

Tích Trữ nắc lồn vào cặc Lý Tông dù chàng vẫn mặc quần đùi. Lồn Tích Trữ xáp sát vào giữa háng Lý Tông để tìm cặc mà cọ sát. Khi sự thèm đụ đã dâng tràn và với ý chí phải được Lý Tông đụ nàng chiều nay trước khi chia tay nên nàng dìu chàng xuống sàn gạch, trong khi cơn nứng hoành hành thân thể chàng đã tuân theo nàng như một mệnh lệnh mà không phải lên tiếng.

Lý Tông nằm dài trên sàn gạch. Tích Trữ nằm gọn trên thân thể chàng mà Tích Trữ đã trờ ngực lên cao cho đúng với mồm của Lý Tông. Chàng bú vú trong khi hai thân thể đã nằm lên nhau. Đã đến độ nứng lồn thái quá mà nàng còn nói được với chàng :

- Cởi quần đi anh !

- Thôi em à !

- Tại sao ?

- Anh không muốn hại em... Đụ em...

- Không sao cả. Em cho anh...Cho anh đụ em.

Cho anh xin ? Khi khác...

- Là khi nào ?

Lý Tòng im lặng và để trả lời với Tích Trữ thì chàng vội vả trả lời bằng cử chỉ. Một cử chỉ quen thuộc để nàng thỏa mãn nứng lồn thay vào việc chàng đụ nàng. Chàng trở mình, nhẹ nhàng cho Tích Trữ nằm xuống sàn gạch. Chàng tụt toàn thân xuống về hướng đôi chân dài của nàng cho đến khi mồm chàng chạm phải lồn nàng thì dừng lại.

Lý Tòng vương hai tay về đằng đầu như lực sĩ đang vung hai tay bơi bướm để bóp vú Tích Trữ. Lý Tòng vừa bú lồn vừa sờ, bóp vú. Tích Trữ đang ở thế nằm dễ bề cho nàng hưởng thụ khoái lạc để quên hẳn mọi việc xảy ra chung quanh.

Thân hình nàng trần qua trở lại. Vú nàng nhấp nhô, khi bóp,khi xoa,khi mở ttr đôi bàn tay linh hoạt của Lý Tòng. Lồn nàng như chẻ làm hai. Nàng sướng tới đỉnh trời không một đám mây bạc lững lờ bay.

Tích Trữ hẩy lồn tưng tưng. Đôi mông của nàng lên xuống theo chiều nàng nắc cho lồn không rời khỏi những cái bú đứt da đứt thịt ở da lồn. Tích Trữ sàng mông,lồn nàng xoáy vòng, xoa sát trên mồm Lý Tòng và chàng bú thật mạnh cho nàng mỗi lúc mỗi gằm gừ của loài thú dữ sống chuồng.

Tích Trữ càng lúc càng ngây người, tâm trí đại hoang, nứng lồn lên cơn mà không thể phân tích cắt nghĩa được chỉ có bề rên sướng là cách biểu lộ mà thôi. Nghe tiếng rên của Tích Trữ là âm thanh đưa đến sự thỏa mãn cho Lý Tòng qua hai đường.

Chàng đã phục vụ người yêu hết lòng và chàng cũng được toại nguyện trên con đường dâm. Không để cho nàng ngừng tiếng rên gào, Lý Tòng tiếp tục bú lồn. Chàng bú chi tiết từng ngõ ngách trong rãnh ra đến bên ngoài lồn.

Tích Trữ trần cả da thịt. Các thớ thịt khắp mọi thân thể gồng cứng kéo dài không ngừng qua sự bú lồn lâu dài của Lý Tòng. Chàng hết bú thì dùng lưỡi liếm từ ngoài vào trong lồn.

Mỗi chỗ da thịt ở lồn Tích Trữ đều là những điểm kích thích nên nước khí lồn cứ chảy ra mãi. Lý Tòng thấy lồn nàng ướt đẫm, chàng nút trôi và liếm lồn nàng tận mãi trong khe lồn nên sự khô ráo của lồn Tích Trữ rất chóng.

Khi lồn khô, xúc giác hiệu nghiệm tăng lên và nàng tiếp tục núng lồn khi nào không biết. Tích Trữ không còn nghĩ đến chuyện đụ nữa. Nàng thấy Lý Tòng chỉ thích bú lồn nên không buồn ép người yêu đụ nàng. Hơn nữa nghệ thuật bú và móc lồn của Lý Tòng điêu nghệ hơn cả đụ dù rằng kể từ ngày nàng quen biết với chàng, chàng chưa một lần vén quần đụ nàng.

Chiều nay ân ái với Lý Tòng lần cuối. Chàng không chịu đụ nàng, về sau có tiếc là chuyện của Lý Tòng. Bây giờ chàng đang bú lồn thì Tích Trữ cũng an ủi, chàng đang đụ nàng bằng mồm và bằng lưỡi cũng sướng ghê ?

Thân thể Tích Trữ co rúm, mà hai chân nàng cử động không ngừng, khi thì co, khi duỗi và bành ra làm cho hai háng cũng bành theo thì hai mép lồn dần rộng, rãnh lồn phân chia rõ rệt làm hai phần.

Khi này Lý Tòng thích lắm vì lồn Tích Trữ lớn to, bú rất vừa miệng, không cần một cái nào và nhìn lồn nàng tròn bộ. Tích Trữ không lượng được thời gian trôi qua, nàng chỉ biết rằng nàng quá núng dù Lý Tòng cứ chỉ có một món bú lồn

và tiếp tục bú lồn qua nhiều cách mà chàng không ngại nghĩ.

Nàng cũng không cảm thấy chán cảnh bú lồn đã lâu mà trái ngược mong rằng chàng cứ bú, bú mãi. Trí óc cứ vẩn vù như vậy nhưng sự núng quá cũng làm cho nàng điên tiết. Tích Trữ cong.. người, nàng nắm chặt đầu Lý Tòng dí mạnh, dí sát xuống lồn và cọ xát khuôn mặt

chàng cực mạnh. Đồng thời Tích Trữ' hẩy dứt, hẩy lòn liên hồi.

Nàng nấc. Nàng la. Nàng rên. Và nàng.. xuất khí lòn đằm đằm...Tích Trữ buông đầu Lý Tòng ra khỏi đôi bàn tay. Thân thể Tích Trữ rã rời. Nàng thở xoài một hơi dài rồi vật người nằm nghiêng mình ra sàn nhà. Trong lúc đó Lý.Tòng dùng khuôn mặt đuổi theo, bám theo lòn nàng để bú, nút khí lòn..

Lý Tòng yêu Tích Trữ nên liếm cho lòn nàng khô ráo. Sau đó chàng hôn nàng và nằm sát bên cạnh. Cả hai thấm ướt mồ hôi sau cuộc bú lòn dài hơi...

Chiều về...Hoang vắng trong lòng loang ra ngoại cảnh sân, vườn, nơi ăn chốn ở lâu đời và ở đây cũng diễn ra những lúc đụ Tích Trữ. Tất cả đều chứa đầy ngập kỷ niệm của một mối tình, dù là mối tình dục tính. Lý Tòng tưởng như ngày hôm qua vừa đụ Tích Trữ đã lâu lắm rồi.

Nàng đã quên chàng theo thời gian rêu phong phủ kín nhà cửa,dinh thự, đền đài... Và cả đường đi lối về...Ngoài kia thiên hạ đi xem một đám cưới giàu sang, quyền quý nhất tỉnh từ xưa cho đến nay mà chàng đã được Tích Trữ báo cho chàng biết từ chiều hôm qua trước khi nàng rời khỏi căn nhà thân yêu của chàng.

Lòng buồn vời vợi nhưng Lý Tòng tự an ủi vì số mệnh, vì hoàn cảnh chàng không thể nào lấy nàng về làm vợ. Lý do nàng đi lấy chồng đối với chàng là một sự chánh đáng tuyệt vời. Chàng không thể cầm chân nàng. Chàng cầm chân nàng là chàng cố ý giết chết đời nàng. Chàng không phải là người đàn ông cao thượng nhưng có lý do để buông tha cho nàng đi lấy chồng.

Tình yêu phải ích kỷ nhưng trường hợp của Lý Tòng đành phải diệt hủy ích kỷ ấy.

Buồn tê tái chồng chất chứa nhưg Lý Tòng có phần tự mãn vì chàng không lừa dối nàng khi can đảm nói về hoàn cảnh của chàng trước khi nàng từ giả. Nghĩ đến quãng thời gian này...Hình ảnh buồn và rất

thơ mộng trở về...

Tích Trữ sau cơn sương lòn, khí tuôn trào, Lý Tòng liếm lòn thật sạch làm nàng cảm động nằm yên lặng bên chàng. Giờ phút không ai nói với ai lời nào nhưng hai quả tim thổn thức vô khi nàng cho chàng biết, buổi gặp gỡ cuối cùng và chắc không bao giờ gặp lại nữa. Mỗi người có phần sống riêng tư từ đây hãy để yên cho đời sống ấy, nàng nói như một lời tuyệt vọng trong hiện tại mà yên tĩnh trong tương lai. Nàng nói khá nhiều, không một lời phiến trách, uất hận gì cả. Nhưng chủ ý là cuộc chơi phải có lúc chấm dứt.

Tình yêu giữa chàng và nàng không phải là cuộc chơi mà trở thành cuộc chơi vì bị lệ thuộc vào hoàn cảnh lệ thuộc của một xã hội câu nệ và khắc khe. Hơn nữa nàng đã biết...về chàng biết được một sự kiện phủ phàng, thương tâm, thương hại mà nàng không đủ tài ba lẫn quyền năng để giúp chàng...

Nàng dừng lại như một tường trình lý thuyết đầy đủ chỉ thiếu phần thực hành. Trong lòng chàng tơ vò không có lối thoát mà lối thoát là phá tan huyết lộ. Một huyết vũng chắc không một ai đủ sức lực để tàn phá ...

Lý Tòng ngổn ngang nhưng chàng có suy nghĩ chẳng thà như thế này hơn là kéo dài một mối tình không đoạn kết. Khi Tích Trữ dừng lại thì nàng đưa lời yêu cầu là chàng cho nàng biết lý do, tại nguyên có gì trong mấy tháng qua chàng không đụ nàng.

Đã đến lúc Lý Tòng phải cho nàng biết sự thật không những qua lời nói mà còn cụ thể. Vì chàng không muốn Tích Trữ nghi ngờ chàng về tình yêu và chàng là kẻ bệnh hoạn chỉ muốn bú lòn con gái, đàn bà và chàng chỉ là thằng bé con không biết đụ.

Đàn ông như thế chẳng bao giờ có hạnh phúc và đàn bà để gì lấy đàn ông chẳng bao giờ biết đụ. Lý Tòng đang nằm, chàng đứng dậy. Thân thể cao ngệu nhìn xuống Tích Trữ đang nằm dưới chân chàng.

Lý Tòng tuột quần đùi ra khỏi đôi giò cao nghều... Chàng đứng yên

như cuộc đời của người đàn ông trở thành xác chết. Hầu như Lý Tông không biết gì nữa và hành động của chàng là con số giải đáp cho sự khó hiểu của Tích Trữ từ trước cho đến hiện tại.

Tích Trữ vùng ngồi dậy, trờ tới ôm ghì lấy hai chân chàng. Nàng ngược mặt nhìn chàng đầy xúc động. Nước mắt tràn trụa. Tích Trữ khóc nức nở thành tiếng nấc. Dưới đôi mắt nhòa, nàng nhìn cặc chàng bé ti tí. Nàng lấy tay sờ vào cặc Lý Tông. Cặc chàng nhỏ xíu như trẻ con lên ba.

Tích Trữ âu yếm hôn vào cặc chàng trong thiết tha im lặng. Nàng bú cặc chàng và nâng dái. Dái của Lý Tông trái ngược với cặc. Dái chàng bự như dái trâu. Vì thế khi chàng cạ vào lồn Tích Trữ, nàng cứ đinh ninh cặc chàng lớn, đúng với sách tướng mạo, chàng có mũi bự thì cặc cũng phải to lắm.

Để tránh sự mặc cảm cho Lý Tông, Tích Trữ nâng dái chàng và hôn chùn chụt rồi bú vào mồm một hồi thật lâu. Nàng âu yếm cặc và dái thật mực, thật lòng, Lý Tông không những cảm động mà chàng còn nứng nữa. Thân hình chàng rung lên. Cặc chàng có nứng cứng nhưng không lớn hơn mức độ bình thường là bao nhiêu.

Tích Trữ bú cặc nhỏ của chàng mà nàng cũng lộ vẻ thích thú. Nàng nứng lồn khi ôm ấp dái lớn và kéo Lý Tông xuống thấp để nàng cạ lồn vào dái. Lý Tông nằm ngửa, Tích Trữ ngồi dí sát lồn vào cặc chàng.

Nàng cười và nói cho Lý Tông vững lòng tin :

- Em dụ anh nhé !

Lý Tông vẫn tiếp tục giữ im lặng. Tích Trữ nói thêm :

Như thế mà không dám dụ người ta... Cứ phí đời vô nguyên cớ.

Tích Trữ nhét cặc vào lồn. Nàng nấc. Cặc chàng đi vào lồn. Vì thương yêu nên Tích. Trữ vẫn nghe cặc chàng xát vào lỗ và thành lồn rất sướng và êm ái. Nàng vừa nấc vừa dụ và quàng hai bàn tay về

phía sau đít sờ bóp vào bộ... dái bự quá cỡ của Lý Tòng.

Giờ phút nứng cặc và nhìn cặp vú của nàng nhảy tung tung khi nàng nắc, Lý Tòng quên khuấy mình là một thái giám của thời phong kiến chẳng bao giờ nếm được cái đụ huyền diệu của con người. Chàng nắc ngược cùng với người yêu. Người yêu chỉ còn mỏng manh trong buổi chiều vàng này còn lại.

Kích thích lớn cho Lý Tòng là hai bàn tay của Tích Trữ mò bóp, mơn trớn nơi hai hòn dái Nàng như biết huyết nứng của chàng ở đó nên nàng càng lúc càng về dái chàng nhiều thêm lên. Lý Tòng quá sướng.

Chàng run lên lấy bầy, muốn hất Tích Trữ ra sàn nhà nhưng nàng ngồi trên cặc chàng chắc vững. Nàng nắc, nhóm mông lên xuống cho cặc chàng ra vào. Nàng thấy được con cặc nhỏ dễ thương dù không đáp được độ sâu trong lồn. Nàng nứng là nứng ở tinh thần rồi loang ra có giới hạn trong châu thân và điểm quan trọng là lồn nàng. Tuy nhiên dầu sao sự cọ xát cũng làm nước lồn ứa ra ướt mềm. Mỗi lần nước lồn rịn ra, nàng nhếch mông về một bên để lau cho lồn khô. Nàng giữ cho lồn khô là thương Lý Tòng có xúc giác giữa cặc chàng và lồn nàng.

Cặc Lý Tòng khó bề xuất khí. Chàng mong được xuất khí nhưng cặc chàng chỉ rịn nước nứng nhờn một cách hạn chế. Chính Tích Trữ cũng mơ hồ sự kiện ấy vì nàng đụ chàng đã lâu mà cặc chàng vẫn giữ ở mức độ ban đầu. Như đọc được ý nghĩ của Tích Trữ, chàng uốn người ngồi dậy, nàng vẫn ngồi trên cặc, chàng hôn vào môi nàng, nút lưỡi, hai tay bóp vú Đoạn gục mặt xuống bú vú. Chàng nút lên hai đầu vú tràn đầy vào miệng. Còn Tích Trữ nắc, nhúng nhảy cho sướng lồn. Hai người cùng ngồi nên thân thể cả hai rất gần nhau để nhìn được sự nứng lộ trên khuôn mặt nên vô cùng hứng tình. Bất thần Lý Tòng nói với nàng :

- Em! Nhìn cặc anh trong lồn em...Thấy không nào !

- Anh ! Thấy lồn em không nào ?

Cả hai đều không dấu được nụ cười nở trên môi và những yêu thương kín đáo ngàn vạn lần nói nên lời. Không ai còn phải nói một lời nào mà chỉ có nắc, hầy cặc, hầy lồn cho khít lại với nhau gây cái núng cuồng độ cho thỏa mãn dâm tính.

Họ đang đụ ngồi, một phương thế đụ hấp dẫn, thân thể gần nhau, tay chân dễ dàng mò mẫm lẫn nhau, bốn mắt nhìn được cặc, được lồn của nhau. Vừa đụ vừa nhìn được cặc, được lồn thì hứng thú tăng dần, độ núng không tài nào đè nén. Vì thế một lần nữa Tích Trử rú lên và khí lồn nàng chảy ra, ướt thấm cửa cùng hai mép lồn.

Trong khi nàng xuất tinh thì cặc nhỏ bé của Lý Tòng hầy còn cứng mà chẳng xuất tinh ồ ạt như nàng. Lý Tòng kiểm soát được bản thân. Chẳng qua chàng biết thân thể chàng hơn ai hết. Cặc chàng không xuất tinh mà chỉ ứa ra nước nhờn mà thôi.

Chàng coi như mình gặp phải sự bất hạnh về sinh lý vì chàng có cặc mà coi như không có cặc Chàng vô cùng khổ tâm khi được đụ mà hóa ra không được đụ mới là phiền cho kiếp một đời người. Cố nhiên chàng đã có kinh nghiệm qua bao nhiêu lần đụ. Đụ lần nào cũng không tài nào xuất tinh được mà nếu có xuất thì xuất nhỏ giọt như nước đáí thạch sùng.

Tuy thế, đối với Lý Tòng là giải quyết được sinh lý. Và khi sinh lý ấy đầy chất tình yêu thì Lý Tòng vô cùng buồn bực khổ tâm như khi đụ Tích Trử là một bằng chứng. Cho nên chàng phải xoay xở trong cách đụ cho nàng vừa lòng và chàng lại phải thể hiện sự yêu nàng. Cho nên khi Tích Trử vừa xuất khí lồn, chàng vội vã bật người nàng ra phía sau cho Tích Trử nằm dài trên sàn nhà, chàng nhanh nhẹn rút cặc ra khỏi lồn, lùi mông dít ra đằng sau, đầu chúc xuống lồn và bú. Lý Tòng lại bú lồn Tích Trử.

Như thế, một buổi chiều Lý Tòng bú lồn Tích Trử rất nhiều bận mà chàng không chán. Mà Lý Tòng chẳng làm gì hơn là bú lồn. Còn Tích Trử thì sao ?. Nàng cũng chấp nhận cách đụ của chàng là bú lồn. Với chàng, theo nàng nghĩ thì bao nhiêu sự dâm của chàng đều tụ vào sự bú lồn. Nên Lý Tòng bú lồn rất giỏi, giỏi hơn cả nghề thợ mộc đang

nuôi sống chàng. Nếu nàng ví von thì Lý Tòng bú lồn rất có hồn.

Tích Trữ hiểu được tình trạng của Lý Tòng mà chàng đã dấu kín không những với nàng mà với tất cả mọi người. Chàng bị tật bẩm sinh vô cùng tội nghiệp và coi như một bệnh trạng trở ngại về sinh lý. Tích Trữ vừa buồn cho chính mình dù rằng một buổi chiều cuối cùng, ngày mai nàng đi lấy chồng, từ giả cuộc chơi và cả Lý Tòng nữa. Nàng hy vọng tự chỉ huy lòng mình, tinh thần mình để có một cuộc sống mới. Nàng cũng tiên đoán cuộc đời mai hậu của Lý Tòng sẽ đi về

đâu?

Câu trả lời dễ dàng là chàng vẫn thế với sự mặc cảm chồng chất mà chẳng bao giờ lấy vợ mà làm sao lấy vợ khi người đàn bà cần đụ mà chàng chỉ là ái tình thái giám.

Lý Tòng dồn hết thấy sự cuồng dâm để bú lồn Tích Trữ. Bú lồn lần cuối, chàng biết được điều đó mà không nghi ngờ nữa. Chàng bú lấy sướng cho mình. Sự ích kỷ tình dục khi biết người yêu sắp từ giả một cách công khai, hợp lý thì như Lý Tòng bú lồn rất hăng hái và tăng vượt sự nứng không tài nào diễn đạt

Tình cảm chôn vùi tự đáy sâu nhường lại cho tình dưng dưng mãi, Lý Tòng sung sức hẳn. Chàng xốc ngược hai bắp vế nàng lên cao, hai mông Tích Trữ thuận đà rời khỏi mặt nền nhà.

Lồn Tích Trữ như dồn lại một khối nên Lý Tòng bú vào lồn chắc nịt từng thớ thịt lồn. Khi lồn nàng săn cứng thì sự chạm sát từ đôi môi và lưỡi của Lý Tòng vô cùng tuyệt diệu sự nứng cho cả hai.

Không những một mình Lý Tòng dầy dụa mà Tích Trữ cũng lấy đầy trong khoảng chân không từ sàn nhà và đôi cánh tay lực lưỡng của Lý Tòng. Chàng bú lồn mà quát tháo âm ỷ trong cái sướng của người không đụ được bằng cặc mà lại muốn người đàn bà đạt tới cùng sự khoái lạc nên chàng trở thành bạo dâm. Lý Tòng bạo dâm thì Tích Trữ gào theo sự nứng lồn. Nhưng nàng đã xuất nước lồn nhiều lần, cho nên nàng cứ sướng dai dẳng theo chiều với sự bạo dâm của Lý Tòng

không bao giờ xuất khí cặc.

Chương 3

Lý Tòng bú lồn dai dẳng mà trong đời con gái từ khi biết cho cặc đàn ông vào lồn, nàng chưa thấy ai bú lồn thượng đẳng như Lý Tòng. Có lẽ trời không cho chàng đụ được bằng cặc nên gia ân cho chàng tuyệt chiêu đụ bằng mồm. Hai mép lồn được nút bằng môi, giữa hai rãnh lồn và bên trong lỗ lồn thì lưỡi của Lý Tòng bật lên bật xuống, ra vào như con thoi dệt vải, sướng đến nỗi Tích Trữ hẩy lồn lên cao hoặc vô tình khép háng lại làm cho Lý Tòng phải bành lồn nàng trở về vị trí thuận cho mồm chàng bú lồn.

Lý Tòng bú lồn nhưng vẫn chưa bằng lòng cho chính mình nên chàng đổi thế bằng cách đặt đít Tích Trữ trở lại sàn nhà. Chàng đẩy nghiêng thân thể nàng. Tích Trữ theo động tác của chàng phải nằm nghiêng. Lý Tòng mằm sát sau lưng nàng. Và xoắn chân về phía đầu của Tích Trữ.

Chàng cũng nằm nghiêng mình cho khuôn mặt sát với đôi mông trắng nõn, tròn trĩnh như quả bóng của nàng. Lý Tòng liếm lên hai mông đít ấy và rà lưỡi vào hai mép lồn dôi ra phía sau. Những sợi lông lồn vướng vít ở phía sau, quăn quít dưới đôi mắt Lý Tòng làm chàng tràn trề hấp dẫn đưa tới một sự xúc tác nứng theo chiều hướng mới.

Lý Tòng cứ để yên cho Tích Trữ nằm khép lồn. Chàng liếm lồn ở phía đằng sau thật lâu gây kích dâm nhẹ nhàng để cho nàng tận hưởng êm đềm sự dâm gặm nhấm, rỉ rã.

Da hai mép lồn của Tích Trữ rất nhạy cảm và nàng càng thích khi nghĩ rằng Lý Tòng biết làm những gì cần thiết cho nàng khoái lạc mà không bị thừa thãi. Cho nên cách làm tình của Tích Trữ cũng xứng đáng bù lại sự bất lực của cặc chàng. Tích Trữ lại có phần tiếc rẻ, giá mà Lý Tòng không có tật bẩm sinh về bộ sinh dục thì chàng đụ, đàn bà, con gái phải bỏ nhà theo chàng đến phương trời góc biển vì không thể thiếu những cách đụ tuyệt chiêu của chàng.

Vừa nghĩ vẫn vợ nhưng Tích Trữ không thể chặn đứng sự rùng mình

vì núng lồn khi nàng cảm nhận được lưỡi của Lý Tòng đang liếm ở hai mép lồn và lông lồn nhúc nhích từng hồi.

Bỗng nàng cảm nhận như lồn nàng giật bắn và một chân của nàng tự động nhấc cao. Lồn nàng xòe rộng là khi Lý Tòng lấy những ngón tay vạch hai mép lồn cho rãnh lồn rộng ra và lưỡi chàng lại quét từ mỏng đốc tuần tự theo khe lồn đi thẳng xuống đến lỗ lồn, dừng lại ở đó mà bú vào thật sâu.

Hầu như không còn đủ sức để rên sướng nữa mà nàng chỉ còn những tiếng nấc nghẹn ngào của một thân xác hụt hơi. Tay Lý Tòng quàng chặt vào bắp vế đưa cao của Tích Trữ chẻ háng một bên bành hấn một mép lồn, tay kia chàng vạch mép lồn bên kia, chàng tiếp tục rúc hấn mặt vào giữa lồn mà bú nữa.

Đang nằm nghiêng, Tích Trữ không ngăn được những cái nấc, hắt lồn. Có khi sướng quá không cầm được, nàng nấc lung tung làm Lý Tòng trật đôi môi ở rãnh lồn phải điều chỉnh trở lại mới bú đúng chỗ.

Mồm Lý Tòng nhéo vào lồn nàng không ngừng, Tích Trữ cuồn lên. Nàng thở mạnh liên hồi và suýt soa từng đoạn trong hơi thở. Nàng nói lớn :

- Anh bú như thế làm sao em đi lấy chồng?!
- Lấy chồng xong, em có cho anh bú lồn em nữa không ?

Không được đâu ?

- Tại sao ?.
- Sợ anh ghen, rắc rối lắm ?. Mà làm sao gặp được anh.
- Chỉ sợ em không muốn. Chỉ sợ em quên Em tới đây giờ nào, tháng nào mà không được.
- Em ghét ngoại tình và lén trộm.

- Như thế này không lên trộm à ?.

Lý Tông ngừng đối đáp với Tích Trữ. Chàng thấy giọng nói của nàng dễ thương và đáng yêu nên chàng dí mồm bú lồn nàng từng hồi. Một cử chỉ thương muộn, còn nước còn tát vì chàng biết sau vụ bú lồn chiều nay với cảnh tượng này không tài nào có lại được nữa. Lý Tông bảo với Tích Trữ :

- Về sau khi em cảm thấy nhớ anh, thèm bú lồn, ửng lồn thì lên chồng đến với anh. Chồng em có phước là lồn vợ không bị đụ mà bú có hề hấn gì đâu. Anh bú cho em sướng là hạnh phúc cho em và cả cho anh. Hơn nữa bú lồn, em chẳng sợ có bầu, phải không ?

Tích Trữ không buồn trả lời chàng nữa nhưng nàng cũng phải lên tiếng :

- Đừng nói nữa anh ? Bú cho đả đi anh ! Mỗi khi ngừng lại như thế này em cảm thấy xa anh ngàn trùng. Bú lồn em đi anh. Em rời khỏi đây là mất hết, không còn nữa, thương tiếc lắm mà làm sao bây giờ. Bú lồn cho em sướng đi nà !.

Bú lồn cho anh cùng sướng. Rồi đây...rồi đây..rồi thôi.

Lời nói nàng không nức nở mà cũng phải nức nở xúc động thất trái tim Lý Tông. Không còn gì hơn cho một sự giải quyết là chàng tiếp tục bú lồn nàng theo ý muốn của chàng. Vì Tích Trữ hầu như để cho chàng tự do muốn làm gì thì làm trên thân thể nàng. Lý Tông cho đó là sự đặc ân, nàng dành cho chàng chiều hôm nay. Một buổi chiều cuối cùng và sẽ không còn có những buổi chiều như thế này tái diễn.

Lý Tông không bạo hành trên lồn nàng thì sẽ tiếc trong mai hậu về dịp may dâm dục này. Hơn nữa, sự tự ái bất thần hiện diện trong trí chàng. Nguyên nhân chàng không lấy được Tích Trữ vô cùng đơn giản do sự thể thái nhân tình trên cõi đời.

Chàng nghèo, không có địa vị và tật nguyên về con cặc. Lý Tông sẽ

bú lồn nàng chuyển này như một cuộc bú lồn để đời trong lịch sử tình dục. Nàng sẽ nhớ chàng muôn thuở khi chồng nàng bú lồn hoặc một kẻ nào khác.

Lý Tòng còn hy vọng một ngày đẹp trời nào trong mai hậu, Tích Trữ sẽ tìm về với chàng để được chàng bú lồn. Hảo huyền trong tương lai, dấy lên trong tâm can thành sự thật. Lúc đó chàng sẽ không còn ảm tắc sự mặc cảm phi lý để chỉ bú lồn nàng mà không thể đụ bằng cặc.

Lý Tòng liếm trơn tru lồn Tích Trữ từ đằng sau mông lên tới phía trước tận mồng đóc. Nàng không lấy gì tốt độ của sự nứng lồn như cách bú của Lý Tòng khá ngộ nghĩnh đối với nàng vào giờ này.

Tích Trữ nằm yên cho chàng banh lồn nàng như thế nào cũng được. Sự im lặng này cũng biểu lộ được sự hưởng thụ của một loại đàn bà, con gái dâm trí và dâm xác thịt mà điểm dâm chính yếu là ở lồn. Chàng bú tận tâm tận lòng cho chính cái dâm của chàng đạt tới cùng vô tận.

Sự bú lồn lặp đi lặp lại quen thuộc vẫn chấn động kích dâm đối với Tích Trữ. Ngoài ra Lý Tòng bú lồn quá tận tâm, tận lòng cũng dâng sự cảm động trong lãnh vực tràn lán thêm sự yêu thương cho nàng. Vì thế nàng cứ im lìm mãi cho sự đụng chạm giữa lồn nàng và mồm của Lý Tòng tăng dần mạnh bạo thì làm sao không nứng lồn trở lại cấp kỳ.

Thời gian không đợi một ai của loài người kể cả mọi loài thú thì sự nứng cũng không thể đợi ai khi gống cái và giống đực cọ xát, mơn trớn với nhau qua xác thịt, sờ mó phải chỗ nứng như lồn và cặc, Tích Trữ có thần thánh đến mức cao đẳng chẳng thể tránh khỏi qui luật trần thế. Cho nên nàng phải nứng lồn. Nứng lồn thái quá thì nàng đòi đụ.

Trong trường hợp này, nàng cảm thông nỗi niềm của người yêu cho nên nàng thuận lý cho việc bú lồn mà Lý Tòng bú lồn chẳng có gì lấy làm tệ. Nàng bỗng chủ quan, bú lồn cũng là đụ rồi, mà phải bú lồn điệu nghệ như Lý Tòng cơ !. Nàng hiểu được rằng ý nghĩ thoáng qua

này là câu trả lời an ủi chăng ?

Lý Tòng thấy được nước lồn của Tích Trữ lại chảy ra. Nàng núng thì Lý Tòng tăng cường độ dâm lên cao. Chàng vật ngựa nàng. Hai chân nàng co lại, Lý Tòng lấy hai tay đè mạnh hai bắp vế của nàng xuống sàn nhà.

Như một cử động mạnh, lồn Tích Trữ bành ra. Khe lồn thành đường đồ tươi chạy dài từ trên xuống dưới. Mông đóc nhô hẳn ra ngoài khe lồn như muốn đứng thẳng. Lỗ lồn mở ra, tròn sâu đợi mào cặc đút vào.

Lý Tòng trắm vào sự đón chờ dờ dang của lồn Tích Trữ, chàng thay thế vào đó sự bú bằng đôi môi, bằng lưỡi. Chàng lấy sức gồng cho lưỡi cứng, thật cứng và ngoáy lỗ lồn rất mềm mòng và cho lưỡi vào tận sâu trong lồn nàng. Một buổi chiều, Lý Tòng bú lồn nhiều bận. Những lần trước Tích Trữ chưa khám phá ra, Lý Tòng có cặc mà coi như không có cặc nên nàng núng lồn một cách chờ đụ. Nay nàng biết, nàng có núng lồn bao nhiêu đi nữa thì chàng chỉ dụ bằng bú liếm mà thôi. Nếu hơn thế nữa là Lý Tòng móc lồn bằng tay cho cả hai xuất khí lồn lẫn khí cặc mà khí cặc chảy ra không bình thường nếu không nói là bí tỉ.

Biết được sự thật nên Tích Trữ núng lồn theo một cách khác để nàng thỏa mãn được dục tánh. Chủ trương hưởng thụ, Tích Trữ không bỏ lỡ cơ hội núng run. Nàng nắc lồn vào mồm của Lý Tòng không biết mỗi mết. Thân xác nàng quặn quại hòa với tiếng rên tưởng như không dứt.

Lý Tòng nghĩ rằng khi nàng nằm ngựa cho chàng bú lồn và thấy được chàng đang bú lồn, Tích Trữ phần khởi độ núng lên gấp bội nên chàng tận tình khai thác bú mạnh, bú nhiều cho nàng rú lên từng cơn làm cho chàng thích thú.

Thỉnh thoảng, trong cơn đam mê, Lý Tòng dừng lại, vuốt ve lông, hai mép, mông đóc, rãnh lồn và âu yếm nhìn lồn người yêu. Những giây phút này, chàng dờ dẩn nhìn lồn Tích Trữ say đắm. Dưới mắt chàng

lồn nàng lúc nào cũng hấp dẫn gợi nứng, kể cả ngày chàng thấy lồn nàng lần đầu.

Cứ mỗi lần ngắm lồn Tích Trữ chàng lại tìm thêm một được nét lạ biệt dù có những lúc như chiều nay chàng nhìn lồn nàng lần lần. Tích Trữ nằm ngửa, hai chân banh rộng, lồn nàng nguyên hình tròn vẹn. Hai háng mở rộng, thớ thịt qua làn da trắng vun cao hai mép lồn. Lông trên mu rậm đặc lơ thơ những sợi hai bên mép lồn tăng thêm sự áp úng khi mép lồn căng lên như đòi hỏi sự đụ.

Khi Tích Trữ nằm ngửa được mô tả hớ hênh nên lồn nàng to hẳn. Mông đóc khi thì trốn dưới mu, khi thì nhô lên khỏi mu khi cơn nứng và động tình trỗi dậy. Tích Trữ sờ sờ lồn rất kỹ lưỡng bằng chứng còn đọng lại vết tích cạo, tĩa lông rất tươm tất.

Trước hình ảnh lồn của Tích Trữ bày ra, người đàn ông nào cứng cựa cũng phải vực mặt vào lồn nàng để bú một cách thỏa thích tnước khi đụ nàng mới thỏa chí dâm dục. Tích Trữ nhìn Lý Tòng rồi nói :

- Anh lạ lồn em à ? không muốn bú nữa em về nhé t...Mà thôi...Em khá mệt...Muộn rồi, em về.....

- Không...Tiếc đời...Ngắm tí cho về sau khỏi nhớ.

- Em mới là người khó quên.

Lý Tòng hiểu nhầm :

- Còn anh chết được đây này.

Tích Trữ vội ngồi dậy toan mặc quần áo khi nàng dơ cao tay nhìn đồng hồ và nàng dù tiếc rẽ cuộc truy hoan nhưng đã đến lúc phải từ biệt Lý Tòng. Chàng đọc được cử chỉ và ý nghĩ của người yêu mà trong lòng nát tan nhưng chàng cố níu thời gian được lúc nào hay lúc ấy.

Lý Tòng vội đè nàng xuống và cắn hai tay nàng đang nàng đang toan

mặc áo

quần. Tích Trữ lại nằm xuống. Nàng vít vào khuôn mặt Lý Tòng, hôn chàng

một cái thật dài và nói như năn nỉ :

- Đủ rồi anh. Em ra nhiều lắm Bây giờ mới thấy thấm mệt...

Lý Tòng không màng đến câu nói của nàng mà trả lời :

- Anh có làm em sướng không ?

- Sướng hay không, anh thừa chán để biết.

- Anh muốn từ cửa miệng của em thốt lên anh mới thích....

- Sướng chứ !. Anh bú mà không sướng, còn phải chất vấn cho thừa !...Rồi đây...Có lúc em phải ghen về cách bú lồn của anh thì sẽ moon mỗi mà chết mất..

Lý Tòng sung sướng và lãnh hội được ý nghĩ của Tích Trữ muốn diễn đạt gửi gắm cho chàng khi nàng không còn trong vòng lạc thú với chàng. Những phút bốc đồng dục tính tẻ nhạt, lặng lẽ trôi qua.

Chàng nói như cầu khẩn lần cuối để nàng Em đứng dậy cho anh ngấm em...một lần nữa...Một lần cuối thì đúng hơn...

Tích Trữ đưa tay ngăn miệng người yêu, nàng cảm động rơm rớm nước mắt và chẳng quan tâm mặc lại quần áo. Tích Trữ đứng thẳng người dậy, đồng lúc Lý Tòng cũng đứng dậy và chàng lúi lại ngấm toàn châu thân của nàng.

Lý Tòng nhìn thẳng vào đôi mắt láu lỉnh của Tích Trữ. Lần đầu tiên nàng cảm thấy khá e thẹn vì cơn cảm xúc lẩn át cho nàng trở về thuần túy của người con gái yếu đuối cần có người đàn ông che chở.

Nhưag chỉ thoáng qua rồi tắt hẳn đưa nàng về với sự chia ly, từ biệt với Lý Tòng mà không lời hẹn ước sẽ gặp lại như thường lệ của ngày tháng trước đây. Vì thế trong giờ phút này nàng muốn làm những điều có thể làm được cho Lý Tòng thì sự yêu cầu của chàng là ngấm thân thể trần truồng đối với nàng có đáp ứng nhưng ở vào phần nhỏ nhoi.

Một buổi chiều bú lồn Tích Trữ mà khi ngấm thân thể trần truồng của nàng, Lý Tòng vẫn tràn trề ham muốn. Như muốn cho thời gian ngưng đọng lại khi chàng nhìn khuôn mặt đầy nét nhí nhảnh gợi tình với đôi môi chực chờ muốn hôn đến tận sự dầy vò mới đáp ứng thỏa thích dục vọng.

Và đôi mắt của chàng phải dừng lại ở cặp vú căng phồng có hai núm đồ ong. Chàng đã từng bú nàng lắm lần nhưag khi nàng rời xa thì chàng có cảm tưởng mất đi rồi. Và khi nàng đến thì cặp vú mơn mớn ấy treu ghẹo lòng dâm của chàng dâng tràn, mãnh liệt lôi cuốn như chưa từng thấy đôi vú to mà cân xứng ấy.

Thân hình nàng thon, với ngực trần chứa hai vú nổi bật hấp dẫn khi được ngấm từng đường nét. Đôi vú của Tích Trữ đầy khêu gợi khát muốn cho người được ngấm. Cặp vú chồng sừng trâu không dễ thường thấy. Vú nàng cứng từ núm vú cho đến bầu vú.

Bây giờ chàng đứng xa tầm tay nhưag cặp vú ấy chàng đã từng bóp, xoa, và bú dài hơi trên đó. Bây giờ chàng chỉ ngấm thôi. Ngấm để tận hưởng rồi mất đi cũng là dịp cuối cùng được trông thấy cụ thể.

Đôi mắt Lý Tòng trôi dài xuống phía dưới. Hai hông chấn eo, ôm lấy bụng thon đẹp cho đôi vế nở ra cùng với cặp mông nhô tròn ở phía sau. Những đường nét ấy tạo cho mu lồn nổi gò. Nàng đứng đó, lồn đã khép lại. Chòm lông trên mu lồn nổi bật. Khe lồn dẫu kín như chốn thâm cung khó khăn tìm hiểu. Hai mép lồn ẩn hiện khi nàng thay đổi thế đứng. Đôi chân dài chống thẳng cho lồn dầy mu khó từ chối nụ hôn hay bú, liếm trên đó.

Tích Trữ hầu như không còn chịu đựng những cái nhìn thiết tha thèm

muốn của người yêu mà nàng không nghĩ ngoài vấn đề nào nữa mà chỉ còn lại lòng thương yêu vì nàng cho rằng Lý Tòng đã phải mất hết.

Tích Trữ trờ tới sát bên Lý Tòng. Nàng ôm lấy khuôn mặt chàng và hôn tới tấp. Lý Tòng sờ vú thả tay sờ lồn nàng. Chàng xoa nhẹ nhàng trên mu, đầu hai ngón tay vào giữa khe lồn.

Chàng và nàng cùng ngất lên. Rồi Tích Trữ buông chàng và Lý Tòng cũng tự động ngừng hẳn những gì ham muốn. Tích Trữ mặc vội áo quần. Sau đó nàng hôn chàng và không quên tỏ thái độ của sự yêu đương dù là dịp cuối cùng bằng cách nàng ngồi xuống bú cặc nhỏ xíu của Lý Tòng.

Chàng sướng tê ngất lên của một người đầy mặc cảm vì cặc nhỏ như con nít. Tích Trữ bú thật lâu. Cặc chàng nứng mà chẳng chịu xuất khí. Lý Tòng âm ức ở chỗ đó. Tích Trữ ngừng bú cặc. Nàng đứng dậy vội vàng ra cửa. Nàng bước đi thật nhanh không ngoái đầu nhìn lại. Lý Tòng ngẩn ngơ nhìn theo không một phản ứng. Mà quá đột ngột chàng không lường được nàng rời chàng thật nhanh và khi chàng chợt tỉnh thì Tích Trữ đã khuất ngoài cánh cửa.

Một mình đứng trên sân nhà, sự cô đơn, hiu quạnh, nỗi sầu bi dâng ngập cõi lòng. Một buổi chiều tàn tạ bao trùm cả căn nhà. Chàng thơ thẩn như người mất trí...

.. Sáng nay nhớ lại, giấc mơ chiều hôm qua như giấc mộng mà chàng không thể hiểu rằng thật hay hư. Bên ngoài có tiếng cười nói xôn xao. Chàng nghe rõ được chữ mất chữ còn về sự xôn xao đám cưới con trai ông Tỉnh và con gái thương hào. Lý Tòng ngồi chết lặng của người vọng tưởng đi tìm cây nhân sinh ở cõi xa, mờ mịt...

Ông bà Đái văn Cổng xứng xứng trong y phục cổ truyền thuộc giai cấp quý tộc hoàng gia thời phong kiến còn le lói tồn Trữ như bậc thức giả bảo vệ văn hóa truyền thống. Ông Đái văn Cổng áo dài tay rộng, vải lụa dệt chữ thọ màu vàng hoe hợp trên vải cùng màu. Khăn đóng cũng màu vàng vô cùng trang trọng của một vị quan tứ trụ chuẩn bị đại lễ triều đình.

Ông mặc chiếc quần lụa trắng phau như bột biển vỗ vào bờ đại dương. Ông không đi giày Tây mà ướm vào đôi dép hạ da đen láng cón. Toàn thân ông đều là những món hàng mới cất chỉ ngoại trừ cái đồng hồ Oméga và điều xì gà trên môi là loại tân thời. Nên nhìn ông có phần cái nọ đụ má cái kia. Tuy thế, nếu rộng rãi với tư tưởng thời thượng thì thấy ông sang trọng đáo để chứ phải chơi.

Bà Đái văn Cổng tuyệt vời hơn ông nhà. Bà ướm cái áo dài tay rộng, gấm thắt thắt Hồng Kông màu huyết dụ. Bà vẫn khăn đóng cùng màu như Nam Phương Hoàng Hậu trong các dịp tế lễ triều đình của thời nhà Nguyễn xa xôi. Bà Văn Cổng không được cao cho lắm nên bà nghe lời mấy con mẹ nịnh bợ cố vẫn là nên đi giày cao gót thời đại cho dáng dấp cao ráo sang trọng. Hai cổ tay và ở cổ bà đeo cà rá, dây chuyền, cầm thạch, vòng kiềng, kim cương, sáng rực và vàng khe trên màu áo huyết dụ.

Trông dáng dấp bà cũng còn ngon ra phết. Thế mà không hiểu sao, những tay trong mồm mép phải gió bảo rằng ông Đái văn Cổng lén đi đụ ngoài thường xuyên. Có lẽ cơm nhà lòn vợ chán như cơm nếp. Lâu lâu ăn Bíp Tết cũng phải đổi qua bánh đa, bánh xèo, bánh ú cho lạ mồm lạ cách.

Bạn bè, bà con xa gần tụ tập ở phòng khách, đợi chờ ông bà Đái Văn Cổng ra và đúng giờ tốt đi đón dâu về nhà chồng. Chú rể Văn Tấn trông diêm dúa trong bộ áo quần tân thời, kiểu cọt với áo bành nhung đen mượt, cổ thắt nơ cũng màu đen thui, lưng tất xà cạp như dân đầu bò Tây Ban Nha, dày đen mỡ vẹt láng xẩy, ruồi đậu vào cũng phải trọt chân gãy tốt.

Ông bà Đái văn Cổng hãnh diện về thằng con trai bảnh và đẹp mã, to con như Tây thuộc địa. Khi chụp hình kỷ niệm ở phòng khách, chú rể đứng giữa bố mẹ thì thấy hai thứ thời trang của họ vện trên châu thân tha hồ đụ mẹ, đeo bà lẫn nhau như trong nồi cám lợn.

Có người nói nhỏ vào tai ông Đái văn Cổng, nhắc khéo là ông quên đeo những huy chương chiến công trên ngực áo. Ông cười tươi, sung

sương ra mặt, nếu không có người nhắc nhở ông quên mất cái việc đeo mề đai thì tiếc bỏ mẹ trong cái dịp thị uy quần chúng...

Trên đường trở vào phòng ngủ trên lầu, ông Đái Văn Cống thấy cái giường trải nệm hoa nhàu nát phải bắt ông hồi tưởng đêm hôm qua.

... Đêm hôm qua, thời gian gần gũi nhất Khó bề ông quên mà trái lại nó rõ từng nét, còn rõ nét như được rọi lên kính hiển vi... Bà Văn Cống yếm thử áo quần mặc đám cưới. Ông ngồi bên mép giường cố ý theo dõi vợ và bà cũng muốn sự hiện diện của ông để góp ý.

Bà cởi hết áo quần để ướm vào đồ mặc cưới Ông Đái Văn Cống thấy hình dáng của bà lồ lộ thì nứng cặc. Bà Văn Cống chưa ướm cái áo dài vào thì ông trờ tới sờ vú và nắn lên nắn vú. Bà chưa kịp phản ứng nhưng có lẽ gặp ngày vui nên để yên cho ông mần vú liên hồi.

Đã từ lâu ông không đụ bà cái nào mặc dầu ông rất sung sức và thèm đụ liên miên. Vì thế ông hay ra ngoài tìm gái hoặc tới nhà những con vợ hờ để đụ. Nhưng mỗi lần đi ra ngoài như vậy rất phiền toái và giảm phần lớn cái nứng bất thần xảy ra.

Ông vốn thích là nứng khi nào thì được đụ liền khi đó. Và mỗi lần như thế, vào đêm khuya ông đề vợ ra muốn đụ thì bà ấy từ chối viện cớ đủ điều, nào mệt, nào mất ăn, yếu sức. Vì những lý do đó ngày qua ngày bà Văn Cống như không tha thiết đụ đéo nữa.

Có hôm ông cưỡng dâm, bà ấy vùng vẫy nhất quyết không cho ông đụ. Trong những giờ phút đó ông Văn Cống gầm lên như con thú đói hay bắt hụt con mồi béo bở. Ông năn nỉ :

- Em không cho anh thì sống làm cái gì ?.

Bà Văn Cống đáp :

- Tội mình già rồi, em chán mục này quá.

- Em cứ nói nhảm, già gì mà già. Anh tiếc cái thuở chưa có thằng Văn

Tán ra đời, chúng mình đêm nào cũng ngon với nhau. Mấy năm này tự nhiên vắng. Anh thì vắng mà không vắng.

Nhịn mãi phát khùng. Không biết em nghĩ ra làm sao mà cứ để anh như thế này có chết không nào!

Em đưa tiền cho anh xả hơi ở ngoài, thiếu gì, mặc sức. Còn em, để cho em yên thân.

- Em nói nghe hay, lọt lỗ tai đấy nhỉ ?. Đi chơi gái với ai thì dễ, với anh, chúc vụ đầy mình, đầy mẫy, người ta bắt gặp thì còn thể thống gì. Em muốn anh bay chúc này à !

Bà nghe ông bay chúc thì dụi xuống và bà đề nghị với chồng :

- Em ớn. Tự nhiên em ớn, không biết tại cái gì. Như người bệnh lạnh cảm ...

Ông Văn Công hiểu nhầm, vội cắt lời vợ :

- Chẳng phải như thế đâu, vì em làm biếng cho anh chơi, lâu ngày bị nhạt là chuyện thường tình. Em cho anh chơi thì con người em trở lại bình thường ngay. Mà em làm như vậy uổng đời Mình đâu phải già cả gì cho cam.

- Mà em không thích...

- Không thương anh à ?. Hàng trăm lính tráng, anh chỉ huy cái một mà với em sao mà khó khăn, ra làm sao !

Bà thấy ông van nài, tí tê vừa xuôi lòng vừa thương nhưng nghĩ thâm, chán đụ. Cặc đút vào lồn, ông nắc cho khí cặc bắn tung, bà phải đi rửa. Lúc nào bản cũ soạn lại theo ngày tháng, chẳng có gì mới mẻ.

Một dạo sướng lồn rồi quen dần, chai đá, chai cả lồn. Đụ quá nhiều lồn bệ rạc, mất đẹp, mất hình thể mũm mĩm. Bà nhớ tên Tư Vạn trong canh bài tứ sắc ở nhà mụ Hương Cốm, hấn đi tiểu khi trở về chiếu

bạc quên khuấy gài Díp Pơ để lòi con cặc to đáo để.

Bà không dám nói nhưng cứ nhìn lén mãi. Cái giống nhìn trộm, nhìn lén dễ nứng vô vàn. Tư Vạn vốn giàu có lại hào sảng nên bà có cảm tình từ lâu. Hơn nữa Tư Vạn đẹp trai, trẻ hơn bà những năm sáu tuổi. Thấy cặc Tư Vạn, mào lớn, đồ chơi như mồng gà chọi làm bà nứng lòn.

Từ lâu bà cai đụ, không thích đụ thì đúng hơn. Và cái hôm thấy cặc Tư Vạn lòi ra khỏi quần là hôm bà xui tận mạng. Suốt năm chén bạc, bà không tới được ván nào. Bà cháy lảng. Bà trổ lòi ông bướm với Tư Vạn, cho hấn đụ một cái thì hấn hoàn tiền thua trong nháy mắt.

Hôm ấy Tư Vạn được bạc, bà rủ hấn đi ăn cháo đêm và bà ằm ờ với hấn. Tư Vạn giàu có nhưng thuộc giới bình dân lại có máu lai Tàu và nhạy bén những lời tán tỉnh của ba nên cuối cùng hấn đưa vào khách sạn.

Hấn đụ được bà Tỉnh thì còn gì sung sướng cho bằng. Quả nhiên như bà suy nghĩ, khi nghe bà đen đũi hấn hoàn số tiền bà thua một cách nhẹ nhàng. Hôm đó hấn cởi quần bà nhưng bà không cho đụ vì sợ có bầu. Bà bắt Tư Vạn bú lòn. Lần đầu tiên bà được bú lòn. Bà thấy thỏa thích hơn đụ. Kể từ ngày lấy chồng, ông ấy chưa bú lòn lần nào. Tư Vạn bú lòn bà thấy là lạ và nứng lắm. Cặc Tư Vạn to tướng cứ lăm le nhảy lên mình bà để đút vào lòn nhưng mỗi khi như thế bà đẩy Tư Vạn ra xa và bà dí đầu hấn vào lòn mà thôi.

Tư Vạn điên tiết từng hồi nhưng sức nhớ hấn đang bú lòn bóp vú bà Tỉnh nên dần cơn nứng cặc vô bờ vô bến. Kể từ đó bà ghiền bú lòn mà không dám tiết lộ với chồng....

Bây giờ trong cảnh vợ chồng, ông ấy nhất quyết đòi đụ Ông ấy phẫn chấn từ tinh thần cho đến thể xác vì cái vui con trai đi lấy vợ. Bà thay áo quần, ông trờ tới sờ vú, sờ lòn, rồi bóp lòn và đòi đụ. Ông thềm đụ lòn bà. Như thế ông thương bà lắm mới nổi cơn nứng cặc.

Bà chợt nhớ cảnh bú lòn của Tư Vạn trong khoảng khắc mà thấy thân

thể nóng ran như máu trong người bật ra khỏi da. Bà nhìn chồng vừa bóp vú vừa nắn lồn bà mà bộ mặt đều hui đăm ma, bà có nứng và cảm động cùng một lúc.

Ít ra bà phải có một cử chỉ cho toại lòng bà lẫn cả chồng nữa mới đề huề trong lúc chồng nứng cặc muốn đụ mà bà nứng lồn nhưng mặc cảm, lạnh lòng khi bị ép buộc cho cặc ông đút vào lồn.

Trong lúc đó ông Văn Cống tụt áo mà bà đang che vờ vĩnh trên ngực rồi tuột luôn cả quần. Bà đứng yên cho chồng quờ quạng khắp châu thân. Ông Văn Cống tha hồ sung sướng hoạt động hai bàn tay.

Ông như thanh niên mới lớn thấy lồn, thấy vú thấy eo của người tình. Vắng đụ vợ, chuyên đụ gái bên ngoài khi nứng cặc phải chạy rong tìm kiếm. Nay nứng cặc, lồn có tại chỗ thì cái nứng lý thú gấp bội. Ai bảo quà nhà lồn vợ kém hấp

dẫn.

Bà Văn Cống hứng lên rồi. Bà đẩy ông ra xa, rồi ỏng ẹo làm nũng với chồng :

- Sướng chưa nào. Muốn làm gì thì làm Nhưng đừng lâu quá, em mệt...Vì đã lâu

không được chích... Mà nghe em nói đây này...

Bà ngừng nói nhìn chồng rồi nằm vật ngã trên giường. Mảnh quần, mảnh áo của bà nằm hằn trên hai tay chồng. Ông Văn Cống nhanh nhẹn cởi áo quần nhảy lên giường nằm kề bên vợ và không quên lấy hai tay vét vào khe lồn vợ từ nhẹ đến mạnh và mồm gắn chặt vào vú vợ bú chụt chụt thích thú đến cong người.

Tham lam, hứng cao độ, cặc ông nứng cứng cọ vào hông vợ, ông nói với giọng như người tắt thở :

- Em muốn nói gì, sao lại ngừng. Mà em nói gì thì nói, anh nghe hết

nhưag hôm nay anh thấy thân thể của em, sao mà thềm lạ, như khi chúng mình cưới nhau đã hơn hai chục năm về trước

- Anh thích anh bú em.

Ông Văn Cống đáp trong ngạc nhiên :

- Bú...Bú lồn...Bú lồn em...

- Biết rồi mà hồi cho nó tục.

- Anh...làm...Anh bú...Bú lồn em... Mà cho anh nói tục mới sướng... Mới đả đời nghe em!

Bà nhớ Tư Vạn nói tục làm bà nứng thích thì không lẽ quên cái điều đó với chồng thì cái nứng không hoàn chính nhưng bà cố dấu kín sự sỗ sàng với chồng.

Bà nói:

- Đã nói, làm gì cũng được...

Ông Văn Cống lồm cồm ngồi dậy. Bây giờ ông đã giải tỏa sự ao ước của mình và ông được vợ cho tự do. Kể từ ngày không đụ vợ, nay đụ trở lại là một chuỗi ngày ông có kinh nghiệm về đụ Ông sẽ đụ cho vợ nứng tơi bời và vĩnh viễn vợ sẽ thêm đụ hằng đêm. Ông hy vọng tuyệt đối kể từ nay với sự sung sức và hồi xuân sớm những cái đụ của ông tuyệt chiêu.

Ông ngồi dưới hai chân của bà Văn Cống sau khi ông banh rộng hai háng của vợ. Ông im lặng, hai mắt dán chặt vào lồn. Cái nhìn của ông không làm bà e lệ, thẹn thùng, trái lại làm lồn bà cương. Bà cảm tưởng hai má lồn lay động và sưng lên tử tử. Những lông lồn tưởng dựng đứng và gốc lông giật lên giật xuống như ai muốn bứt gốc.

Bà nứng lồn. Nứng quá khi tưởng tượng chồng sắp bú lồn mình. Bà nóng lòng cái sướng của sự bú lồn. Văn Cống vuốt và nắn lồn vợ

trong sự thương yêu tràn ngập.

Cặc Văn Cồng cứng như chiếc chày, chồng đứng. Bà Văn Cồng hai mắt lim dim, có khi đóng kín do nứng lồn thái quá. Bà hít hà mỗi lần chồng xát vào mông đóc hoặc vạch hai mép lồn hay tay chồng kẹp hai mép lồn khít mà nhéo vào đó

Nứng lồn không chịu thấu, bà ngoi đầu nhìn chồng. Lúc ấy bà lại thấy cặc chồng như đầu rắn ngúc ngắc lên xuống không cách lồn bao xa. Lông cặc chồng phủ phê gói quanh thân cặc đang cứng chắc và vươn ra phía lồn.

Nhìn cặc chồng cũng làm bà sướng nhưng bà ngán khi ông chồng đút cặc vào lồn vì thế bà canh chừng chỉ cho chồng đụ bằng mồm mà thôi. Ông Văn Cồng tiếp tục sờ, vuốt lồn vợ thật lâu và ông thích ngắm lồn nứng. Ông thừa biết vợ nứng lên cơn khi ông dùng tay vét dài trong khe lồn và xe mông đóc.

Bà Văn Cồng đã đến lúc không còn kiểm soát được mình, bà rên và nói như hét :

- Mình bú lồn em...Đợi gì nữa, em chờ đây nè...Nứng quá...Mình có nứng với em không ?

Ông Văn Cồng nghe tiếng vợ rên sướng cũng phải nứng lây nhưng ông chưa bú lồn mà xoa bóp lồn thật mạnh. Vì ông nghĩ vợ thích bóp lồn. Bằng chứng bà ấy nứng lồn phải rên la.

Ông Văn Cồng đưa năm ngón tay như cái cào đất mà tuôn lên lồn. Ngón tay giữa đi thẳng đường vào khe lồn.

Chương 4

Bà Văn Cổng vặn thân, nhô đít khỏi mặt nệm giường, hai chân dang rộng thêm thì khe lồn như chẽ làm hai và lồn nâng cao. Ông Văn Cổng đút ngón tay trở vào trong lồn và ông móc nhẹ nhẹ rồi đưa ngón tay vào ra ở lồn.

Bà Văn Cổng rú thất thanh mà thành tiếng:

- Mình làm gì thế hở mình !...Tí nữa, tí nữa cho em...sướng lạ, tê cả người, cả lồn nữa...Giỏi chịu không nổi...

Vợ rên sướng, ông Văn Cổng toại nguyện và móc sâu vào hắc trong lồn. Bà Văn Cổng chói với, quặn người về một bên cho ngón tay chồng ra khỏi lồn. Bà nhìn chồng vô cùng âu yếm và nói :

- Em chịu hết nổi. Ai dạy mình cái món này đây. Từ trước không thấy mình trở tài, lạ đó.

Ông Đái Văn Cổng chỉ cười với vợ mà cái hứng chưa dứt hẳn. Cặc ông nứng tới bởi chẳng có thứ gì đóng lường cho khảm. Ông chồm hẳn người về phía vợ, đè xuống. Cơn nứng lồn vừa qua chưa tắt hẳn với bà Văn Cổng. Bà sung sướng tạo lại được cảm giác tình ái mà đại đột bỏ quên một chuỗi ngày qua. Bà nghĩ rằng có lẽ cái thú đam mê cờ bạc vô tình xao lãng sự chẵn gối với chồng. Và cái dâm dục sống lại, ở từ cái mốc bà buông thả cho Tư Vạn thảnh thơi bú lồn.

Sự bỏ ngõ cho Tư Vạn bú lồn, bà cảm thấy thấm thía qua nhiều phương diện. Bà giận mình mà cũng mừng cho mình đã tìm lại lạc quan trong sự đụ. Rồi bà tự thầm cảm ơn Tư Vạn và có lẽ từ đây bà ngưỡng ngấp mỗi khi gặp hắn. Cho nên những tác động của chồng bây giờ là những cử chỉ yêu thương. Chồng bà phải làm cho bà sướng nứng là một cách phục vụ. Vì vậy khi chồng chồm đè trên thân xác, bà cảm thấy dễ chịu và nghĩ rằng chồng đang chọn lựa một phương cách nào đó cho bà đạt tới đa dục vọng. Bà cũng thừa hiểu ông Văn Cống chẳng kèm chế được dục vọng trong lúc này. Nếu bà cưỡng lại thì ông chồng trở thành kẻ hiếp dâm. Bà rất sợ hung bạo của sự cuồng dâm vì bà vừa tạo lại được sự cuồng dâm trong những giây phút vừa qua không thể một phút chốc tan biến bọt bèo.

Ông Văn Cống nằm gọn trên bụng vợ. Ông hôn, nức nủi như thèm khát lâu ngày không gần được đàn bà. Ông sờ lồn vợ bạn này kích thích lạ lùng. Lồn vợ lâu ngày không đụ, khép kín, hai mép lồn mụ mẫm, mòng đóc tròn xoe cứng chổng. Cặc ông cạ trên mu lồn. Ông nghe thấy mào cặc xoáy trơn trên lông lồn và ông nhếch mình, tuột xuống đỉnh thì cặc ông đã chạm lồn.

Khi cặc ông nằm giữa khe lồn thì bà Văn Cống banh háng một mức độ nào đó, mào cặc như kẻ hồng chân sĩa xuống cửa lồn. Ông Văn Cống chỉ cần nấc nhẹ thì cặc ông đi tuốt vào sâu lồn vợ. Nhưng mào cặc ông lọt vào lồn vợ đến nấc khoang thì bà Văn Cống cầm lấy cặc, nhếch mông dít sang một bên. Cặc chồng ra hẳn ngoài lồn mà nằm gọn trong lòng bàn tay của bà. Tất nhiên ông Văn Cống có phần mất hứng không đụ vợ bằng cặc bự của mình.

Bà Văn Cổng cầm cặc chồng mơn trớn đoạn dí mào cặc trên lồn và quét cặc lên mu, mông đóc, dọc xuống rãnh lồn và đi vào lồn ở lưng chừng bên trong hai mép lồn. Cảm giác nứng lồn dồn dập cho bà. Ông Văn Cổng, cặc quét trên lồn, khi vào khi ra giữa khe lồn cũng khoái cảm nhưng có phần tức bực không được thọc cặc vào hửn trong lồn vợ mà nắc cho phỉ sức.

Cà cặc trên lồn một đôi, bà Văn Cổng vuốt ve cặc chồng qua lỗ của lòng bàn tay cụp lại năm ngón. Bà bó cặc chồng ở lòng bàn tay và tuốt lên tuốt xuống, mào cặc khi ẩn khi hiện do da cặc bao bọc ở bên ngoài. Ông Văn Cổng mê mẩn của sự nứng cặc chạy rần khắp thân thể. Cách vuốt cặc của vợ như ông đụ cặc vào trong lồn.

Mào cặc căng cao độ. Thân cặc càng lúc càng cứng và Ông Văn Cổng nẩy người ra đến nỗi phải lăn mình ra khỏi bụng vợ. Khi thấy chồng sướng nứng hết chỗ la, chỗ nói, bà vùng dậy trong lúc chồng đã nằm ngửa trên nệm, bà vạch lông cặc. Bà ngậm cặc chồng và bú điên loạn.

Ông Văn Cổng nằm đờ như khúc gỗ của một người nứng cặc đến độ không còn biết sự vật chung quanh. Vợ nút chặt trên mào cặc là nơi gợi nứng khiếp đảm. Ông có cảm tưởng cặc ông là cái nút bằng quả cờ đang đóng nào miệng chai rượu quý. Khí cặc rướm ra đôi chút và ông kèm lại sự xuất khí vì ông muốn đụ vợ thật lâu cho vợ hưởng trọn vẹn dục vọng. Mà ông biết vợ ông thích đụ dai vì bà ấy dâm ngầm.

Thật sự ông là kẻ dâm dật thấy lồn là. muốn đụ và ông nứng cặc suốt năm canh mà lại đụ dai. Có một thời ông đụ đĩ, đĩ phải than.

Bà Văn Cổng bú cặc chồng sung sướng cho chính mình và cho cả chồng nữa. Nước lồn của bà đã thấm ướt những chòm lông hai bên mép lồn mà cơn nứng không nguôi ngoa chút nào. Tuy nhiên bà chỉ thích chồng bú lồn và bà bú cặc chồng mà thôi. Lý do đó mà bà mơn trớn cặc cho chồng bằng lòng và đem cái nứng cho chồng toại chí dâm dục. mà theo thiện ý lạ lùng là bà cho rằng bú lồn là đụ rồi, là thỏa mãn rồi. Và chính bà cũng không tìm hiểu được chính mình về sự lạnh cảm khi cặc đút vào lồn.

Đã đến lúc bà không chịu được đụ mà khoái được bú lồn. ở bà tự gây mâu thuẫn cho nhau mà chưa có phương cách giải đáp. Và cuối cùng bà chẳng thèm tìm hiểu để bà chỉ cho chồng bú lồn mà thôi. Bà sẽ cho bú dài dài khi bà nứng lồn hoặc ngược lại khi chồng nứng cặc đòi hỏi dục vọng.

Bà chủ quan, chồng bà cũng thích bú lồn và chính tay bà xục cặc cho đến lúc khí cặc của chồng tuôn bắn thì ông ấy khỏi đòi đụ cặc vào lồn. Bà chủ trương tập thói quen cho chồng về sự bú lồn mà không còn tơ tưởng đến đụ bằng cặc. Bà phải ép chồng đi vào con đường ghiền bú lồn. Lồn bà là ma túy đối với chồng. Bà kết luận một cách đơn giản, chắc nịch như đàn bà trông thấy cặc là nứng điên, đàn ông thấy được lông lồn cũng đủ nứng cặc, cứng nứng như cái gậy.

Bà Văn Cổng nâng bộ dái cứng bèn lấy lưới liềm từ dưới lên trên mà tay nắn cặc chồng liên hồi. Ông Văn Cổng nói với vợ :

- Mình bú trên mào cặc, anh mới sướng, cho anh sướng đi nào !

Bà Văn Cống như bị ra lệnh để chịu lòng chồng, lại vuốt cặc và ngậm hẳn cặc chồng ở trong mồm. Ông VĂN CỐNG la lên mà chỉ vừa cho vợ nghe thấy :

- Bú vào đầu cặc nghe mình. Bú ở đó anh sướng không thể tưởng tượng được. Mà em bú từ từ đừng bạo quá, khí anh ra đấy, uống lắm, chúng mình phải bú nhau thật lâu nghe !

Bà Văn Cống vội vàng tuột cặc chồng ra khỏi mồm. Bà đưa khuôn mặt từ từ lên cao, hai hàm răng cắn nhẹ vào cặc, đôi môi bám chặt vào bì da cặc. Cặc ông Văn Cống dựng đứng lộ ra dần dần từ gốc cho đến mào. Sự vuốt cặc bằng mồm qua răng, môi làm cho ông Văn Cống sướng rơn người, phải nấc lên làm cặc ông khi vào khi ra ở mồm vợ.

Ông cuồng nhiệt về sự núng nẩy trôi dài cho đến khi cặc ông bung ra khỏi miệng vợ. Trong khi đó, bà Văn Cống tràn miệng khí cặc của ông tuôn ra. Bà nuốt tất cả xuống cổ họng và bà núng lòn điên tiết, vùng dậy ngồi trên mặt chồng mà lòn bà nằm ngay mồm chồng. Không đợi thuận việc, ông Văn Cống bú ngay mồng đóc vợ Bà Văn Cống sướng dẫy nẩy mà nói trong cơn điên loạn, núng mồng đóc:

- Bú mạnh đi mình...Mạnh nữa...Núng lòn quá trời. Bú cho em ra...Em

yêu mình lắm.

Bà bảo chồng bú mạnh bú nhiều cho bà sướng tốt độ để khí lòn ra thì lúc đó là thời gian sướng lấy bấy và bà nghĩ rằng bà đã nuốt khí cặc của chồng là ông ấy ra rồi. Khi chồng xuất khí thì hết nứng làm cho cơn nứng của bà nửa chừng xuân. Cho nên bà gào lên cho chồng bú lòn thật bạo, thật dữ thì lòn mới nứng để xuất khí.

Nhưng bà không biết được rằng Ông Văn Công tuôn ra một phần khí cặc mà thôi. Ông đã kèm lại lúc đó nên cặc ông còn nứng cứng và ông giữ được khí tuôn là chủ tâm khi vợ quá nứng không biết gì nữa ngoài dục vọng thì ông sẽ đụ cặc vào lòn bà một cách dễ dàng. Nhưag ông chưa đạt được ý vọng ấy vì vợ ông đã dí lòn vào miệng và đòi bú đậm sâu. Ông chịu ý vợ mà cũng cả lòng dâm của mình.

Bà Văn Công ngồi chồm hồm, lòn bà tự lại che khuất khuôn mặt chồng. Ông Văn Công bú hết mòng đóc đến hai mép lòn và rà lưỡi suốt khe lòn. Cái thế ngồi của vợ làm lòn to ra hơn mọi khi. Khe lòn rộng hẳn. Cả khuôn lòn tự lại một mối. Hai mắt ông mở trùng trùng thường thức lòn vợ từng chi tiết mà kể từ ngày lấy bà về làm vợ, ông tưởng như đã bỏ quên.

Bú lòn, ngấm lòn vừa được dâm khẩu vừa được dâm thị thì có gì nứng cặc cho bằng. Phần bên dưới, bụng ông co thắt, cặc ông dựng đứng. Có lúc ông nắc bậy lên không trung mà không biết mình bị nắc theo phản xạ tự nhiên. Dù ngoài năm mươi mà khe lòn vợ còn đỏ ngầu. Hai mép lòn có làn sanh để nhưng không há hốc khó chịu của gã răng vầu. Cái tuổi này nửa đời người nhưng khi đụ mới gọi là nghĩa lý của cuộc đời.

Ông Văn Cống là người đàn ông tham lam đủ lĩnh vực. Bú lồn vợ mà ông ôm đồm những dự tính khác nên ông thay đổi động tác liên hồi làm vợ núng từ cỏi này tới cỏi khác quên cả trời trăng. Ông đưa hẳn cả đôi môi lẫn lưỡi vào bên trong lồn vợ sau khi ông lấy tay vạch hai mép lồn rộng ra.

Chỉ cái phần banh lồn, khí của vợ chảy ra trên lưỡi, trên môi dữ dội. Bà Văn Cống là loại đàn bà khi không núng lồn thì thôi mà khi đã núng thì cường độ núng dai dẳng và khi xuất khí lồn mà cứ ghẹo lồn tiếp tục thì bà núng mãi, núng tiếp sức. Có lẽ trong quá khứ ông Văn Cống không hiểu tâm lý hoặc thờ ơ nghiên cứu sức dâm của vợ nên bà bị lạnh cảm phần nào khi cặc ông đút vào lồn.

Bà Văn Cống giữ thế ngồi chồm hồm rất lâu vì lồn bà mở rộng gói kín toàn bộ, lưỡi, môi và cái cầm của chồng xuềnh xoáng từ cửa và một phần bên trong lỗ lồn thì núng lồn dào dạt tới chón cao nhất của tình dục. Bú như chồng bà mới đáng nên đời...bú lồn, bà thảm tán tưng ông nhà.

Bà Văn Cống hiểu ý chồng muốn bà banh lồn rộng chừng nào hay chừng ấy để ông dễ dàng bú mà còn khích dâm cho cả hai nên bà chẳng hai đầu gối, hai háng bành hai bên, ông Văn Cống tiện đường bú mà không bận bịu hai tay phải giữ hai mép lồn khi buông thì bị khép lại.

Hai tay không thể dư thừa của con người tham lam như ông Văn Cống. Ông liền dùng hai tay mơn trớn vòng hông của vợ. Thỉnh thoảng ông còn đánh vào hông vợ là một hành động bạo dâm mới làm cho bà sướng lồn và ông sướng cực. Chẳng mấy chốc, cặp hông tròn vo, trắng muốt của vợ in dấu năm ngón tay đỏ ngầu của chồng Đó là bài học nuôi dưỡng dâm tính cho vợ để cùng nhau hưởng lạc, truy hoan ở cấp độ cao.

Hai tay ông Văn Cống vươn cao khi từ giã hông đít vợ và cũng hai bàn tay ấy, ông Văn Cống nắm lấy cặp vú của vợ. Ông xe đầu vú, nắn bóp bầu vú, mơn trớn cương trứng hứng hoa. Ông xoa bóp đều đặn trong cử chỉ ôn tồn làm cho vợ kích thích bạo dâm. Bà Văn Cống nứng loạn, xoay lồn trên mồm chồng, mồm dóc theo sự cọ xát ấy tưởng như bị xoắn lại hình thức bện sợi dây thừng. Nứng toàn bộ trên khắp châu thân, bà chỉ còn lại biết rên la và càng lúc càng ngoáy hông cho lồn quay cuồng trên đôi môi và lưỡi cứng của chồng.

Ông Văn Cống hết chịu nổi. Bà Văn Cống cũng không kém. Cực ông bắn vọt khí, vung vãi lên tận rốn, toàn thể lông cực dầm dề. Lồn bà Văn Công nhòe nhoẹt, ngập tràn trên miệng chồng. Cả hai người rú lên, thân thể cứng đờ nhường hẳn cho sự hoạt động của khí cực và khí lồn. Ông bà Văn Cống đúng với tên tuổi, đái vắng công cả cửa ngõ nhà mình lẫn nhà hàng xóm chứ phải chơi...

Tiếng dép từ phòng khách vọng về phía phòng ngủ mà ông Đá Văn Cống đang đeo mấy cái huy chương chiến công trên ngực áo, cắt đứt ký ức với vợ trong cái đêm hôm ấy...Cái đêm hôm qua có thực mà chẳng cách hôm nay là bao mà làm ông lên tinh thần để chuẩn bị nốc dàu cho con trai về làm vợ. Chỉ cái đụ cũng làm cho ông mình mẩy vươn cao, vươn rộng.

Bà Văn Cổng đẩy cửa thấy chồng đang gắn mấy cái huy chương trên ngực áo, bà ngắm nghía ra chiều ưng ý, hãnh diện. Ông Văn Cổng xoay ra nhìn vợ mà dư âm tối hôm qua còn văng vẳng, bà Văn Cổng lên tiếng :

- Có từng ấy việc mà vào trong này tưởng chết tốt ở chỗ nào ?

Ông Văn Cổng cười giả lả với vợ mà ông phải phát hôm nay trong vợ ăn nói tình cảm đáo để Đêm qua đã giải tỏa ám ức sinh lý thỏa đáng nên hôm nay thấy vợ dễ tánh hơn mọi khi. Có cảm nghĩ như vậy cho nên nhìn vợ ăn mặc đẹp để mặt mày rạng rỡ, tự nhiên ông núng cặc muốn đụ vợ một cái trong giờ phút này. Ông tiến lại gần vợ vuốt lên hai vai bà ấy rồi xoa lên ngực áo nói bâng qua nhưng ngụ nhiều hàm ý :

- Thấy mình đẹp, trẻ hẳn ra những mấy tuổi.

Bà Văn Cổng thích chí một cách kín đáo nhưag vờ đi và chẳng hiểu tán vợ muốn đụ của chồng, bà đáp :

- Khéo nịnh. Già rồi...Ông dành những lời đó cho các con mẹ...

Ông Văn Cổng bắt thần hôn lên môi son vợ trong lúc bà ấy ham nói không kịp phản ứng nhưng bà làm bộ dầy nẩy như không bằng lòng :
- Đừng lộn xộn nữa, khách khứa đang đợi ở bên ngoài.

Bà nói xong đẩy nhẹ chồng ra xa và bôi lại môi son, ông Văn Cổng sực tỉnh trả lời vợ với giọng quyền uy :

- Tôi đứng đầu cái tỉnh này thì họ phải đợi chứ. Giờ tốt chưa đến mà !

- Ai chẳng biết thế. Ngày một đời của con, mình đối xử vui vẻ với bá quan. Mình ra ngoài tiếp khách cho em nào !

Lời êm dịu của vợ làm ông Văn Cổng khoái trong lòng. Nhưng ông vờ vĩnh giữ bộ mặt nghiêm nghị để rồi muốn bóp vú vợ một tí. Ông lại tiến sát, đối diện với vợ rồi đưa tay sờ vào vú vợ Bà Văn Cổng nói :

- Sung sướng gì mà sờ cho được, em mang nịt vú thì sờ chi được, tối em cho mình nữa...như tối hôm qua...có bằng lòng chưa ?

Ông Văn Cổng mừng thầm. Tối nay bú lồn vợ nữa, bà ấy ghiền rồi...Ông mừng thầm và bất giác nở nụ cười mãn nguyện. Nhưng bản tính vừa dâm vừa tham lam dục vọng ở bất cứ lúc nào có dịp thuận tiện và nay cái chuyện phòng the vợ ông có chiều bạo tách cùng sự ham muốn nên vợ ông chưa dứt lời, ông đưa tay xuống sờ lồn vợ.

Bà Văn Cổng vận quần vải mỏng, quần lót hiện ra rõ ràng, hấp dẫn. Tay ông Văn Cổng xoa ngoài vải quần nhưng bà cũng cảm thấy bàn tay chồng vuốt trên lồn mà cũng sướng. Qua vải quần và quần lót của vợ, ngón tay của ông cũng lướt dọc theo khe lồn của vợ. Bà Văn Cổng nắn nĩ chồng :

- Cho em xin. Xong việc của con, mình tha hồ với em. Đừng nữa...Khó chịu mà hư hết áo quần bây giờ.

- Cho anh đụ không...Tối nay.

- Cho...Cho bú lồn em. Anh bú giỏi lắm.

Đụ nữa nghe !.

- Bú lồn em...Cũng như đụ rồi...Mà thôi Tối tính...

Bà Văn Cổng bỏ ra ngoài. Ông Văn Cổng vội vàng theo chân vợ mà còn ầm ức cái sờ lồn vừa qua không được trọn vẹn nhưng rồi tự an ủi: ít ra tối nay có hai vụ đụ tàn khốc trong dinh thự này mà không ai khác lạ là con trai ông và chính cả ông.

Mấy ngày nay, bà thương hào Phí Đồi Nhân nhủ danh Phùng thị Mạnh Cơ bị trói chân ở nhà để chuẩn bị mua sắm cho đám cưới con gái, tiểu thư Phùng thị Tích Trữ. Ngày quan trọng một đời của con gái, vợ chồng bà tổ chức chu đáo nhưng bà vẫn nhớ đứt ruột những đau chén tứ sắc. Bà nhớ, bà thèm mà buộc lòng nhịn khan và bà mong mau chóng ngày rước dâu là xong cái sự đời cho bà thành thời vui chơi.

Sáng nay cả nhà rộn rã. Ông bà Phí Đồi Nhân đóng cửa tiệm. Ông bà thức dậy rất sớm. Ngày đăng trai rước dâu. Cả hai ông bà Phí Đồi Nhân vận áo quần Tây phương hợp thời trang. Bà mặc đầm có áo khoác vải xoa mỏng. áo và váy đầm bó sát thân hình tạo nhiều nét đường cong khêu gợi hấp dẫn. Bà ấy trông trẻ hảnh và đủ đốn.

Ông Phí Đồi Nhân chơi bộ dạ tiệc với dáng dấp phong độ ăn chơi ra phết. Ông nhìn bà. Bà ngắm ông khen ngợi lẫn nhau hết lời hết nước. Cô dâu Phí thị Tích Trữ toàn thân đều vải voan mỏng dính, nổi cả nịt vú lẫn quần lót mà thứ quần lót bé tí vừa đủ che khoảnh lồn, nếu không tiêm tĩa lông lồn thì với cái quần lót như thế này, lông sẽ tua tủa hai bên háng và ngay cả trên mu nữa.

Ông Phí Đồi Nhân tươi cười sung sướng trong ngày cưới này. Riêng bà Phí Đồi Nhân nhìn chồng mà âm thầm thương hại. Một thời dĩ vãng trở về với bà không hẹn ước. Với thân thể cường tráng như thế mà ông đã mất hưởng lạc thú kể từ ngày bà sinh nữ Tích Trữ. Trước đó ông sung sức vô cùng. Ông đụ mà lắm khi bà phải sợ, dù rằng bà sướng lồn vô kể nhưng sức người có hạn. Ông đòi đụ bà liên canh. Mỗi lần ông đụ rất lâu. Bà cứ tuôn khí lồn mỗi lần đụ như nước rửa

mặt. Ông khỏe như tai trắng. Ông đụ mọi kiểu và bú lồn mà mấy ngày sau bà còn rát. Tuy vậy vắng ông đụ hay vắng bú lồn, bà nhớ đến quạu quọ.

Rồi một hôm ông Phí Đồi Nhân nói với bà rằng ông cảm thấy đau hai hòn dái sau khi đụ quyết liệt với bà. Cả hai ông bà đều thầm nghĩ vì ông đụ nhiều mất sức nên mới xảy ra tình trạng này. Bà mới đề nghị vắng đụ vài tuần để theo dõi tình trạng của ông ra làm sao, nếu cần phải đi bác sĩ.

Ông Phí Đồi Nhân đồng ý sự hợp lý của vợ. Mấy tuần trôi qua ông không đụ đâm ra gắt gỏng tứ bề. Trong lúc bà Phí Đồi Nhân quá bận rộn chăm sóc cho đứa con gái đã lên bốn. Khi ông Phí Đồi Nhân khem đụ mấy tuần trôi qua, ông tuột quần vợ để đụ trở lại thì hai hòn dái của ông lại nhức nhối gấp bội khi ông xuất khí ra khỏi cặc.

Từ đó ông lo lắng và buồn ra mặt. Bà Phí Đồi Nhân cũng không kém gì ông. Cuộc đời bà như đóng lòn. Sự đụ đối với bà đã đội nón ra đi mà cuộc đời còn son trẻ. Bà khuyên chồng đi bác sĩ nhưng ông từ chối. Vì ở tỉnh nhỏ này, ông không muốn thiên hạ dị nghị, con cặc của ông bất khiển dụng, xấu hổ làm sao nhịn được.

Nếu họ biết được ông chẳng đụ đéo thì những trò tiểu lâm thời đại sẽ bộc sinh ra ở quán nước, quán cà phê, cà pháo thì phiền lắm. Nào là con vợ mơn mớn sẽ cảm sửng. Bà ấy còn trẻ, gái một con trông mồn con mắt sẽ đi đụ lén. Mặt bà ấy luôn luôn ửng đỏ không cần xoa phấn hồng là hồng thủy đa dâm nứng. Nào là cặp giò bà ấy dài như cây sào là loại đàn bà, trường túc chi lao. Thôi thì đủ tiếng đủ điều trong lãnh vực dục vọng của thế gian ô trọc.

Ở đời được cái này mất cái nọ. Kể từ ngày đó các ông tử tử nhỏ lại. Và ông nghĩ

rằng đời ông cũng hưởng nhiều rồi. Đơn giản trong suy nghĩ, sinh dục ông đụ tới bờ thì nay vì hoàn cảnh cũng chẳng hề hấn than thở miễn sao vợ ông trung thành thờ chồng nuôi con khôn lớn là toại nguyện cuộc đời.

Vì vậy ông xả thân vào thương trường và thành công, giàu có để được xưng danh

thương hào. Tuy nhiên khi có tiền có bạc ông sống trong chuỗi ngày trần trọc mỗi khi vợ ông ra khỏi nhà. Lắm lúc ông tìm hiểu vợ ông không được đụ có biến tính để dẫn đến ngoại tình không ? Đó là vấn đề ông phải theo dõi, vô tình ông ghen tương với vợ. Nhưng rồi cuối cùng ông mãn nguyện về sự trung thành của vợ khi bà chỉ thích món cò bạc tứ sắc mà thôi. Bà ấy cò bạc ông bằng lòng để vợ không còn thì giờ rồi rảnh, ngứa lòn, đi đụ bậy, mất cả tiếng tăm.

Con người tốt tướng, Phí Đồi Nhân các càng ngày càng teo cho đến ngày nay chỉ còn lại như cây bút chì cụt nhưng trải qua trong quá khứ ông vẫn đáp được vấn đề sinh lý là do sáng kiến từ vợ ông mà ra, mà có. Cho nên ông quý vợ cho ông có đời sống bình thường từ vật chất đến tinh thần. Vợ ông đã hiến kế cho ông bú lòn thay vào đụ các. Ông đã bú lòn cho quảng đời còn lại trên tiền trên bạc kích sù và ông mê

bú lồn. Ông bú hằng đêm mà vợ ông sướng lắm.

Buổi sáng hôm nay, dĩ vãng kỷ niệm với chồng hiện ra trước mắt bà Phí Đồi

Nhân một cách thích thú riêng tư. Mà bà cũng không thể bôi nhòa hình ảnh Tư Vạn, nhân vật kỳ bí về tình dục mà bà chung đụng, tiếp xúc ở cạnh bậc tứ sắc rờn rã trong mấy năm qua. Bà gạt hình ảnh Tư Vạn để nhớ chồng trong hình ảnh quá khứ. Bây giờ chồng ngồi đó..áo quần bảnh thật.

Ông ấy tươi như cây xanh đầy phân bón phủ phê được tưới nước hằng ngày...những ngày xa vắng cạnh bậc, bận rộn đám cưới, bà bên cạnh chồng nhiều nhất...Rảnh tâm, rảnh trí, bà sung sức tuyệt trần. Cho nên ông Phí Đồi Nhân, đêm nào cũng được bú lồn và ông đòi bú, bà chiều lòng chồng bất cứ lúc nào. Bà còn nhớ cái ngày xa xôi lần đầu tiên, bà thúc dục chồng bú lồn khi ông ấy nứng mà đụ không được...

Ông Phí Đồi Nhân nằm bên vợ than thở nứng quá. Tay ông bóc áo vợ, trần ngực với cặp vú cân đối, da thơm trắng, núm vú hồng. Ông nắn, xoa bóp mân mê không rời tay mà vẫn thèm khát. Ngày đó cô Phùng thị Mạnh Cơ lảng xây khuôn mặt lẫn bắp u lồn đầy lông phủ kín rục rỏ khiêu dâm đồ lứa...

Mạnh Cơ vuốt cặc chồng nâng niu quý mến như vàng. Cặc của thanh

niên Đồi Nhân vừa phải, suôn đuột mà dài. Gân cứng cỏi mỗi khi núng. Mào cặc phình lớn của loại đầu rùa ngoại hạng. Lông cặc mát như tóc rẽ tre. Loại lông cà vào lồn,đàn bà,con gái gọi núng mau lẹ.

Đồi Nhân hay xúc dầu thơm thượng hạng vào lông nên cặc luôn luôn thơm phức hấp dẫn con gái mới lấy chồng như Mạnh Cơ. Chàng dạy Mạnh Cơ vuốt cặc cho nàng núng lồn và chàng núng cặc tốt mức thì đụ mới sướng. Vào lúc đó Mạnh Cơ có cảm tưởng nàng núng lồn trước Đồi Nhân.Vì thấy cặc chàng hấp dẫn muốn được đụ ngay....

Đồi Nhân chịu vợ và nhẹ nhàng trong mọi cử chỉ trên vú, trên lồn. Hai bàn tay của chàng nhám mịn nên sự cọ xát trên da thịt dễ dàng núng lồn. Đồi Nhân thích ngấm lồn nàng trước khi đụ. Và chàng thường nói đùa với nàng, chàng nghịch lồn rồi chàng đụ nàng thật sướng cho nàng bằng lòng.

Đôi vú Mạnh Cơ tương xứng, cân đối với khổ người và lồng ngực của nàng. Đồi Nhân thích bóp vú vợ khi nàng đứng trước kiếng soi với thân thể trần truồng. Hai vợ chồng Đồi Nhân hợp nhau là khi ở phòng ngủ, cả hai đều chẳng một mảnh vải che thân. Nên họ dễ dàng, nhanh chóng gọi núng cặc và núng lồn. Mỗi khi nằm bên Mạnh Cơ, chàng vọc lồn hàng giờ và ngược lại, nàng vọc cặc chàng không kém chàng.

Chương 5

Họ vừa tâm tình vừa xoa bóp lẫn nhau và mồm xuýt xoa, hai tay phải chống vào tường mới đứng vững. Hai tay chàng xoa bóp không những ở hai vú mà thôi. Hai bàn tay mịn nhám ấy đi qua cổ hai bờ vai, toàn thể mặt lưng và hai mông đít mà nàng quá nứng đang phải chống mông.

Chàng thường hỏi nàng vào những lúc đó:

- Em nghe thấy cặc anh không ?

Nàng đáp trong cơn nứng mà nhiều lúc không biết mình trả lời những gì nhưng có ý nghĩa cho chàng thừa sức nứng cặc :

- Ở mép lồn em...Thích lắm anh ơi !.

- Đụ em đi nào ! Anh chọc em nứng mà cứ làm hoài không chịu đụ...Khi nào cũng cứ chọc giận.

Nghe vợ trách với giọng nói dễ thương trong cơn nứng là một phần lớn bồi bổ sự nứng cặc Đờì Nhân lấy hai tay ghì vào hai eo ếch và đẩy xuống. Mạnh Cơ theo đà ấy trĩu xuống ở phần lưng dưới thì lúc đó đôi mông tự động nhô và chống về phía sau.

Đờì Nhân bảo nàng dang hai chân. Lồn nàng dồn hẳn ra phía sau, Đờì Nhân vén phần dưới của hai mông cho bành ra và chàng đút cặc từ phía sau đi suốt vào lồn Mạnh Cơ. Nàng rít lên. Hai tay bám vào tường và khi chàng nắc, cặc chạy vào ra thì nàng vận người quay về phía chàng với hai tay vít vào cổ chàng nhưng chỉ trong khoảnh khắc phải buông lỏng vì quá sướng lồn. Đờì Nhân sướng tê cóng nhưng chàng thích nàng sướng tuyệt cùng.

Chàng vừa nắc vừa nói :

- Đụ em sướng quá ! Đụ em sướng quá !

Lồn em sướng quá ? Cặc anh ở đâu rồi em ? ?

- Trong lồn em. Cặc anh ở trong lồn em, anh biết không ?. Nắc mạnh...Em sướng quá đây nè...Anh đụ tài tình lắm...Em cưng anh, có cưng em không ?

- Cưng lắm...Cho anh đụ mãi nghe...Đụ đến già anh mới chịu.

Cái nắc mạnh của Đời Nhân, nàng cảm thấy tận sâu đâu đâu trong lồn nên nàng rên lớn, không trả lời cho chàng nữa. Như đứng khom đít mãi không chịu đưng

được và cơn nứng lồn trở nên chủ động, Mạnh Cơ vội nhảy lên giường nằm ngửa chờ đợi Đời Nhân đè lên thân thể mình để đút cặc vào lồn mà đụ.

Sự rời bỏ thể đụ đứng của nàng quá nhanh chóng và chàng đã lên độ nứng cặc không cầm lại được thì chàng thụ động theo nàng nhảy lên giường và đè lên thân hình nàng. Cặc chàng tìm lồn nàng rất nhanh chóng khi chính tay nàng cầm cặc đút vào lồn và nàng nắc trước khi chàng toan. tính sự kiện ấy.

Cặc đã vào lồn, Mạnh Cơ đợi chờ sự tận hưởng sự nứng đã bị gián đoạn từ khi đụ đứng. Đời Nhân nứng cặc quá cỡ và không còn gì hơn là chàng nắc cặc vào lồn liên hồi, bất tận, mặc cho sự rên nứng của nàng. Chàng với nàng quần, thảo nhau trên nệm giường tưởng như rách nát vải phủ và chiếc giường có phần di chuyển. Khi thì nàng nằm trên thân chàng khi thì chàng nằm trên bụng nàng. Mu lồn căng cứng. Mòng đóc nóng rân. Khe lồn chẻ làm hai. Cặc chàng cứng như que sắt. Mào cặc sưng vù, đổ ngàu của gã say rượu. Lông lồn, lông cặc xoắn vào nhau qua những lúc nắc cặc và hẩy lồn. Tóc tai nàng rối bù, tung tóe. Hai chân nàng gập ghềnh lên xuống. Mọi thứ của thân thể Mạnh Cơ quặn quại như người lên cơn sốt mà cơn sốt của nàng là chàng đụ lồn nàng quá độ sướng, độ nứng. Nước lồn Mạnh Cơ ướt tận mép lớn. Đời Nhân cũng thấy cặc mình gập nước lồn của nàng nên cặc chàng hơi lỏng lẻo. Đời Nhân nói với nàng :

- Em ra phải không ?

- Em ra...Nhưng chưa đủ...còn...chưa hết. Anh đụ mạnh tí nữa là em tốt đỉnh...là xong đấy. Và sau đó tùy anh

- Lau khô đi em...

Mạnh Cơ hiểu ý chàng. Lồn nàng ướt nước khí. Cặc chàng cũng ướt : Cặc ở trong lồn trơn trượt không cọ sát chặt vào nhau thì hứng thú núng cặc, núng lồn vơi xuống. Mạnh Cơ đã chuẩn bị khăn ướt trong phòng ngủ thường xuyên. Nàng chỉ cần với tay là lấy được chiếc khăn lông màu trắng đang vắt ở thành ghế sát đầu giường. Đời Nhân giành chiếc khăn trên tay nàng. Chàng tự tay lau lồn cho nàng. Mạnh Cơ giữ thế nằm ngửa, banh rộng hai háng cho chàng chùi lồn đến chỗ nào thì đến. Đời Nhân vừa lau vừa ngắm lồn nàng. Chàng lau trên mu qua từng lớp lông lồn của người yêu. Chàng bết hai mép lồn để lau đặng trong lồn. Cái mòng đóc được quét lên quét xuống như hòn bi hạt tiêu lăn lóc. Cảm giác được lau lồn tăng lên sự yêu thương Đời Nhân dâng tràn trong lòng, mang theo sự cảm động được chồng yêu quý.

Trong lúc lau lồn vợ, chàng cũng không quên hôn nhiều lần thật mê muội, ân ái trên đó. Nước khí lồn của nàng tuôn ra khá nhiều nhưng chàng lau lồn khéo tay, khéo đưa đẩy mà cái lối nằm tênh hênh cho chàng vừa ngắm vừa lau làm nàng núng khoái chỉ mong chàng nhanh tay để được đụ tiếp Mạnh Cơ lấy chiếc khăn trắng trên tay Đời Nhân và đưa vào háng chàng. Nàng lau cặc cho người yêu. Cặc chàng cứng. Gân nổi cộm theo đường máu. Da cặc trắng, bì mỏng bọc gân sát Nàng vuốt cặc trong chiếc khăn trắng theo chiều lên xuống. Mào cặc khi lộ ra như đầu khoan, khi ẩn trong da cặc khi nàng vuốt lên cao.

Cặc chàng dài. Đối với nàng là của quý dễ thương. Chính nó đã làm cho đời nàng có thú vị và nghĩa lý. Lông cặc chàng mọc xồm xoàm như Tây râu quai nón đời thuộc địa. Mạnh Cơ vuốt cặc thật nhiều lần. Nàng thích thú ngắm rõ ràng cặc chàng và muốn kéo dài sự lau dù

càng lau cặc, nàng núng lòn không phải được nguôi mà phần chần tột mức sự háo hức đự.

Được vợ tự tay lau cặc cho mình, Đờì Nhân nằm yên không một mảy may động đậy, để hưởng cái khoái lạc của sự núng đốc thúc, len lỏi trong toàn thân thể. Lòn nàng đã khô và phảng phất mùi khí cặc của chồng, đoạn nàng cúi xuống nút mào cặc. Cử chỉ bất thường ấy làm cho Đờì Nhân rúm người lại vì mào cặc là nơi nhạy bén cấp thì của sự núng.

Chàng cong lưng vít vào mái tóc huyền của nàng và dúi mạnh xuống. Hành động đó khiến cho cặc chàng vào hẳn trong mồm của nàng. Mạnh Cơ nút cặc. Nàng nút từ mào cặc lút đến tận gốc. Cặc chàng tuột da bì làm sự cọ xát gây sự núng dồn dập. Nhưng nàng không đủ chịu đựag để bú cặc chàng lâu dài vì càng bú thì núng lòn càng tăng. Trí óc nàng không chịu đựag núng lòn kéo dài mà không được đự.

Mạnh Cơ hứng thú với cặc chàng. Nàng bú nút, mút bằng thích rồi đùa vọc. Cặc Đờì Nhân từng từng và ngắt qua ngắt lại như cột phao bập bênh giữa biển cả. Mạnh Cơ nâng dái chàng lên cao. Bộ dái của Đờì Nhân cả một nắm trong lòng bàn tay nàng. Mạnh Cơ ngồi lên cặc và lấy bộ dái Đờì Nhân cạ lên lòn như dùng miếng vải được vo lại làm vật mềm chùi lòn. Cảm giác này làm cho cả hai có núng êm dịu ở lòn và cặc. Đờì Nhân vô cùng ngạc nhiên về sự sành sỏi của nàng nhưng đó chỉ là sáng kiến bốc đồng của Mạnh Cơ khi núng lòn làm chuyện loạn quạng mà vô tình gãi đúng huyệt núng cho đàn ông lẫn đàn bà.

Đờì Nhân nhìn vợ rồi nói :

-Em đự anh ! Nằm trên anh thử nào !

Không đợi cho nàng trả lời và bộ mặt nàng đờ hẩn, khờ dại mà dễ yêu, chàng uốn người vít nàng nằm đè lên thân mình. Mạnh Cơ có phần lúng túng vì nàng phải làm một việc bất ngờ là nằm trên để đự xuống. Nhưng sự lúng túng đựợc

Đờì Nhân nhích thân thể cho lòn nàng thích nghi chạm vào cặc chàng.

Đời Nhân nhếch cặc chạm ngay lỗ lồn nàng. Chàng nắc lên. Cặc vào lồn để cho Mạnh Cơ sướng nứng đột ngột rên lên :

- Sướng tuyệt anh ời ? Mình ời ? Cặc anh ở trong lồn em rồi, có biết không ? . Có thấy không hờ anh của em ?

Đời Nhân chỉ gạt đầu tỏ ý rất sướng và nghe thấy những gì nàng nói trong sự nứng lồn yêu thương tràn trề vô bờ vô bến. Và chàng chỉ trả lời cho nàng bằng những cú nắc cặc dữ dội, liên hồi để cho nàng sướng mà la rên trong hơi thở dồn dập, tràn ngập khoái lạc. Đời Nhân ngừng nắc thì Mạnh Cơ nắc lồn. Nàng nhấp nhô mông đít nhịp nhàng. Lồn nàng lên xuống có khi đều đặn, có khi hấp tấp vì nứng quá, dục tốc bất đạt nên cặc chàng bắn ra ngoài lồn, chàng phải cầm cặc nhét vào lồn cho nàng nắc.

Kể từ ngày nằm trên bụng chàng để đu Mạnh Nhân ghiền cách này Cho nên mỗi lần đè nàng trên giường thì nàng lên mình đè lên chàng. Nàng đu chàng hơn là chàng đu nàng. Đu phương cách này chàng bóp vú được và nàng thấy được lồn mình và cặc chàng. Và cũng được nút lưởi khi nàng nắc nhiều, nằm vật trên ngực chàng thì chàng hôn, nút lưởi rồi nứng lồn không bị ngắt quãng...

Tiếng nói cười xôn xao đưa bà Phí Đời Nhân về thực tại. Mọi người bà con, khách khứa đã đến, chật cả phòng khách và giờ đăng trai đến rước dâu đã gần kề. Bà Phí Đời Nhân nhìn chồng nở nụ cười băng quơ mà mãn nguyện. Trong khi

đó ông Phí Đời Nhân không thể tài nào biết được vợ ông đang xoay về một dĩ vãng...và những lúc bà đu lén với Tư Vạn.

Một tuần sau ngày cưới. Trong căn phòng bày biện sang trọng với những giường nệm màn cửa, bàn phấn trang điểm, kiếng soi thật lớn trên tường cùng bức ảnh hai vợ chồng Đái Văn Tán và Phí Thị Tích Trữ được treo lên ở chỗ trang trọng nhất.

Tích Trữ nằm trần truồng trên giường. Văn Tán trên mình cũng không có một miếng vải che dấu da thịt. Chàng ngồi hằn trên giường bên

cạnh eo ếch của vợ. Cặc chàng thông xuống sát kề da thịt hông của Tích Trữ trong khi nàng ban hai chân, lồn nàng nổi gò. Văn Tán đặt tay trên mu và luôn tay vuốt ve lồn nàng. Văn Tán chuẩn bị đấm bóp cho nàng. Tích Trữ nói với Văn Tán như ra lệnh :

- Xoa bóp cho em, thấy mỗi da thịt quá cỡ !

Văn Tán đáp không ngần ngại suy nghĩ :

- Để anh làm cho.

- Đợi mãi...Còn tĩa lông cho em nữa nghe...Nựng mãi làm em nứng lên bây giờ.

Văn Tán hôn lên lồn nàng một cái thật dài, ngược mặt lên nhìn nàng với sự sung sướng lộ hẳn. Đoạn đứng dậy đi lấy dầu bóp và chiếc kéo nhỏ. Chỉ khoảng khắc Văn Tán trở lại ngồi bên nàng với dầu bóp và chiếc kéo nhỏ và dao cạo. Khi đấm bóp cho nàng xong, chàng tĩa lông lồn cho nàng. Vừa lấy nhau sau một tuần mà chàng đã tĩa lông lồn cho nàng hai bận. Và Văn Tán rất thích làm công việc này. Vì sau khi bóp là Tích Trữ nứng lồn ghê gớm và dứt khoát phải đụ nàng.

Văn Tán đổ dầu lên ngực nàng và sờ bóp.. Hai đầu vú của nàng cứng tròn dần dần dưới bàn tay của chàng mà Văn Tán cảm nhận được. Phần da ngực chàng bóp qua loa chỉ nắn bóp nhiều nhất ở hai cặp vú no tròn, hấp dẫn, gợi cảm. Chàng muốn bỏ mồm vào bú cho sướng cơn nứng đang dồn tới não và cặc.

Sờ bóp như thế làm sao chàng không nứng. Nhưng chàng không thể bú vú được vì chàng đã đổ dầu lên đó rồi. Tích Trữ ưỡn vú lên. Văn Tán biết vợ nứng lồn. Chàng cố dần cơn nứng cặc để tiếp tục thoa vú. Chàng đè nén cơn dục vọng bằng cách thoa nắn xuống bụng nàng. Nhưng cảm thấy không khoái bằng bóp ở vú nên chàng lại trở lên vú nàng....

Bầu vú Tích Trữ được sờ mó căng cứng. Hai núm vú tròn xoe, chổng lên, màu hồng nổi trên làn da ngực. Nàng lim dim đôi mắt và vô tình

nàng nhớ đến những trận bú lồn của người yêu thợ mộc có cặc nhỏ mà bộ dái to. Bộ dái ấy có lần nàng cạ vào lồn làm rần cả thân thể. Nàng đã lấy chồng cả tuần nay mà chẳng được chồng đụ cái nào cả. Cũng như ngày chưa lấy chồng, mỗi tình cuối cùng với chàng thợ mộc điển trai mà chỉ biết bú lồn. Nàng thương yêu chàng nên đành cầm nín với ái tình thái giám ấy. Mà cũng được cái lợi là nàng không thể chữa hoang. Bây giờ về làm vợ Văn Tán là mỗi tình do mẹ nàng xếp đặt với bà Văn Cống.

Khi Văn Tán xem mắt nàng lần đầu thì nàng thấy chàng cũng đẹp trai đầu kém gì người tình thợ mộc bình dân mà vô cùng hào hoa. Nàng bằng lòng Văn Tán nhưng vẫn thầm lén dục vọng với người yêu thợ mộc mỗi khi nàng nứng lồn. Chàng bú lồn rất điệu. Nàng ghiền bú lồn và nghĩ rằng bú lồn sướng lắm mà vô thưởng vô phạt, chẳng có chi tai hại. Coi như lồn không bị đụ. Bây giờ nàng cảm thấy hẩm hiu lạ thường mà chẳng biết than thở cùng ai.

Văn Tán có cặc bự lắm mà không hiểu ra làm sao mà cả tuần rồi chàng không đụ nàng mà chỉ bú lồn. Ví chàng bú lồn suốt tuần làm nàng không thể nào quên hình ảnh người yêu thợ mộc có bàn tay nhám mịn, cái lưỡi nhám của con hổ, bộ dái lồn thông và cuối cùng là ngón tay trở thẳng dài mỗi khi móc lồn và dí vào mòng đóc. Những ngày qua, nàng có ý nghĩ là khi lấy chồng thỏa thích mà đụ, thì hưởng được bú lồn là trọn bộ suốt đời, chẳng ao ước, thêm khát gì nữa.

Tích Trữ nứng lồn, da thịt cứng đờ. Hai bàn tay Văn Tán xoa hết đôi vú, lặn đến bụng rồi tới đến lồn khi nào nàng cũng không biết. Nàng chỉ còn sự nứng lồn hoành hành trên mọi nơi trên thân thể. Văn Tán hình như không còn tâm trí để xoa bóp khi bàn tay chàng chạm vào lông mu và toàn vẹn lồn Tích Trữ. Văn Tán không đổ dầu lên lồn vì chàng toan tính sẽ bú lồn khi nàng không còn phản ứng nào. Chàng cũng dự định dịp để cho vợ biết rằng chàng không cảm hứng về chuyện đụ lồn nàng. Chàng chỉ thích bú lồn mà thôi dù chàng chẳng bệnh hoạn mà cặc dái cũng bình thường.

Đối với chàng, bây giờ còn sớm sữa để nói với nàng điều đó. Vợ chồng mới lấy nhau chắc chắn nàng không thắc mắc. Chuyện vợ

chồng còn có đó Bây giờ mới mẽ, nàng phải thuận cho bú lồn. Và biết đâu, nàng chưa hề được bú lồn thì nàng thấy lạ trong cái sướng, cái nứng. Bằng chứng mấy bữa nay sự nứng của nàng vô cùng quyết liệt dù chàng biết nàng đợi chờ đụ vào lồn vô cùng. Để trả đũa sự bú lồn của chồng, nàng không ngần ngại bú cặc chàng.

ý nghĩ của Văn Tán chủ quan thì Tích. Trữ thấy đời nàng có lẽ chỉ được bú lồn suốt cả cuộc sống. Và rồi đây nàng không biết có nên trình bày sự ngật nghèo trong đời sống vợ chồng với cha mẹ chồng và cha mẹ của mình không ?. Đành giữ thể cho hai gia đình, Tích Trữ đang sống trong cảnh ái tình thái giám. Tích Trữ giật bắn người, cắt đứt sự suy nghĩ khi Văn Tán mút vào mòng đóc. Nàng tê sướng và nói với chàng như trách móc :

- Tối nào anh cũng bú lồn em mà không chán à !

Văn Tán cười gượng nhưng vẫn tạo được sự hài hước để nàng cho bú lồn qua câu chuyện..

- Bây giờ buổi trưa mà !

- Tối trưa...Cả tuần...Có chừa bữa nào đâu ?

- Thế mà vẫn không đủ mới chết anh, không thích.

Tích Trữ hẩy lồn lên gần khuôn mặt chàng. Cái hẩy đầy dâm dật và cún cợn mà không đáp vào câu hỏi của Văn Tán trong khi chàng hiểu nhầm vội vàng đặt đít nàng xuống giường, hôn lồn và lấy kéo tỉa lông. Tích Trữ thấy thể mỉm cười nhìn chồng vừa thương vừa hối hận. Văn Tán tỉa lông lồn trên mu. Chàng vuốt từng cọng lông rất âu yếm và càng âu yếm bao nhiêu thì nứng cặc bấy nhiêu. Nhưng sự dâm đảng của chàng phùng phùng mà không ước ao đụ cặc vào lồn mà muốn bú lồn mà thôi.

Có lẽ về mặt tâm lý chàng cảm thấy đụ bằng cặc không hiệu nghiệm về dục vọng

bằng bú. Sự ám ảnh ấy quá nặng nề nên chàng đâm khâu qua sự núng cặc mà chính chàng cũng không hiểu tại sao lại nảy sinh ra trong tinh thần chàng.

văn Tán tỉa lông lồn rất khéo tay. Tích Trữ vốn hay săn sóc lồn và lông lồn, nay có chồng tiếp tay tỉa lông lồn thành hình quả tim trên mu thì lấy làm thú vị. Hơn nữa mỗi khi săn sóc lồn thì nàng núng lểm. Đó là tự nàng làm lấy mà đã như vậy thì bây giờ nàng giao phần ấy cho Văn Tán thì càng tạo cảnh núng lểm khốc liệt.

Văn Tán vuốt mu, vạch từng sợi lông, tỉa tẩn cẩn thận. Lồn Tích Trữ lông gói ghém gọn gàng trên mu đầy đặn. Hai chân nàng dang ra hai phỉ, lồn nàng bạnh ra với hai mép lồn dày thịt. Khe lồn mở rộng, mỏng đóc thính thoảng được chính tay nàng vạch lên cao khi đầu kéo tỉa những sợi lông gần chung quanh.

Mỗi lần như vậy Văn Tán phải dừng lại để ngấm lồn nàng từ ngoài đến vào trong. Văn Tán lấy dao cạo hai bên mép lồn ra tận đến bẹn, đến háng. Chàng banh hai mép lồn, ở trong đỏ hồng, chàng thấy khô cổ họng khi nhìn lồn Tích Trữ và không cầm lòng được, chàng bỏ cả dao kéo uống nệm giường để liếm vào trong làm nàng dầy nẩy la lên:

- Cứ ghẹo cho người ta núng bậy bạ...

Tỉa xong, em cho anh bú...Đụ em cho rồi.

Tích Trữ nói để mà nói, chứ thật nàng núng lểm khi chàng banh hai mé lồn, nếu chàng thọc tay vào trong thì nàng không tài nào chịu được nữa mà lại khấn nài bú lồn ngay. Nàng đưa tay sờ cặc Văn Tán. Bàn tay nàng vuốt lên vuốt xuống gây cho chàng sửng sốt đê mê không còn nghĩ đến việc tỉa lông lồn. Chàng xoay mình, ngồi giữa hai háng, hai tay vạch lồn, khe lồn càng mở rộng. Trước mắt Văn Tán lồn Tích Trữ lớn, to như cái ra bàn. Khe lồn đỏ hồng. Mỏng đóc tươi như mang cá. Má lồn hai mép đầy mấp...

Chàng hết chịu nổi trước lồn vợ. Chàng gục mặt xuống bú không ngừng thở. Chàng nghe được giải nước lồn chảy ra từ khe lồn tràn

lên lưởi chàng núng la lên:

- Sướng chưa em. Anh bú nữa nghe. Bú cho em sướng lồn, có được không...Cho anh bú..Anh bú lâu nghe.

Văn Tán nói như người điên, người dại rồi tấthẳn lúc nào không biết... Chàng núng. Nàng núng. Cả hai điên cuồng trong cơn dâm. Tích Trủ rên trong tiếng nói ngây ngô:

- Tối ngày bú lồn em mãi...

Chương 6

Miệng rên la mà tay Tích Trữ vuốt chặt cặc. chàng chẳng dám buông. Nàng nắm cặc, vuốt mãi nên mới núng loạn và để cho chàng có dịp bú lồn mà trong sâu xa, nàng chỉ có đợi chờ chừng đó thôi. Từ đó cả hai không nói một lời nào. Văn Tán bú lồn chán rồi xoa bóp trên lồn. Chàng không quên vuốt lông, chu miệng cắn mép lồn. Cà sống mũi vào dọc khe lồn đang mở rộng. Chàng bú, liếm. Lồn nàng khô lảng, cảm núng tăng mãi. Nàng xục cặc. Mào cặc Văn Tán cương cứng. Cặc ngúc ngắc mỗi khi nàng buông tay, nàng có cảm tưởng đang nắm thối sắt trong lòng bàn tay. Nước khí cặc rướm ra tay nàng. Tích Trữ thấy thế vội nói:

Đừng ra nghe anh, em không chịu đâu nghe...Còn dụ lồn em nữa. Em núng quá rồi đó. Đừng làm em giận.

Văn Tán trả lời không ăn nhập đến câu nói của nàng:

- Coi anh đang bú lồn em đây nè ?

Tích Trữ ngóc đầu nhìn chàng bú lồn mình thì núng dẫy nẩy. Văn Tán banh lồn nàng hết cỡ và bú tàn bạo vào đó. Tích Trữ như con cá mắc cạn. Nàng vùng vẫy la rên :

- Nữa...nữa đi anh...Bú thật mạnh cho em...Sướng lồn...Sướng lồn...Anh biết không ?

- Lồn của ai ?

- Của em...

- của Anh ?

- ừ của anh.

Văn Tán nắc cặc đụng vào vải giường trong khi đang bú lồn mà vẫn

sướng tê với những tiếng rên của Tích Trữ. Nàng nắc lòn, lòn cứ hẩy tiếp nối vào mồm Văn Tán. Phải nói rằng nàng vô cùng sung sức. Nàng nắc liên tiếp không ngưng nghĩ làm cho Văn Tán phải gục mặt vào lòn không kịp thở. Tích Trữ dâm quá độ, nước lòn chảy liên hồi mà nàng đòi hỏi Văn Tán bú mạnh, bú thật bạo thì lòn nàng mới đạt tột đỉnh cái sướng nứng. Văn Tán bú không kịp với sự đòi hỏi của nàng bèn lấy tay xoa xát giữa khe lòn và mông đóc thật sát. Nước lòn của nàng chảy thấm cả bàn tay chàng mà Tích trữ vẫn rên la :

- Sướng lắm anh ơi! Em yêu anh !. Làm nữa đi Anh...Làm nữa...Tí nữa...Giỏi, em yêu.

Không cần Tích Trữ khuyến khích, Văn Tán cũng hăm hở bú lòn nàng quyết liệt, say sưa trong cơn nứng. Lòn nàng càng lúc càng mở rộng đường khe. Háng nàng banh hết độ. Tay chân cuống cuồng, hoạt động co dãn vô căn cứ mà vẫn lay động, múa may. Nàng rên. Nàng la theo những lần Văn Tán cọ xát vào lòn bằng lưỡi hoặc bằng môi và bằng tay.

Lưỡi của chàng đánh vào lòn nàng bần bật. Mông đóc cử động theo sức liếm của chàng kích thích Tích Trữ phải hẩy dít cho lòn cọ vào mồm chàng càng nhiều càng sướng. Văn Tán không thích đụ bằng cặc nên chàng bú lòn rất sành điệu. Và chàng bú lòn nàng đến nơi đến chốn cho đến khi nào khí lòn tuôn chảy là nàng hết nứng thì không có sức lực nào để đòi đụ.

Suốt từ tuần qua, kể từ ngày cưới, Tích Trữ về với chàng chỉ được bú lòn mà chưa được đụ lần nào. Khi nàng đòi chàng bỏ cặc vào lòn là lúc đó đúng lúc khí cặc tuôn trào mà khí lòn của nàng cũng theo đường lòn mà ra ngoài. Thế là cả hai nằm thượt, giấc ngủ trờ tới chẳng ai kèm hãm được Cho nên, trưa hôm nay thấy chàng ngồi bên cạnh, tự nhiên nàng nứng lòn tẹt. Để tạo sự nứng trong khi đang thềm đụ, nàng lấy có tĩa lòn lòn. Chàng tĩa lông, đụng chạm vào lòn thì mới gây hào hứng gia tăng sự nứng.

Văn Tán tận tâm bú lòn vợ. Chủ đích phục vụ cái sướng lòn phải đạt đến thì nàng không còn ao ước gì khác ngoài chuyện chàng đụ nàng.

Và chính chàng cũng ích kỷ thỏa mãn khẩu dâm là sở trường dục vọng. Tích Trĩ rên sướng bao nhiêu thì chàng cũng sướng bấy nhiêu. Cho nên Tích Trĩ rên la là chính chàng rên sướng vậy Nàng có rên sướng thì chàng mới đo lường nghệ thuật bú lồn của mình như thế nào. Như thế nào ở đây là nàng có nứng, có thích không để chàng tìm phương cách khác cho nàng phải nứng lồn.

Nhưag với sự chủ quan của Văn Tán, theo sự kinh nghiệm suốt trong tuần qua thì Tích Trĩ chịu cách bú lồn lắm nếu không muốn nói nàng ghiền bú lồn từ lúc gặp người yêu thợ mộc Lý Tòng. Sự ghiền đó cũng từ nguyên nhân cái lạ đời của đàn ông mà nàng muốn khám phá. Trước những ngày gặp Lý Tòng nàng đã đưa lồn cho vài chàng trai đụ thỏa thích nhưag chúng đụ như gái ngựa không đạt độ dâm của tâm tính nàng và đụ bằng cặc nàng đã nếm, có chiều quen thuộc, lạc thú nứng lồn lưng chừng cánh nhận, nhàm chán, giảm hẳn lý thú.

Khi gặp Lý Tòng, nàng có cảm tưởng một chân trời mới dục vọng mở ra. Chàng bú lồn, nàng thấy mới lạ vô cùng đã xâm nhập thân xác. Một điều nữa đưa nàng vào con đường nứng lồn do được bú lồn là nàng đề phòng mang bầu. Có khi sợ có bầu nàng bắt buộc người tình phải mang áo mưa. Đụ mà cặc mang áo mưa đối với nàng chẳng thà nhịn đụ còn hơn. Nàng cũng không muốn uống thuốc ngừa thai. Phương cách giải thoát cho nàng thỏa mãn dâm tính, nàng chọn lựa cho trai bú lồn là thượng sách. Từ đó nàng ghiền bú lồn và coi đó là chuyện đụ bằng mồm chẳng khác gì đụ bằng cặc.

Bây giờ lấy chồng, nàng thích đụ bằng cặc chồng để tỏ sự yêu nhau. Đụ bằng mồm phải trở về với quá khứ Một quá khứ nếu chôn liệm được thì cũng nên thực hiện gấp rút. Nhưag không có nghĩa bú lồn tắt hẳn trong tâm tư. Vừa đụ vừa bú lồn thì thú vị truy hoan. Cho nên trưa hôm nay nàng phải yêu cầu Văn Tán đụ sau khi chàng gây nứng bằng bú lồn.

Văn Tán dí mồm vào bên trong lỗ lồn theo tiếng rên của nàng. Chàng không còn dè dặt sợ nàng đau lồn mà cử chỉ của chàng như người bạo hành. Toàn khuôn mặt Văn Tán bao phủ trên lồn. Gương mặt ấy cọ xát diện tích lồn Tích Trĩ không thiếu ở chỗ nào. Lông lồn xe lại

từng nhúm. Hai mép lồn banh ra khép vào huyền thuyền. Mông đóc xoay tròn con vục. Nước lồn rướm ướt đến má Văn Tán. Tích Trữ rên sướng mà thân thể như người mắc bệnh kinh phong giật nảy toàn thân. Nàng không còn đủ sức rên sướng nữa mà tỏ sự sướng qua xác thịt.

Nàng uốn cong lưng, nấc lồn lên mặt chàng Văn Tán cổ bám vào lồn nàng như con đĩa đói. Chàng biết nàng tuyệt vời sự sướng nên hỗ trợ thêm cho nàng nứng chót vót, Văn Tán nhả bú lồn và nói trong hơi thở :

- Sướng chưa em. Sướng nhiều nữa đi...Anh bú lồn em nhiều, lâu nữa nghe !Anh yêu cơag... Bú đi anh ? Em sướng chết mất. Bú nhiều. Bú mãi, đừng ngừng...Bú cho nát lồn...Em cũng chịu.

Văn Tán tiếp tục dí mồm vào lồn nàng như mệnh lệnh và lẫn yêu cầu. Chàng gồng cứng lưỡi để đủ sức chui vào lồn như cặc. Chàng quay tròn lưỡi toàn thể trong lỗ lồn. Tích Trữ bị kích thích mỗi lúc vào thế giới vừa quái đản vừa lạ lùng mà đầy ham muốn dục vọng của cái nhất trên đời không thể thiếu. Văn Tán nguyện trong lòng, với chủ đích như suốt tuần qua chàng bú lồn cho nàng xuất khí lồn tránh được sự đòi hỏi đụ nhưng chàng không thể tiên liệu tình trạng này sẽ đi về đâu trong tương lai. Đó là sự âu lo của chàng. Tuy nhiên Văn Tán là chàng trai phứa đời nên chàng có suy nghĩ tới đâu thì tới sẽ tính sau. Bây giờ tính chuyện bây giờ là làm thế nào cho nàng phủ phê sự nứng lồn mà phải ra khí lồn thay vào đó đụ bằng cặc khí lồn cũng tuôn ra.

Văn Tán hết ngậm đến bú, nút và lằm lúc hứng tình chàng hút khi đôi môi chàng ở tận sâu trong lỗ lồn. Hút lồn làm cho những da lồn tụ lại bên trong tạo nứng lồn lạ lùng khó cắt nghĩa, bắt Tích Trữ phải rú lên trong cơn nứng kinh ngạc Tích Trữ được nứng vì bú lồn nhưag lần này Văn Tán hút lồn tạo cảm giác cho nàng là một cách làm tình nàng chưa hề trải qua. Nàng co hân hai đầu gối về đằng bụng khi Văn Tán tiếp tục hút lồn. Nàng toan gào lên và ngóc đầu nhìn chàng với gương mặt nứng đến khùng nhưng Văn Tán lại hút lồn làm nàng vật ngã trên giường. Nàng lên tiếng của người mê sảng :

- Anh làm cái gì thế hở cưng ? Lồn em như bung lên thế này.

Nàng nói để mà sướng và với tay sờ lồn rồi tự banh hai mép thêm ra cho chàng hút lồn càng lâu càng sướng. Cử chỉ của chàng và nàng hòa nhịp để cái núng bốc cao thì nước cặc và khí lồn tự do trào ra. Văn Tán phải lau lồn vợ và cả cho cặc mình nhiều bận.

Tích Trữ bành háng nhìn chồng lau lồn cho mình. Văn Tán cẩn thận lau từ mu, mông đóc, bên ngoài bên trong khe, lỗ lồn, ra tận đến hai bẹn háng của nàng. Tích Trữ nằm yên cho sự cọ xát của chiếc khăn lông quần thảo ở cái bộ phận gây núng là lồn nàng. Văn Tán lau thật chậm chạp để tận hưởng thị dâm trên lồn vợ mới cưới.

Chàng thích lồn nàng lắm vì nó vô cùng kêu gọi mà chàng vọc, nhìn ngắm lắm lần không thấy chán.

Để phá tan sự im lặng, Tích Trữ lên tiếng :

- Thôi nghe anh ! Em ra nhiều rồi, chịu không nổi.

Văn Tán dừng tay lau lồn nhìn thẳng vào khuôn mặt đẹp của nàng mỉm cười đáp :

Cho anh tí thôi, chưa ra khó chịu lắm..

- Bú mãi, em chịu không thấu.

- Mà có thích anh bú không nào ?

- Anh bú hay thấy mờ.

Văn Tán sung sướng ra mặt, đoạn vắt chiếc khăn lên thành giường, trờ tới hôn lên môi nàng, thủ thỉ :

Bú một cái nữa rồi thôi.

- Đùng bú, đụ em. Anh đụ, em sướng liền Văn Tán gật đầu cho được chuyện rồi tụt xuống háng bú lồn nàng. Tích Trữ để tự nhiên

cho chàng bú lồn. Nàng lấy tay banh hai mép lồn cho chàng dễ bú để nàng được nứng trở lại mau chóng.

Và nàng chờ đợi sau đợt bú lồn bận này càng sẽ đụ nang như đã hứa. Văn Tán bú cấp thì vào bên trong lồn, Tích Trữ nứng lồn mau chóng. Chàng liếm thoăn thoắt cái lưỡi, Tích Trữ bắn giệt mông đít và chàng hút vào lồn nghe cả hơi gió cuốn vào lỗ lồn. Bây giờ chàng cũng nắc cặc. Cặc chàng dài quét xuống nệm giường. Tích Trữ thò tay xuống nắm cặc vào lòng bàn tay. Nàng vuốt cặc thật mạnh như chuốt mào cặc ra khỏi da bì. Văn Tán nứng quá phải la hoảng:

- Nứng quá hờ trời, em à. Ngừng lại...

Khí cặc của Văn Tán vừa rịn trên mào cặc thì chàng bú lồn nàng và khuôn mặt chàng chà vào lồn. Nước lồn nàng vừa toan rịn thì Tích Trữ vùng dậy đè chàng xuống giường. Nàng chồm lên người Văn Tán như con thú vồ mồi và khi nàng nắm cặc nhét vào lồn thì khí chàng đã tuôn xối. Trong cơn thất vọng đang nứng lồn thái quá nàng đưa lồn lên mặt chàng. Thuận đà Văn Tán nút lồn và chu đôi môi hút vào lỗ lồn một hơi dài...Nước lồn Tích Trữ chảy lai láng. Nàng nằm bẹp lên bụng chàng cùng với tiếng thở dài mãn nguyện.

Ông bà Phí Đồi Nhân thương hào một tỉnh, một cõi trời nhưng bây giờ cảm nhận phí một đời như cái tên mang trong thân kể từ ngày con gái đi lấy chồng. Nhà cửa trở thành hoang vắng. Những hôm bà Đồi Nhân đi đậu chén tứ sắc thì nhà cửa như chùa Bà Đanh. Việc buôn bán chỉ còn cầm chừng chứ ông Đồi Nhân cũng không còn tha thiết nữa. Chẳng qua hai vợ chồng đã lắm bạc nhiều tiền còn ước vọng thêm cũng bằng thừa. Cho nên cửa hàng bách hóa bữa đóng, bữa mở mà ông chẳng lấy gì lo âu.

Nhàn cư vi bất thiện, ông bà tổ tiên thốt ra đâu có sai chỗ nào. Tối ngày ông Phí Đồi Nhân nhìn vợ chăm chăm cú vọ, nảy sinh sự ghen

tuông mỗi khi bà vợ ngoảnh đít đi cờ bạc mà bà quan niệm là xã giao, giao thiệp. Ngày trước ông Đồi Nhân suy nghĩ qua loa thì cho bà ấy cũng phải nhưng bây giờ thái độ ông đổi thay. Vì mỗi lần ông nhìn trộm vợ thấy bà ấy tươi thắm, đầy đà trong sự gọn ghẽ, tràn đầy nhựa sống mà lơ là khi ông sờ vú, mò lồn. Những năm tháng về tru, ớc bà đâu có tỏ thái độ với ông như vậy, dù bà biết chán ông chẳng đụ mà chuyên bú lồn. Ông bú lồn sành điệu. Ông chuyên trị kinh nghiệm thâm niên về món đó kể từ khi Tích Trủ lên mười cho đến nay.

Bà Đồi Nhân áo quần diêm dúa chuẩn bị ra khỏi nhà. Bà ra phòng khách với chồng, chuyện trò trước khi ra đi. Bà đi đậu chén thường xuyên vào buổi chiều thứ bảy như thế này. Ông Đồi Nhân ngồi ở ghế bành như đợi chờ vợ để đón một câu nói từ cửa miệng vợ là bà ấy ra đi. Một câu nói quen thuộc đối với ông từ mấy năm nay không hề thay đổi. Bà không ngồi vào ghế mà chỉ đứng bên cạnh chồng.

ông Đồi Nhân quàng tay qua hông bà du lại sát bên mình. Cái quàng tay ấy cũng đủ tạo rạo rực trong thân thể ông. Bà Đồi Nhân cố tránh ánh mắt và vòng tay dâm dục ấy cũng không được vì bà rất hiểu ý chồng muốn gì là những điều quen thuộc từ khi bà là vợ của ông ấy. Nhưng mỗi lần ra đi, bà thường chịu ý chồng, cho nên bàn tay ông quàng qua hông đít để sờ vào lồn bà. Thường khi bà nói lấy lệ :

- Làm nhăn quần em mình ời !

Ông Đồi Nhân hầu như có thói quen là mỗi lần vợ trang điểm, mặc áo quần đẹp để đi ra ngoài là ông nứng cặc. Vì dưới mắt ông vợ đẹp hấp dẫn sau khi ướm áo quần và trang điểm xong xuôi Ông ngấm vợ thềm thường rồi đề ra, cởi áo quần bà ấy đến trần truồng, bành háng bú lồn tới tấp cho đến khi vợ chảy nước lồn mới thôi. Và những lúc như thế đó, bà phải mất công trang điểm, mặc áo quần trở lại. Cho nên mỗi khi đi dự tiệc hoặc đi đâu đó, bà thường hỏi ông có bú lồn trước khi bà trang điểm, áo quần tiêm tất, diễm lệ, ông ngấm một hồi rồi đề bà ấy, bóc hết quần áo, bú vú, bú lồn như sợ lồn và vú bay mất. Bà vờ la oai oải tỏ vẻ từ chối nhưng chỉ là qua loa cho phải lễ mà trong thâm ý cũng khoái được bú lồn.

Bà Đồi Nhân đứng bên cạnh chồng im lặng để cho chồng sờ lồn qua vải quần mỏng láng bóng trắng tinh. Qua lớp vải mỏng, Ông Đồi Nhân cảm nhận mu, lông, rãnh, hai mép lồn, cứng sảng của vợ. Bà cũng có núng lồn qua bàn tay sờ mó của chồng. Ông lấy ngón tay trở nhấn sâu vào khe lồn và móc nhẹ, bà cúi xuống hôn vào trán ông rồi nói :

- Đừng bắt em phải đi thay quần lót...Bữa nay em về sớm, mình tha hồ bú...Trẻ giờ em, nghe mình!

Ông Đồi Nhân vờ như không quan tâm đến lời hứa của vợ. Vòng tay ông giữ chặt hông bà ấy bàn tay tiếp tục xoa lồn cho đến khi bà ấy lùi dít về phía sau rồi khỏi vòng tay, ông ấy mới thôi. Cụt hứng trong cơn núng, Ông nói với vợ đầy giọng cầu khẩn :

- Cho anh bú một cái rồi đi đâu thì đi...Mà đi tứ sắc thì có gì gọi là trẻ... Mình cứ để anh một mình, buồn thúí ruột.

- Mấy năm rồi...Như vậy, bây giờ mình trở chứng lạ. Đi cũng phải về. Có đó mát mát gì mà mình cứ lo.

Bà nói xa nói gần làm ông bức mình trong cơn núng cặc hỗn loạn nhưng ông tiếp tục làm lành, may ra thành công. Đồi Nhân nói :

- Anh thèm. Cả tuần rồi. Bú mau mà ?.

Mình ích kỷ thế này, anh sống làm chi đây. Ông Đồi Nhân tả oán với bộ mặt âu sầu nặng trĩu. Bà có vẻ cảm lòng không đau. Bà thừa biết chán là kể từ hôm rước dâu, Tích Trữ không còn ở trong căn nhà thên thang này và bà cũng vắng những canh tứ sắc thì chồng cũng không bú lồn bà lần nào. Một phần lòng buồn xa con gái cươg. Một phần chồng bú lồn mãi cũng chán. Một phần khi đi đánh bạc Tư Vạn là hình ảnh cho bà tưởng tượng đến sự núng lồn mà hấn vô tình hay chủ ý cứ để lòi con cặc bự ra ngoài và khi trở về nhà, chồng bú lồn bà mới sướng.

Bà bỏ chồng ngồi ở ghế, một mình ra ở cửa ngóng đợi người đến đón

như bỏ lại đằng sau lưng những lời nỉ non của chồng. Bà đứng ở ngưỡng cửa thật lâu. Ông ngồi ở ghế bành bất động. Mỗi người như theo đuổi mỗi tâm tư riêng biệt nhưng tựu trung là dục vọng bốc ngùn. Đợi mãi, người đón đến muộn làm cho bà phật ý mà không nói ra. Bên tai bà hãy còn dư âm những lời buồn thảm của chồng. Bà ra chiều suy nghĩ, bỗng nhiên dục tình thức dậy làm lu mờ lý trí. Bà vội khép cánh cửa, khóa lại và trở lại bên ông.

Bà đứng vào chỗ ban đầu bên cạnh ông rồi lên tiếng:

- Có ai gọi cửa lờ đi.

Bà nói trống rỗng mà vang dội bên tai ông. Bà cúi xuống nhìn chồng cùng lúc ông ngược lên nhìn bà. Với phản ứng tự nhiên, ông đứng dậy ôm lấy vợ. Ông hôn lên môi son mọng đỏ của bà Hai môi bà hé mở, lưỡi ông đưa vào miệng bà. Hai cái lưỡi tìm nhau. Ông nút lưỡi trong cơn nín thở. Cả hai ghì chặt lấy nhau một hồi. Khi ông buông vợ khỏi vòng tay, ngồi lại vào ghế, kéo vợ đứng trước mặt, ông đưa tay mở những hột nút áo đầm và lùa tay vào hai vú vợ.

Bà co rúm, hai chân như khiu xuống khi hai bàn tay của ông bóp vào đôi vú và tăn măn hai núm vú không ngừng. Ông sờ dẫn thân thể, Bà căng hết thịt da thịt mà phần chính là nứng lồn. Ông kéo trật áo cho lộ ngực trần của bà. Hai vú bông bênh căng phồng dưới đôi mắt đỏ lửa, ông nhìn chồng chọc không tài nào chộp mí.

Khuôn mặt của ông dưới mắt bà gọi tình và dâm dục. Bà thấy sướng nứng hơn là trách móc vô căn cứ. Ông không còn kềm hãm lòng mình, đứng dậy bú vú vợ tới tấp. Ông nút vào đầu vú như trẻ thơ bú vú mẹ với hai bầu sữa sung mãn. Bà có thói quen khi nứng lồn là vừa rên vừa nói với chồng:

- Mình bú nhanh cho em nhờ. Người ăn, người ở sắp đi chợ về rồi đó !

- Lên phòng nghe mình...

- Em không thích. Nhà mình mà sợ cái quái gì !

Bà nói với chồng về người ăn người ở trong nhà cho ra chuyện trong thời gian nứng lồn mà tỏ vẻ âu yếm chồng, chứ con người làm đi chợ còn lâu mới về..Bà nói tiếp :

- Nứng lồn lắm mình, biết không, cứ thế mà không được đụ mới chết cả người. Mà mình bú bao giờ cũng sướng nứng, em chịu mình...

Vừa có mặc cảm chỉ bú lồn mà đụ không được nhưng mặc cảm chóng phai mờ khi vợ có lời an ủi là ông bú vú lẫn bú lồn đủ cỡ cho vợ thỏa mãn thú dâm. Ông đáp:

- Bú vú giỏi. Bú lồn hay mới giữ hạnh phúc đến ngày nay, mình không thấy đó à!

Dứt lời mà dư âm chưa phai, ông lùa hai tay xuống mông vợ và luồn vào dưới áo đầm, vén hẳn lên. Vú trần của vợ với núm vú đang nứt Hai tay xoa vào quần lót từ hai mông cho đến lồn. Hai bàn tay ông hoạt động không ngừng, đồng bộ với bú vú. Bà ngất ngây người đi sóng trên đại dương không tìm thấy bờ bến ở phương trời nào.

Chiếc quần lót trắng của bà từ khô đến ẩm ướt khi nứng lồn quá thể thì ông đã tuột xuống ở hai gót chân bà. Ông vò lồn bà trên mu đầy lông xung quanh hai hai mép, và nhất là đường rãnh lý thú có mồng đóc ở phía trên. Ông xoa bóp, nứt, bú đến nơi đến chốn cho đến lúc bà quỳ hai chân phải bám vào ông mới đứng vững thì ông đặt bà xuống ghế, lột chiếc áo đầm khỏi thân bà.

Ông ngồi xuống giữa hai háng, nâng đít vợ ra đằng tnước thành ghế, banh hai chân mở rộng...Lồn vợ dôi hẳn ra phía trước, hai mép lồn nở ra cùng với nét đậm của khe lồn chẻ thành đường rãnh cho mồng đóc như bật ngược ngoài hai mép. Hình tượng này vô cùng hấp dẫn, rạo rực muốn bú, ham đụ. Hầu như chưa đạt đến thỏa mãn, ông đưa hai bàn tay vén hai mép lồn vợ Ông nhìn vào phía trong qua màu hồng đỏ với mồng đóc bên trên thả xuống lưng chừng đầy mời mọc sự bú lẫn dí cặc vào lỗ lồn cấp thì.

Núng cặc, máu trong châu thân chạy rần rần, ông nghe thấy mà chỉ phải được bú lồn mà thôi, quả là một sự thiệt thòi. Rồi ông cũng tự an ủi có còn hơn không và cho rằng mình may mắn có vợ biết chịu đựng, thâm hiểu tình trạng của mình mới có lồn để bú. Cặc ông đã teo lại. Nhỏ hút vào bên trong da thịt nhưng có chỗ cho đường ra khí cặc Cho nên mỗi lần bú vú, bú lồn vợ, ông cũng xuất tinh cho cơ thể nhẹ nhõm như vừa trút xuống đôi vai một gánh nợ nặng trĩu trên đời.

Bà Đồi Nhân ngồi tựa ngã trên ghế, lồn banh ra phía tnước, cặp vú trần nhấp nhô khi bà núng lồn, thân thể xoắn thắt và nhảy bật do đôi mộng làm điểm tựa nắc lồn vào miệng chồng. Bà cũng tự bóp vú mình khi hai cánh tay vượn của chồng buông xuống ở hai mép lồn hòa với động tác bú lồn. Bà tự bóp mà vú bà từ trắng thành đỏ như hai quả gấc. Bà núng lồn đến độ, bà không biết đã núng ra làm sao. Sự núng lồn của bà giúp ích lớn lao cho sự chăm chỉ bú lồn của chồng.

Lồn vợ, ông chỉ vắng bú trong vài tuần lễ mà trông lạ thường. Ông bú. Ông liếm từng chút nước lồn chảy ra âm thầm mà cuồng nhiệt trên khuôn mặt vợ. Ông lấy làm sướng, làm thích vô vàn. Nhóm lông lồn trên mu đối với ông là tấm huyền nhung thu gọn. Ông liếm lông lồn sát tận mu như lưỡi chó mẹ tấm lông cho chó con. Những sợi lông lồn của vợ vừa mọc lún phún, cứng rể tre sau lần cạo nhẵn cho lông mạnh mẽ, gây xúc giác sướng cho lồn và cho lưỡi.

Ông nút ngay lỗ lồn vợ. Bà thốn núng, rung rinh cả mộng đít, phải nắc lồn cho sướng thêm. Nằm ngửa, lưng đặt vào thành ghế tựa, tận hưởng khoái lạc trong khi chồng tận tụy bú lồn. Bà đặt hai bàn tay lên mái tóc ông, vò tóc chồng mỗi khi ông bú bà quá núng. Có khi bà cuồng loạn xoa mạnh tóc chồng như muốn nhổ cả nhóm tóc đầu. Và bà cũng đè hẳn đầu chồng mỗi khi ông dừng bú lồn để ngừng mặt lên. Bà không muốn ông ngừng bú khi bà núng.

Ông thấy khuôn mặt bà đỏ gấc khi ông dừng bú lồn toan âu yếm vợ thì bà như cuồng loạn. Bà núng lồn sau một tuần lễ mà ông không hề nghĩ đến tình trạng ấy. Bà hẩy lồn lấy đẫy trên ghế và rên lên :

- Mình chọc em núng như thế, rồi ngừng bất tử... em đền mình.

Chương 7

Ông Phí Đồi Nhân tưởng như mình có lỗi với vợ. Mà thái độ của vợ vừa dâm dục vừa nhõng nhẽo yêu đương làm ông núng cặc cuồng loạn theo bà ấy. Ông vội đè đít vợ xuống mặt ghế, banh mép lồn thật rộng. Lúc này ông thấy lồn vợ to hẳn lên. Lông lồn chồng đứng. Mông đóc cứng chăt lấp ló mời mọc. Lỗ lồn sâu thẳm. Mu lồn nổi gò thách thức...

Ông dứt ngón tay trở vào lỗ lồn...Vào nữa vào sâu nữa....vợ ông co nhúm người lại trên mặt ghế. Bà rên to tiếng :

- Ôi ? Sướng tuyệt vời mình ơi !. Mình làm gì lạ thế.

Ông rên theo với bà :

- Anh cũng sướng không thể tả được.

- Nữa...Nữa cho em sướng nghe mình.Anh dụ em phải không ?

Bà vợ ngây thơ thốt nên lời làm ông sướng núng lạ đời. Ông móc lồn. Ngón tay ngoáy xoe tận bên trong lỗ lồn. Ông tê dại thêm khi nghe vợ rên rĩ :

- Móc mạnh cho em sướng. Em thích anh làm như thế đó. Thế đó...móc mạnh. Núng lồn anh thích không...Thích lồn em núng điên ? Ông co ngón tay lại cho chăt lòng lỗ lồn vợ và kéo ra, dứt vào, cọ xát vượt bọc da lồn bên trong. Bà hét lên :

- Anh dụ em thật rồi...Tại sao từ xưa anh không làm cho em như thế này ?

Khí lồn của bà chảy đầm đìa theo tiếng rên la thì khí cặc của ông thắm đầy lông cặc. Bà hét lên một tiếng dài hơi rồi cùng ông lả người trên ghế bành. Bên ngoài có tiếng kèn xe nổi lên liên hồi, thúc dục. Ông Phí Đồi Nhân uể oải đứng dậy dìu vợ vào phòng tắm.

Ông nói :

- Đã có người đến đón, mau kéo người ta đợi.

Bà nguyệt chồng với cặp mắt như lưỡi dao bén rồi vào phòng tắm rửa lòn. Trở lại phòng khách ông Phí Đồi Nhân nở nụ cười thoải nguyện và lòng nhủ thủ thẩn, ai bảo Phí Đồi Nhân này là người phí cuộc đời và ái tình thái giám không có lạc thú? Tiếng nước nla lòn bên trong phòng tắm vắng vắng tới tận phòng khách chung nhịp với tiếng còi xe giục thúc ở ngoài đường.

o o o

Tư Vạn chạy xe từ đường này sang đường nọ trong thành phố rồi tmc chỉ ra ngoại ô. Bà Phí Đồi Nhân ngồi kế bên. Khi ở trong thành phố bà tỏ vẻ bức bối lái xe chạy vòng của Tư Vạn. Bà lên tiếng lảm lẩn nhưng Tư Vạn làm ngơ :

- Đi đâu mà vòng vo Tam Quốc như thế này hử ông...

Tư Vạn trả lời ầm ớ, chẳng đâu vào đâu :

- Thì dạo chơi một vòng, tới nơi là vừa...mà bây giờ không lập sòng ở nhà vợ chồng quận Dai.

Bà Đồi Nhân nóng nảy, ngạc nhiên cướp lời :

- Sao vậy nè ! Hôm qua cả hai vợ chồng chuyện điện thoại nói với tôi rõ ràng mà ! Bây giờ như thế sao ? . Ai bảo với ông...

- Tôi có bao giờ nói bậy. Trước khi tới đón bà thì vợ chồng ổng gọi cho tôi báo tin đó. Hai vợ chồng quận Dai cũng cho biết có gọi cho bà mà điện thoại đổ liên hồi chẳng ma nào nhắc máy.

- Ông ăn nói cẩn thận giùm tôi... Nhà cửa tôi lúc nào chẳng có người mà ông dùng nhiều chữ ma với quỷ, coi chẳng được tí nào...Mà khi đón, ông cho tôi biết thì làm gì có cái vụ đi vòng vòng như thế này.

Hơn nữa cái thành phố như cái ngao mà ngồi xe với ông có khi mang tiếng chết. Rồi đây tôi phải có tiếng nói với vợ chồng quận Dai mới được. Coi thường người ta vừa vừa... Tư Vạn thấy bà nổi đóa nên im như tờ, bà Đồi Nhân biết được tam tinh Tư Vạn thì tiếp tục mở máy :

- Nhưng rồi bây giờ như thế nào ? Là làm sao?

Tư Vạn vờ như không hiểu ý, liền đáp :

- Như thế nào là như thế nào ? ý bà ra sao ?

- Thì bây giờ đậu chén ở nhà nào ? Có những ai mà lại ra ngoài tỉnh để làm gì hở Ngài Tư Vạn bảnh bao !

Tư Vạn thấy bà nói kháy mình nên cười xòa giả lả :

- Thấy bà dạo này không được vui, đưa bà ra ngoài ô hóng mát, chôn vùi bụi bặm thành phố, không được sao ?

- Ông đừng nói ngang, tôi không thích.

Rồi bà thích và bà phải thích...

- Nói gì tôi chẳng hiểu...Mà thôi, ông cho tôi về

Tư Vạn tần ngần giây lát rồi nói :

- Từ từ tôi giải nghĩa cho bà, đâu cũng vào đó, nóng nảy hồng mắt...Bà hiểu tôi rồi mà !

Bà Đồi Nhân hiểu nhầm nên trả lời xa xôi mà vẫn cho Tư Vạn biết rõ sự huych tẹt :

- Cái vụ đó không có trong ngày nay đâu mà ông gài tôi. Cái gì cũng có lúc, không phải được một lần...Như được đằng căng leo đằng đầu...

Tư Vạn hiểu ra, bà ấy tưởng rằng hắn đang dụ bà, mang ra ngoài ô để dụ. Thực ra Tư Vạn không có ý nghĩ đó. Hắn đón bà Đồi Nhân hồng chân vù cò bạc là do vợ chồng quận Dai mà ra. Khi hắn biết tin không có đầu chén ngày hôm nay lúc hắn đang ở chỗ hẹn hò với bà Đái Văn Cổng. Có cuộc hẹn hò, hắn chẳng màng đến chuyện đầu chén. Đối với hắn cò bạc là phương tiện gần gũi mấy bà lớn, mấy bà nhà giàu...phu nhân đó cả...mà kiếm cách dụ cho bằng thích.

Hắn đã bú lồn Bà Đái Văn Cổng nhủ danh Cao thị Hường Láng. Dụ bạo bà Phí Đồi Nhân. Vừa dụ vừa bú lồn bà Quận Dai...v.v...Cặc hắn có hạng và cách làm tình của hắn hơn mấy ông phu quân nên các bà thích lú lo. Và hắn đóng kịch hơn cả nghệ sĩ tuồng hát. Lúc nào cũng mã thượng, tư cách đứng đắn làm các ông làm chết bỏ. Các bà dâng lồn, nứng sáng.

Tư Vạn chống chế nhưng cũng dụ, thử ra làm sao :

- Bà hay suy diễn, tôi chẳng bao giờ nghĩ đến những điều viễn vông, chẳng thực tế. Tôi với bà gần mà xa, xa mà gần, thân mà sơ, sơ mà gần. Lắm lúc có biên giới, lắm lúc chẳng có biên giới chi hết trơn hết trọi. Tình thật tôi nói vậy nghĩ tới rồi nghĩ lui, bà thấy có phải không ? Phải hay không phải cũng do ở bà mà thôi. Tôi chẳng có con mẹ gì mà quyết đoán.

- Ông dọa tôi đấy, phải không ? . Ai từng đời như thế này...rồi như thế này... Tôi không có dại gì!. Tôi nói thẳng rằng, có khi thô bạo, có khi thô tục, thô bỉ... Nhưng ngậm thình, ông làm tới ... Tôi nói thẳng với ông...Đụ hay bú lồn, từng ấy vừa rồi. Nói thật mất lòng, ông ráng mà chịu.

Tư Vạn bất ngờ sự đánh đá của bà Đồi Nhân. Hắn không ngờ bà bất chấp cái chuyện hắn đã từng bú lồn bà ở trong khách sạn. Hắn còn nhớ rõ khi hắn bú lồn, bà ấy sao mà dịu dàng đến thế. Bà nứng lồn cũng thấy dễ thương. Bà banh lồn là một cử chỉ lịch thiệp mời mọc kẻ bú lồn. Bà nắc hầy lồn vô cùng yếu điệu như con gái sương nứng từng bừng lần đầu. Bà bú cặc ôn tồn ngấm nghĩa mào, vuốt, xục nhẹ

nhàng gọi tình hấp dẫn. Giọng nói theo với thân thể bốc nứng cuồng loạn mà hàm ý êm dịu, mời mọc. Thế mà vừa qua, bà đã tỏ một thái độ lạ lùng đến với Tư Vạn. Và chính điều đó Tư Vạn nảy sinh ra chiến thuật, chiến lược để thay đổi với bà ấy.

Tư Vạn đáp :

- Bà bắt đầu quá lời. Mở đường cho hươu chạy thì tôi cũng nói luôn...Tôi dụ bà. Tôi bú lồn bà. Tôi liếm lồn bà thì chúng mình biết với nhau Bà Đồi Nhân lúng túng, không ngờ Tư Vạn con người từ lâu bà cho là hào hoa, bảnh bao mà sao hôm nay hấn táo bạo hết ý kiến. Khi hấn đã lộ bộ mặt chuột chù sự thiệt hại, tai tiếng ra bên ngoài, bà lãnh theo trọn ổ. Một thoáng đắn đo nhưg bà vờ quyết liệt với Tư Vạn :

- Ai chỉ đường cho hươu chạy.

Bà vặn hỏi từng ấy rồi im bặt hầu như dò la thái độ của Tư Vạn phản ứng như thế nào.

Hấn tiếp lời :

- Ai trồng khoai đất này t Bà thử nghĩ, tôi đâu phải thằng đàn ông lắm mồm, lắm chuyện Bà thử nghĩ ra làm sao khi bà Đái Văn Cống biết tôi dụ và bú lồn bà rồi. Và nhất là hai ông Đái Văn Cống, ông Phí Đồi Nhân, dù một ông đái thì vắng mẹ cống, một ông thì phí đời con người, đều danh vọng, tiền bạc hung hăng con bọ xít mà khi biết cái tin động trời kia thì ít ra tim ngưng đập, máu ngưng tuần hoàn trong thân thể họ để chết tốt cho rãnh nợ trần ai...Bà là người đàn bà khôn ngoan, cắt nghĩa tí chơi cho tôi được nhờ, được học hỏi...ở hàng quý phái ...!!..

Từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác, Tư Vạn lý luận bình dân học vụ mà thâm thúy đáo để Hấn tố cáo bà rất nhẹ nhàng hữu lý. Hấn đe dọa bà với bàn tay nhưng bốc thép. Hấn là nhà hùng biện. Hấn cũng là ông biện lý buộc tội kẻ bất chánh trước tòa. Hấn làm bà điên loạn mất rồi nhưng rồi bà day mặt qua phía hấn mà tỏ thái độ ôn hòa :

- Tôi nói vậy chứ tôi đâu có nghĩ gì lỗi thôi mà sao ông làm dữ thế !

Bộ mặt của bà Đồi Nhân dịu xuống, mỏng mặt như thường lệ dưới mắt Tư Vạn. Hấn thâm nghĩ, có thể chứ !. Mà rồi còn nữa...Chưa dứt ý nghĩ trong đầu thì hấn nghe bà Đồi Nhân trở giọng trách móc rất đáng yêu vì bà nhỏng nhẽo như con gái :

- Quí ! Nhẹm cái đồ yêu tinh ấy đi không nào !!!

Nói chưa kịp dứt lời bà quay mặt qua cửa sổ kiếng xe, nở nụ cười kín đáo. Trong khi Tư Vạn cảm thấy thoải mái đã chinh phục được bà Đồi Nhân với vũ khí thô sơ của quân đội du kích. Cử chỉ bà Đồi Nhân không có gì phần nộ mà ra bộ mắng yêu khi bà thấy cặc Tư Vạn lòng thong ngoài khóa quần. Tư Vạn trong khi lái xe đã cố ý như thế mà trong khi đối thoại với hấn bà không để ý tới Khi bà thấy cặc hấn đứng vào lúc bà thấy thua lý thằng đàn ông này nên bà giả lả luôn thể.

Tư Vạn vờ đáp :

- Nhẹm cái gì mới được...

- Nhìn dưới tay lái mà xem có đẹp để!?.

Tư Vạn biết hết nhưng vẫn vờ vĩnh nhìn xuống rồi thết lên cho bà Đồi Nhân không ngờ vực :

- Chết cha tôi rồi ? quên khuấy từ lúc nào không biết. Xấu hổ quá, may mà chỉ có bà, người ta mà thấy, bỏ mẹ mất.

Bà Đồi Nhân im lặng đưa mắt nhìn ra ngoài khung xe, những cánh đồng mạ non xanh chửa dài đến tận chân trời. Trên đường lác đác vài nhóm nông dân ra đồng muộn. Trời trong xanh, gió mát đưa vào cửa xe, bà Đồi Nhân cảm thấy dễ chịu. Cái dễ chịu làm bà phân vân mà chính bà tự ngạc nhiên lấy mình. Bà vừa có một cuộc cãi vả với Tư Vạn dù là vụ cãi vả nhỏ nhặt mà phận đàn bà phải yếu lý khi đã dâng lòn cho thằng đàn ông đụ. Rồi bà chóng quên lạ thường khi thấy con cặc dài của hấn ở ngoài quần.

Bà tự kiểm điểm bản thân, có phải vì con cặc bự của của hấn mà tự nhiên bà nom thấy làm cho tâm tính lắng xuống và len lén phải vui vẻ với Tư Vạn. Như thế phải chăng, dạo này trong thân thể, tâm tính của bà rạo rức mà bà vô tình bỏ quên.

Bà nhìn ngoại cảnh bên ngoài nhưng chẳng mấy may xâm chiếm tâm hồn mà cặc của Tư Vạn đang nằm lọt ra ngoài quần của hấn làm bà lưu tâm. Bà không ngoảnh mặt về phía hấn mà bà vẫn biết rằng bà cảnh cáo hấn nhét cặc vào quần nhưng hấn vẫn chưa làm theo sự yêu cầu của bà. Bà đâm hối hận tại sao lại lưu tâm về con cặc của hấn. Đáng ra khi thấy, bà vờ đi có phải hay hơn không !?. Và sự giả vờ ấy có lợi biết chừng nào. Vì nếu trong lòng háo hức thì nhìn trộm cũng thỏa thích. Bà đang thờ thần mộng lung thì Tư Vạn lên tiếng :

- Bà Văn Cổng đang chờ bà.

Bà Đồi Nhân giật mình quay vào trong xe nhìn thẳng. Tư Vạn ngạc nhiên :

- Bà Văn Cổng chờ đợi tôi ở đâu ?. Có việc gì ? Tại sao đến bây giờ ông mới cho biết ?.

Tư Vạn lạnh lùng đáp :

- Tôi đang đưa bà đến nơi bà Văn Cổng đang đợi đây nè...Bà luôn luôn nóng tính. Tôi chở bà trên xe đều có ý nghĩa mà bà mắng rủa lung tung chán thấy mồ !

- Bà ấy ở chỗ nào vậy ?.

Bà không nhớ cái nhà mát ngoại ô của ấy bà sao ?

- Bây giờ đậu chén ở đó à !. Có những ai ?

- Không phải thế. Bà ấy ở đó từ tối hôm qua Chính tôi đưa bà ấy đến đó.

Bà Đồi Nhân có linh tính, bà Văn Cổng sai Tư Vạn đi đón bà, chắc chắn việc quan trọng. Tự nhiên bà hồi hộp lạ thường vì chẳng mấy khi bà Văn Cổng có hành động bất thường như vậy. Sự áp úng nửa kín, nửa hở của Tư Vạn làm bà bức mình nhưng cũng phải dần lòng chịu trận khi bà lại nhìn cặc của Tư Vạn vẫn lòng thòng ngoài quần hần. Cặc Tư Vạn đổi hần hình hài cho đến màu sắc. Không biết trong thâm tâm hần nghĩ gì và đang chuẩn bị hành động gì mà cặc hần cương cứng. Hần núng cặc trong lúc nói chuyện. Mào cặc to bự, đỏ gay trượt hần ra ngoài da cặc. Bà rạo rục trong lòng và nhớ đến buổi sáng này trước khi rời khỏi nhà, ông Đồi Nhân đã đề ra bú lồn, thế mà bây giờ thấy cặc Tư Vạn bà vẫn thấy nổi sùng lồn.

Một lần nữa bà kiểm chứng được bà vô cùng sung sức và cặc vẫn quyến rũ bà vào dục vọng hơn là chồng cứ bú lồn từ năm này sang năm khác. Lý do ấy, nó nằm trong tiềm thức mà bà dễ dãi, cảm tình với Tư Vạn. Bà còn cho Tư Vạn thành thật trong chuyện ăn nằm với bà. Hần nói năng lúng búng mà chứa chất sự đáng yêu. Bỗng dưng tan biến sự phập phồng về việc bà Văn Cổng đang đợi bà ở ngôi nhà nghỉ mát của bà ấy. Bà Đồi Nhân xích lại bên Tư Vạn và nhanh tay cầm cặc Tư Vạn, nói sỗ sàng mà rất tự nhiên cởi mở:

- Ai làm cái gì mà ông núng lên thế này ? Cầm cặc ông là thấy sướng...núng lồn tức khắc. Ông biết yếu điểm của tôi dễ núng lồn nên ông cứ khoe cặc ra ngoài.

Cặc Tư Vạn sùng sỏ, cứng ngắc đang nằm trong lòng bàn tay của bà Đồi Nhân. Bà vuốt cặc vài lần rồi cho đầu cặc lộ ra. Bà toan cúi mặt vào liếm nhanh một cái thì Tư Vạn lên tiếng làm bà dừng lại :

- Bà làm tôi lái xe đâm xuống ruộng bây giờ. Bà Đồi Nhân cụt hứng với cử chỉ đưa mặt ra ngoài khung cửa xe, nhìn vớ vẩn cảnh vật bên lề đường nhưng tay bà vẫn giữ cặc núng, cương chặt trong lòng bàn tay. Hầu như không cản ngăn được sự núng lồn, bà quay lại với Tư Vạn rồi gục mặt xuống bú cặc. Bà nút mào. Đưa toàn bộ cặc vào lút trong mồm rồi vuốt cặc bằng đôi môi. Cặc núng của Tư Vạn lấm đầy môi son rồi bà kéo cặc ra khỏi mồm, hôn lên đó, đoạn nhét cặc vào

quần, kéo khóa quần cho Tư Vạn. Cặc Tư Vạn lồm cộm trong quần.

Như còn tiếc rẻ, bà Đồi Nhân vuốt cặc một lần nữa cặc đang như muốn đâm thủng vải quần Tư Vạn. Rồi trở về thế ngồi ngay ngắn. Xa xa ngôi nhà mát của bà Văn Cống dưới rặng cây um tùm.

Bà Đồi Nhân chợt nhớ, hỏi Tư Vạn :

- Bà Văn Cống...Tôi không hiểu nổi. Đáng ra bà ấy phải trực tiếp với tôi... Lôi thôi quá mà tôi chẳng biết chuyện gì ra chuyện gì !

Tư Vạn hiểu ý bà Đồi Nhân muốn nói những điều bà đang ước đoán nhưng bà cũng chẳng biết việc gì cả. Đã đến lúc Tư Vạn phải tiết lộ cho bà biết sự thật. Một sự thật, Tư Vạn sắp xếp kỹ lưỡng có kế hoạch cho một bà chịu bú lồn và một bà chịu đút cặc vào lồn với cái tròng dục vọng. Tư Vạn âm thầm tạo mối tình tay ba.

Hắn tâm lý mấy bà này không dám tiết lộ vì phải giữ thể trong cái tỉnh nhỏ bé này. Đã gần đến nơi bà Văn Cống đang đợi bà Đồi Nhân vì những lời khích bác của Tư Vạn. Bây giờ với bà Đồi Nhân, Tư Vạn cũng đem lời khích bác để tạo thế gọng kềm thì hắn tha hồ bú lồn và đụ hai bà danh giá nhất tỉnh. Tư Vạn nói như trả lời sự thắc mắc của bà Đồi Nhân:

- Tôi thấy toàn những chuyện đơn giản Hết sức đơn giản mà mấy bà cứ tạo thành vấn đề quan trọng cho một cái thân xác. Bà Văn Cống đón trước rào sau với ông Văn Cống đó mà. Bà ấy vắng nhà hôm qua, nói là đi đậu chén nhưag bà ấy đến nhà mát ngủ lại...Bây giờ nhờ bà, khi ông Văn Cống vui miệng hỏi bà về canh bạc thì bà nói có chơi với bà ấy hôm qua. Thế thôi. Tôi bảo đơn giản là vậy có phải không nào.

Tư Vạn dừng lại, thắm giọng trong khi bà Đồi Nhân chăm chú theo dõi và hỏi bằng quơ :

- Mà bà ấy ngủ lại cái nhà mát thênh thang một mình...Ông đưa bà ấy, có thấy ai ở đó nữa không ?

- Không.

- Quái nhỉ ?

Tư Vạn im lặng khá lâu với chiều suy nghĩ rồi nói :

- Tôi cũng thú nhận với bà...Bà coi như những lời thú tội và tôi thật lòng tâm sự nỗi lòng. Tôi vốn kín đáo và cũng chẳng lòng phản bội ai cả.

Bà Đồi Nhân cắt nhanh lời của Tư Vạn, nhìn thẳng vào mặt hắn và nói như quát:

- Tôi hiểu ngay rồi...Hôm qua ông ngủ với bà ấy phải không ?. Một lũ mắc toi cả rồi...Ông hãy trả lời ngay vào câu hỏi của tôi...Được không?

Tư Vạn ra chiều lúng túng ấp úng trả lời:

- Đúng vậy nhưng bà để cho tôi trình bày hơn thiệt. Tôi có lỗi với mấy bà nhưng xét cho cùng thì những điều trắc ẩn của mấy bà, qua những giây phút yếu lòng mới ra nông nổi như bà thấy. Và tôi cũng chủ quan, dù sao tôi cũng giải quyết sự bế tắc dục vọng cho các bà...

Bà Đồi Nhân lại sùng bô, có chút ghen tương trong đó, lại cắt ngang lời của Tư Vạn :

- Thật không ngờ con mẹ ấy. Tôi tưởng con mẹ cử xỏ giọng đạo đức, nề nếp, chung thủy mà rốt cuộc thế đó. Thông gia với con mẹ này đội quần thấy rõ...

Tư Vạn mở cờ trong bụng. Chiến dịch gom trọn hai bà đã đi tới giai đoạn chung cuộc của ngư ông thủ lợi. Hắn thấy bà Đồi Nhân ghen bóng ghen gió. Tư Vạn tiến sâu thêm tí nữa :

- Bà quá nặng lời với bà ấy. Tôi thấy bà Văn Cống có hoàn cảnh ngang trái đâu có kém gì bà.

- Hoàn cảnh nào ?. Ham đụ, nứng lồn sảng...Có nứng thì có thằng chồng sờ sờ.....

ấy Còn bà thì sao ?. Nhìn người mà quên nhìn mình là bậy bạ...

- Bây giờ ông ăn nói hồ đồ thế à !

Bà Đồi Nhân trả lời như muốn khóc mà Tư Vạn không biết bà muốn khóc vì hối hận đã đưa lồn cho hắn đụ hay bà ghen tương với bà Văn Cống hoặc hối hận với chồng con. Tư Vạn vừa trấn an vừa tiết lộ cho đề huề giữa hai bà :

- Thật lòng tôi, không muốn nói ra những chuyện đã nói. Nhưng với bà làm sao tôi không thành thật. Bà Văn Cống có niềm riêng đau khổ. Mấy năm này bà bị bệnh liệt âm nhưng chưa phải đến thời kỳ trầm trọng. Ông Đái Văn Cống sung sức đòi đụ tối ngày mà bà không muốn. Ông ấy đi đụ ngoài thường xuyên. Rồi một thời kỳ sau, bà để cho ông bú lồn. Bú lồn kéo dài bà nhàm chán vì ông ấy bú lồn quá xoàng. Bà ấy vô tình thấy cặc tôi trong sông bài. Bà lên nhìn thấy cặc tôi ngồ ngộ, lại có phần khác lạ với ông ấy nên bà ấy dụ tôi.

- Rồi thế nào nữa?...Ông bú lồn bà ấy...cứu vãn được không ?

- Bà để tôi nói cứ dồn dập làm sao nói được. Bà ấy bằng lòng lắm rồi.

- Biết nứng lồn trở lại chứ gì ?... Ông đụ chưa?.

- Bà táo bạo làm tôi ngượng. Chưa!

- Có chó nó tin. Nhưng thôi bỏ qua mọi thứ. Tôi không muốn nghe những cái chuyện trời ơi đất hỡi này nữa, hỏng tai. Tôi muốn hỏi ông điều quan trọng : ông khẳng định giùm tôi, để tôi xử sự.

- Bà cứ hỏi, tôi thành thật khai báo mà làm sao tôi dấu diếm với bà có ích lợi gì cho tôi...Bà hỏi đi... tôi sẵn sàng...

- Ông có tiết lộ cho bà ấy là ông ngủ với tôi ông bú lồn và đụ tôi da diết không ?.

Tư Vạn không ngờ bà Đồi Nhân vô đề một cách mau chóng, đường đột. Hấn tỉnh khô trả lời

- Có Tại sao lại không. Tôi đã nói tôi là người thành thật. Miễn sao khi tôi đụ được bất luận người đàn bà nào mà đi học lại với đàn ông thì không phải lẽ. Tôi không khốn nạn như thế. Còn ở đây tôi kể lại với đàn bà, kia mà ! Hơn nữa trong lúc ăn nằm với nhau, tình cảm chan chứa, lý trí chôn vùi nhường lại dục vọng thì cái chuyện đó phải kể cho nhau nghe...thông thường quá mà !

Lập luận của Tư Vạn, bà Đồi Nhân ngao ngán nhưng bà cũng phải hỏi cho rõ thêm tình trạng :

- Bà ấy phản ứng thế nào ?

- Cũng như bà...Tôi thiết nghĩ đàn bà khá giống nhau...

- Giống ở chỗ nào ?

- Bà ấy bảo: tưởng con mụ ấy sang sảng tối ngày là người vợ trung thành, hóa ra là phường mèo mả gà đồng, nhớ nhằm thông gia với bọn chẳng ra cái thể thống. Bà ấy dạy một loạt không ngán lời. Tôi điếc tai lẫn cả mũi.

- Rồi ông lặng nghe mà không bào chữa cho tôi một lời...dù là tượng trưng...

- Bà khỏi phải nói...Tôi bảo với bà ấy như tôi đã bảo với bà...Là chỉ thấy người ta mà không thấy mình...Vờ vịt không thấy mình...

- Thế thì ông đưa tôi về. Gặp gỡ bà ấy để làm gì nữa. Xấu cả đám rồi.

- Chẳng ai biết, chỉ có ba người chúng mình mà thôi. Bà ấy không câu nệ mà sao bà câu nệ thái quá như vậy. Hơn nữa bà ấy biết chuyện

mà can đảm gặp bà, há bà lép vế với bà ấy chẳng ? Bà có tâm sự riêng. Bà ấy có tâm sự riêng. Hai bà cần đả thông với nhau để có không khí bình thường, thông gia tương kính lẫn nhau, chẳng có gì thừa thãi mà lại hợp tình hợp lý với đời. Thiên hạ ai dám cạy miệng hai bà về chuyện bú lồn, bú cặc và đụ đéo.

Tư Vạn như nhà hùng biện ăn khứa thời đại. Hắn dò thấy khuôn mặt của bà Đời Nhân nhủ xuống. Bà không có một phản ứng nào thêm. Và thính thoảng tỏ nét đánh lại trong đăm chiêu. Có lẽ bà đang đấu tranh tư tưởng về cuộc gặp gỡ bà Văn Cổng. Bà đang sắp xếp phải nói gì, phải đối phó gì. Đối với bà là đang đứng trước một vấn đề nan giải và kỳ quái nhất trong đời.

Bà lại nhìn ra khung cửa xe, ngửa mặt đón gió cho vơi niềm suy nghĩ mà kết luận vô tận cho sự việc xảy ra giữa bà với bà Văn Cổng, ăn ra làm sao, nói ra làm sao, bí lối cho bà lúc này. Tư Vạn không để lỡ cơ hội, hắn bồi thêm trong khi bà Đời Nhân tiến thoái lưỡng nan :

- Khách quan mà nói, tôi thấy bà Văn Cổng chẳng có một tí nào cay cú, giận hờn bà cả. Ngược lại bà ấy rộng lòng thông cảm không những cho bà mà cả chính cho bà ấy nữa. Bà còn đem sự lập luận số phận đàn bà cho tôi nghe. Khi bà ấy thông cảm là ông Phí Đời Nhân có cặc mà coi như không có cặc thì càng thương số phận bà. Dù bà ấy có vài lúc nặng lời ở ban đầu nhưng sau đó như tự động rút lời. Vì thế bà ấy cầu khẩn tôi mời bà đến đây cho thuận tình mà lại được một công đôi việc.

Bỗng bà Đời Nhân vặn hỏi : '

- Một công hai việc là việc gì ?

- Thì việc trước tiên là giải tỏa chuyện công ty ba đứa...Sau là tránh mắt hai ông nhà và cả thiên hạ. Bà ấy còn nói rằng quan trọng là ba chúng mình. Thời đại này có chồng mà còn có tình nhân để tìm xúc giác, tìm cảm hứng lạc thú lạ để hưởng là chuyện thông thường, chẳng có gì hiếm thấy. Nói trắng ra, đụ xong, lau rửa là hết chuyện, sút mẽ, hao mòn chi mà sợ. Đến tuổi này tận hưởng, hưởng món lạ,

hết lạp xưởng đến chuỗi già cho sướng cuộc đời.

Bà Đồi Nhân xuôi lòng, lắng tai nghe Tư Vạn thuyết trình chân lý và bà tự nhủ thầm, hẳn nói có lý ra phết, sá chi không gặp bà Văn Cống. Lòng bà dịu xuống, bà hết nhìn Tư Vạn, đưa mắt nhìn ười, hớn hờ trở về với bà vì bà thầm bảo, đẹp mãi tận chân trời.

Chương 8

Bà Văn Cống đứng ở hiên nhà đợi cho xe Tư Vạn lăn bánh, dần dần ra xa và trở thành chấm đen trên con đường ngoại ô nhỏ hẹp. Bà ngồi trên chiếc ghế dưới mái hiên đón gió và ngắm những tia nắng ban mai len vào khóm cây già trước ngõ. Bà đến đây từ tối hôm qua. Một đêm thỏa mãn tình dục mà từ lâu trống vắng. Bà cứ nghĩ rằng tình dục đã chết trong bà từ lâu. Nhiều lúc chồng bà nhớn nhoe cặc trước mặt để chủ ý hoặc vô tình kêu gọi nứng lồn nhưng bà đứng đưng không hề ham muốn.

Bà thừa biết lắm lúc ông chồng nứng cặc mà không đụ bà được sinh ra cao có bất thường. Vào những khi như thế ông ấy hiếp dâm vợ, bà vẩy vùng viện có nầy lẽ nọ mà chỉ cho ông bú lồn mà thôi. Khi đã nứng, ông ấy cũng cam chịu bú lồn.

Kể từ ngày bà lang chạ với Tư Vạn, tình dục có phần đổi thay. Nếu không muốn nói tiến triển về sự ham muốn được đàn ông vọc lồn và bú lồn. Tình trạng sinh lý đổi thay ở bà đem lại may mắn cho chồng. Dù rằng ông Đái Văn Cống bú lồn không bằng sự sành sỏi, kinh nghiệm như Tư Vạn. Ông Đái Văn Cống cũng lấy làm ngạc nhiên là mỗi khi ông nổi cơn nứng cặc thì vợ thuận cho bú lồn mà tnước đó tình trạng này cự tuyệt Đối với bà đã lâu ngày lồn lạnh lùng, nay thức giấc thì cái lạc thú khá dồi dấp và theo bà phỏng định thì sự cuồng vọng càng lúc càng tiến triển. Vì thế, hôm qua bà hiện diện ở ngôi nhà mát không ngoài lý do đó, viện có đi cờ bạc như thường lệ, bà gọi Tư Vạn đưa bà đến đây để hưởng thú bú lồn từ người đàn ông sành điệu này. Kể từ ngày đám cưới của con trai xong xuôi, ngay cả trước ngày ruốc dâu chồng bà bú lồn suốt đêm dài. Đã lâu ông ấy không được đụng đến thân xác vợ, nhân dịp vui mừng đám cưới mới dụ được và bà vui trong không khí đó mà có dịp thuận lợi để cho chồng thỏa mãn dục lồn.

Ông đâu có biết rằng lồn bà được lay tỉnh là đầu dây múi dợ là Tư Vạn mà ra từ những tháng trư'ớc khi hấn bỏ cặc nứng ra ngoài quần để đơm những bà quý phái nầy. Tư Vạn đã bú lồn làm bà sướng. Bà

vẫn còn ám ảnh khi cặc đút vào lồn và những cái nắc cuồng loạn của đàn ông làm bà thốn.

Nguyên nhân sự lạnh cảm, sợ cặc khi ở trong lồn bà là do ông Đái Văn Cống. Cặc ông ấy to, dài mà mỗi lần đụ, ông có thú tính. Khi cặc vào lồn là ông đụ mạnh bằng những cái nắc lia lịa. Ông xốc ngược vợ mà đụ. Ông không nghĩ đến đau lồn vợ. Đáng ra ông đụ từ từ bằng cái nắc nhẹ nhàng cho lồn bà trơn trượt nhưng ông không cảm được dâm tính nên làm bà rát lồn sau những lúc truy hoan. Ông Đái Văn Cống đụ khá dai và vào một thời sung sức, năm bảy ngày ba. Cho nên sau ngày sinh hạ Văn Tán, lồn bà trở nên lạnh lùng.

Sau khi qua một đêm bú lồn lần đầu với Tư Vạn, bà tỉnh mộng. Bà đã hoang phí cuộc sống hưởng lạc qua một thời gian quá dài. Bà vô tình đã sống trong mối tình thái giám với chồng mà bà không biết. Ngày ấy, bà thấy cặc Tư Vạn tự nhiên có sự đổi thay. Có lẽ dung mạo và tính tình nhỏ nhẹ của hắn làm bà có cảm tình để đưa tính tình bà lưu lạc vào dục vọng một thời ruồng bỏ. Bà bạo dạng thử lửa, hâm nóng lại tình dục đã mất. Sau canh bạc bà đòi Tư Vạn đưa về. Trên đường khuya thanh vắng, trí óc bà ám ảnh về cặc của hắn lòi ra khỏi quần trong khi hắn đánh bài. Bà im lặng mà núng lồn kỳ lạ. Một hiện tượng đột ngột xảy ra trong cơ thể. Và bà bất thần ngã đầu vào vai Tư Vạn như một cô gái dậy thì đam mê dục vọng. Tối hôm đó bà ngủ với Tư Vạn ở một khách sạn nhỏ bé ngoại ô tỉnh lỵ. Một khách sạn thiếu phương tiện nhưng kín đáo cho sự cuồng vọng, dâm dục. Hôm ấy Tư Vạn bú lồn bà tận tình sung mãn và sung sướng cho cả hai. Và sau đó có dịp, mối tình vụng trộm bú lồn tiếp tục. Và bà vẫn chưa cho Tư Vạn đút cặc vào lồn dù hắn năn nỉ tỉ tê nhiều bận.

Sáng nay ngồi đợi Tư Vạn đi đón bà Đới Nhân đến đây để bà trình bày sự hơn thiệt giữa ba người. Đây là một việc tối hệ trọng về thanh danh, danh dự cho cả ba. Nhất là đối với bà và bà Đới Nhân. Còn Tư Vạn là đàn ông thì như cái gậy thẳng mù, dâm thọc được chỗ nào thì hắn sướng đời chỗ ấy. Gặp gỡ bà Đới Nhân là chuyện chẳng đáng dừng vì Tư Vạn đã thành thật khai báo với bà là hắn đụ, bú lồn đậm đà bà ấy rồi.

Bà rất giận Tư Vạn nhưag biết làm sao khi cả hai bà dâng lòn cho hấn không lẽ mèo chê mỡ sao. Lỗi là do hai bà mà có, mà ra, cùng nhau ngồi lại dầu nhem không thì tiếng đồn ra ngoài thì chỉ có bỏ cái tình này đi biệt.

Mãnh lực dục vọng xâm chiếm trí não khi bà nghĩ đến chuyện lỗi phải của Tư Vạn. Nhớ đến hấn bà quên khuấy bà Đồi Nhân mau chóng. Bà nhớ hấn bú lòn trong đêm qua. Hấn giỏi thật. Cặp môi hấn mềm mại vào mòng đóc, vào khe lòn. Hấn liếm vào mu lòn như mèo tằm lông. Lòn bà cắn cứng mà bà cam tưởng phồng lên như bánh đa phải lửa lớn ngon. Bà nghĩ. Bà nhớ, Máu trong cơ thể chảy mạnh, đôi má hồng đỏ không biết từ lúc nào với tay bà sờ lòn, nắn lên nắn xuống như bàn tay của Tư Vạn vào hồi hôm. Khi bà sức tĩnh đang ngồi ở mái hiên và bà không muốn mất nguồn cảm hứng bà vội vàng vào nhà trong.

Ngôi nhà vắng ngắt bốn bề. Ngôi nhà ít khi có người lai vắng. ở đây, vào những mùa hè nóng bức, vợ chồng ông bà thường về đây nghỉ ngơi vài tuần lễ rồi khóa kín trở về tỉnh lý. Bà đặt đít xuống ghế. Sự núng lòn khi nghĩ đến Tư Vạn còn đọng lại mạnh mẽ, bà trượt quần xuống tới háng, ngồi ngửa, bành hai chân vắt lên hai thành ghế tựa tay. Bà vuốt lòn qua đám lông mượt trên mu.

Lòn bà còn khép kín ở đôi mép vì bà ít đụ mà chỉ cho bú lòn. Tiếng Tư Vạn vắng bên tai khi hấn vừa bú lòn vừa khen lòn đẹp và hấp dẫn, kêu gọi. Hấn tán tụng lòn bà như đọc lịch sử về lòn hoàng hậu, cung phi đời phong kiến. Hấn nói lòn bà không những mồm mím mà tươi thắm, ngon ngọt, thơm tho. Nước lòn như nước suối mà hấn là người đi đường xa khát nước. Hấn tán làm bà sượng mà núng lòn thêm ra. Hấn có khoa nói nên làm bà cảm động đâm ra núng lòn cực độ để bà banh lòn cho hấn bú.

Bà cúi xuống nhìn lòn. Lông lòn dày đặc nổi bật trên mu kéo dài gần tới rốn. Tiếng Tư Vạn lại vắng bên tai, lông lòn như thế này thì dâm đảo dễ, đàn ông đụ không xuể. Lưỡi Tư Vạn quét từ lòn lên tới rốn. bà thấy da thịt rần rại mà những xúc giác của đường lưỡi rộn núng phát ra ở lòn. Lúc ấy bà rất muốn cặc hấn đút vào lòn. Nhưng rồi Tư

Vạn say sưa bú và bỏ lỡ cơ hội dụ bà bằng cặc. Có lẽ hẳn nhớ ra, bà chỉ cho hẳn bú lồn mà thôi nên hẳn nứng cặc mà không cưỡng bà để dụ. Và hẳn tính đường xa, một ngày không lâu lắm hẳn sẽ dụ bà để bà từ giả lạnh cảm.

Những câu nói của Tư Vạn trong lúc nứng lồn làm bà thích thú. Bà thấy lông lồn mình rậm rạp thật. Bà nghĩ rằng đàn ông cũng thích lông lồn như bà. Họ vuốt lông lồn như vuốt tóc và có bộ nâng niu, bằng lòng và tăng thêm dục vọng khi thấy lông lồn rậm. Tay bà lần xuống mông đóc. Mông đóc của bà không sậm đen của gái có chồng. Hạt đậu này Tư Vạn rất thích mút. Hẳn dùng môi bám chặt mà nút và đánh lưỡi liên hồi, bà hầy lồn tươi bởi vì nghệ thuật gây nứng của hẳn hầu như có nghiên cứu để cho đàn bà thấm nhuần sự nứng mà không nào tiên liệu được trước. Bà vo tròn mông đóc của chính mình mà bà đã thấy nứng lồn hướng chi sự bú mông đóc của Tư Vạn.

Nứng lồn trong giờ phút vắng vẻ, bà cảm nhận thoải thích, giá hiện diện của Tư Vạn thì bà yêu cầu hẳn tiếp tục bú lồn. Bà nứng quá. Và bà mỉm cười sung sướng, lồn bà và tư tưởng có dấu hiệu bình thường vì bà muốn dụ bằng cặc ý nghĩ ấy cũng thoáng trôi dạt khi bàn tay đi vào giữa khe lồn. Bấy giờ bà chợt thấy khe lồn chẻ rộng. một tí nước lồn đã chảy ra. Bà có ý định thọc ngón tay vào đường lồn như ngón tay to như quả chuối của Tư Vạn đẩy vào, đẩy ra cọ xát da lồn làm bà nứng rên đến co quắp thân thể. Nhưng rồi bà bỏ hẳn ý định đó. Bà vạch lồn thật rộng nhìn vào da thịt đỏ hồng bên trong như trải nghiệm những lời khen của Tư Vạn khi hẳn bú bên trong lồn.

Hồi tưởng lại chuyện hôm qua, bà vuốt lồn lần nữa rồi đi nhanh vào phòng ngủ, đứng trước chiếc kiếng lớn để nhìn tận tường những đường nét toàn trên thân thể. Gái một con trông tròn con mắt, bà tự hào như thế khi nhìn thân hình trong kiếng. Cặp vú của bà còn căng và chổng núp mặc dù ông Đái Văn Cống bóp và bú vào đó qua năm tháng kể từ ngày về làm vợ ông ta. Và bây giờ đến lượt Tư Vạn cũng không tha, từ chối nút, bú vú bà. Lại vắng vắng tiếng nói của Tư Vạn bên tai, da thịt thơm lạ mà vú còn thơm hơn, và tròn trĩnh như con gái mới lớn, hiếm thấy trên đời.

Đứng trước kiếng bà nhận thấy sự thật chứ không phải Tư Vạn thết ra lời nịnh đầm mà bà đã từng nghi ngờ. Bà đưa tay nâng cặp vú. Chính bà tự sờ mó thân xác mình mà bà cảm thấy nung nức sừng sừng lông lông làm cho hai núm vú sừng cứng. Cảm giác của sự nung, tự nhiên bà dỏng chân và đưa tay mò vào lồn. Lồn bà chiếu vào kiếng rộng. Bà chẻ lông lồn ra hai bên như chẻ đường ngôi. Mu lồn lớn rộng hơn. Hai lồn đầy mấp. Mông đóc nổi dưới gò mu. Khe lồn kéo dài tận dưới. Bà thầm nói, lồn to đấy chứ ? Bà bụm tay mà hai bên mép lồn thịt còn thừa. Và vì sự rạo rức lồn húp lên trong cơn nung, đòi hỏi sự đụ cấp thời. Bà tự hào khi thấy thân hình mình còn hấp dẫn nên Tư Vạn muốn đụ lồn bà.

Bà nhớ lại cặc Tư Vạn có lúc đã chạm vào loanh quanh mép, và dọc theo đường khe lồn toan đụ vào nhưng bà khép lại nên cặc hấn nằm dài trên mu. Cặc Tư Vạn to cứng. Hấn cường tráng. Với lối bú lồn của hấn bà tiên đoán, hấn đụ khỏe. Tư Vạn bú lồn bà từ phòng tắm ra đến phòng ngủ. Bà đang tắm thì hấn đẩy cửa vào.

Hấn tắm chung với bà. Tự nhiên bà thích tắm chung với hấn vì hấn làm nhiều chuyện lạ mà đưa cảm giác lạ. Bà thích hấn, giá chưa có chồng chắc phải lấy hấn làm chồng. Hấn nhỏ nhẹ với đàn bà từ lời nói cho đến lúc bú vú, bú lồn.

Trong lúc tắm hấn kỳ cọ khắp thân thể bà qua hình thức bóp vú, bóp lồn. Bà nung lồn không ngừng. Bên trên nước chảy, bên dưới Tư Vạn bú lồn. Hấn banh lồn bà, nước mát từ trên chảy dọc xuống khe lồn hòa nhịp với hai môi hấn bám vào tạo cho bà sự nung khó bề diễn đạt. Nước làm cho lông lồn dính da, lồn lồ lồ hấn nung quá trở nên điên cuồng tham lam. Hấn cuống cuống bú chưa xong lại đưa tay bóp lồn. Hấn bóp lồn nhẹ nhẹ, dúm hai mép lồn khít vào nhau cho mông đóc dôi thật nhiều ra ngoài rồi mới mút hấn vào miệng làm bà dầy nẩy la làng tung tóe nước.

Hấn ra chiều mãn nguyện nhìn bà cười nửa miệng mà mông đóc còn ở nơi môi. Trong khi bà cóng thân không phải vì nước lạnh mà vì nung lồn thái quá. Bà thừa sức để cảm nhận khí lồn chảy ra hòa với nước tắm mà làm sao ngăn lại được khi đã nung lồn. Bà rên sừng

vang cả phòng tắm. Bà tự do rên la trong ngôi nhà không có một ai ngoài bà và Tư Vạn. Sự hiu quạnh của ngôi nhà đồng lõa sự bộc lộ sự núng lòn của người đàn bà và sự núng cặc của người đàn ông. Cả hai không còn giữ gìn ý tứ về tiếng rên và cách bú lòn bú vú lẫn bú cặc.

Đó là sự sung sướng tột cùng giữa đôi tình nhân đi vào cụ thể dục vọng và cái không khí này tăng trưởng sự dâm dục lâu dài. ở phòng tắm bà thụ động, mặc tình cho Tư Vạn bú vú, bóp vú, vạch lòn, bú lòn... Ôm ấp bà dưới vòi nước xối xả tuôn xuống hai thân hình trần truồng. Bà tận hưởng khoái lạc tận cùng góc trời, góc biển. Nhiều lúc miệng bà van lơn Tư Vạn đừng bú lòn nữa mà hai tay bà lại nắm đầu tóc hấn ở phần sau đè xuống cho mặt hấn sát vào lòn. Vì núng lòn quá tạo sự mâu thuẫn ở bà trong khi ấy Tư Vạn như không nghe thấy, lại bú, liếm lòn dữ tợn hơn Bà rú lên và cúi mình xuống đập vào hai bả vai Tư Vạn liên hồi.

Bà vô tình tạo sự bạo dâm cho Tư Vạn. Hấn bỗng xốc bà lên. Cặc núng của hấn nằm dọc vào khe lòn, mào chống mòng đóc. Hấn sấn mòng dít, cặc di chuyển qua trái qua phải làm hai mép lòn khi khép khi mở và mòng đóc tưng tưng hai bên mép lòn làm bà có cảm tưởng cặc hấn đi sâu tận tử cung. Bà núng lòn bám chặt vào thân thể Tư Vạn. Hai cánh tay bà ghì chặt vào cổ hấn và có lúc núng cao điểm những ngón tay bà bấm xuống bờ lưng của Tư Vạn mà hấn chẳng còn biết đau đớn dù bị rướm máu.

Lắm lúc sự sàng cặc của Tư Vạn lỏ lòn theo sự núng của thể xác mở rộng, cặc lọt vào lòn nhưag bà đang dít ra khỏi bụng hấn nên cặc bật ra ngoài và b ỏ khép háng thì cặc lại nằm dọc theo khe lòn. Những lúc như vậy Tư Vạn nhìn bà trong âm thầm cầu khẩn nhưag bà ngoáy dít thì cặc hấn lẩn qua lẩn lại hai bên khe lòn, đủ cho hấn sướng mà quên đi đòi dút cặc vào trong để nắc đụ. Bà bám lấy thân Tư Vạn nắc lòn trên cặc Bà không cần phải nhìn xuống bà cũng biết rằng những cái nắc ấy mào cặc của hấn lọt ra lọt vào.

Hấn sướng để nắc lại khi bà mệt. Tư Vạn tiếp tục nắc không ngơi nghỉ. Bà hôn lên mặt, môi, nút lưỡi khi những cái nắc của Tư Vạn làm

bà sượng buột từ lòn đến lảo đảo cả châu thân. Nước phòng tắm theo vòi chảy mãi. Âm thanh có phần xáo trộn lạc thú, bà vội đưa tay tắt vòi nước. Bốn bề trở về yên tĩnh, chỉ nghe da thịt của cả hai khua lên theo cái nấc lòn và nấc cặc. Bất chợt Tư Vạn đặt bà xuống nền buồng tắm, hấn xoay người ngồi trệt bên hông bà. Bà đang ngỡ ngàng như bị ngừng chuối núng lòn nhưag Tư Vạn không phụ lòng cái núng lòn đang cuồng phong, núng cặc bão tố của bà và của hấn luôn thể.

Tư Vạn đặt môi nút lưởi và tay hấn xoa lòn, móc lòn vào bên trong. Sự sượng lòn kia vừa chợt tắt thì sự núng lòn theo nhịp độ khác tiếp nổi, bà lấy tay đỡ lấy lòn ở mông đóc cho hấn tiện bề móc tay tận sâu trong lòn. Sượng cùng cực, lắm khi bà cầm lấy tay Tư Vạn như bảo hấn, móc lòn sao mà tuyệt vời như đụ. Cặc Tư Vạn dựng đứng và vì thế ngồi của hấn thì cặc cọ vào hông bà trêu ghẹo châm chích. Tư Vạn hết móc lòn đến xoa lòn. Bên dưới núng lòn. Bên trên Tư Vạn nút lưởi bà. Bà lè lưởi ra ngoài môi càng dài bao nhiêu thì Tư Vạn cho vào miệng hấn bấy nhiêu mà nút. Lưởi hấn, lưởi bà quăn với nhau khi trong miệng bà và khi trong miệng hấn. Khí lòn rướm nướm lan ra mép lòn.

Những ngón tay Tư Vạn khí lòn dằm lên. Bà trần trở trong sự sượng. Không để nước lòn chảy ra một cách oan uổng, Tư Vạn rời bỏ cặp môi của bà để gục mặt xuống háng bú lòn, liếm khí cho lòn không còn ẩm ướt. Cử chỉ ấy một phần nào lộ diện yêu đương làm cho bà cảm động Từ sự cảm động tăng tnlong, khuếch tán sự núng cực đại, bà rú lên, nhấn đầu Tư Vạn xuống lòn và hai háng kẹp lại đầu hấn. Trong ngọt ngào giữa hai háng, lòn dí hấn vào mồm Tư Vạn vẫn cảm hứng thích thú. Hấn được thể bú, nút táo bạo vang cả tiếng động ở lòn bà Văn Cống. Tư Vạn bú sát tận lòn làm bà chịu núng hết nổi. Bà Văn Cống buông hai háng, banh lòn cho Tư Vạn muốn bú cách nào tự ý. Tư Vạn ngừng bú, ngẩng mặt nhìn lòn bà ấy chăm chú như muốn ăn tươi nuốt sống từng miếng thịt, từng miếng da lòn mới vừa sức sự núng đang vật lộn trong thân thể. Không những hấn đại đi mà bà Văn Cống cũng không kém nhưng bà vẫn không cho hấn đụ mới khó chịu trong người và hấn không còn tâm trí để phán đoán là bà ấy thèm đụ mà không cho đụ thì chính bà uất lên. Hấn xoa nắn lòn tiếp tục. Lòn cương đều, bà nằm ngửa, nhắm nghiền đôi mắt thắm nghe bàn tay

hắn lần mò trên lồn qua đến khe nách gọi nứng. Đây không phải lần đầu Tư Vạn mò lồn. Một cử chỉ quen thuộc, mà vẫn sướng như thường, lồn vẫn âm áp đòi hỏi sự cọ xát ấy...

Ngồi trong phòng ngủ, nhớ lại chuyện hôm qua và những ngày tháng Tư Vạn bú lồn. Phải nói rằng ông chồng bà kém thua Tư Vạn nhiều cái tội lỗi ngoại tình của bà bị lấp liếm khi bà cho rằng nhờ có Tư Vạn lồn bà thức giấc sống lại. Trước đó bà không còn ham muốn dục vọng. Lồn bà chỉ còn là một bộ phận bài tiết nước tiểu. Sự lạnh nhạt ấy làm cho ông Văn Cống trong thời kỳ ham bú, ham đụ phải gác kiểm, gác dùi với vợ, đành xách cặc đi đụ lang.

Rồi bà nghĩ xa xôi, nhờ sự ngoại tình với Tư Vạn, hắn bú lồn cho lồn bà nứng trở lại bình thường, nên mấy tháng qua ông Văn Cống sung sướng bú lồn. Bà cũng chán hiểu rằng, ông chồng vô cùng ngạc nhiên ở bà nhưng ông ấy dâm dục chỉ biết cái phần của ông được thỏa đáng nên quên đi mọi thứ kể cả ghen tuông và nghi ngờ. Bà đánh đuổi ý nghĩ lóe lên về việc so sánh cặc chồng và cặc tình nhân. Bà toan ra khỏi phòng nhưng khi bà nhìn tấm vải giường đầy dấu tích của đêm qua thì chùn chân lại và tâm trí bà đi vào cái đêm hôm qua tiếp nối...

Tư Vạn bú lồn trong phòng tắm. Hắn muốn đụ bà Văn Cống dưới vòi nước nhưng việc không thành. Mỗi lần cặc vào lồn là bà ấy tìm cách lả ra bằng tay hoặc nhếch lồn sang một bên cho cặc bắn ra ngoài hai mép lồn.

Không khí dâm tình, dâm loạn trong phòng tắm bà Văn Cống ưa thích. Cái cảnh đó khó bề phai nhạt trong ký ức về đụ kể từ tối hôm qua. Bà thấy làm tình ở phòng tắm thích thật. Cặc lồn cọ xát nhau, cùng với nước mát róc rách qua khe lồn, phủ ướt trên mào cặc, trên lông lồn trên lông cặc tượng hình ẩm ướt kêu gọi lạ thường. Có lẽ nếu bà chôn vùi mặc cảm lạnh lùng ở lồn thì lồn bà đã được Tư Vạn đâm cặc vào sướng tê. Nhưng điều đó không xảy ra và lại tiếp tục không xảy ra khi bà nứng quắn đít bỏ mặc Tư Vạn ở phòng tắm để chạy vào phòng ngủ. Cái phòng toan đồng lửa mà hiện tại bà đang ở đây, đứng trước kiểng rộng tự vân về đôi vú và xoa lớn như gọi lại sự

núng lòn hôm qua đã theo thời gian đi vào ký ức, một thời để dâm, một thời để đụ.

Trong lúc vắng vẻ, hôm qua đã thỏa thích dục tính lại càng nhớ lại... Bà núng cồn cào, vùng dậy chạy vào phòng ngủ. Như hai đứa trẻ con, Tư Vạn đuổi theo. Bà gieo mình xuống giường, Tư Vạn trờ tới cũng gieo theo. Cả hai ôm ghì lấy nhau, lăn tròn trên giường nệm. Hai thân thể trần truồng lại có dịp cọ xát chồng chất lên nhau. Da tìm da. Thịt tìm thịt. Mồm tìm mồm. Cặc tìm lòn. Lòn tìm cặc.

Trong thâm tâm Tư Vạn nghĩ rằng bà chạy vào phòng ngủ là dấu hiệu không tránh được sự đụ. Có nghĩa hấn đã có cơ hội dứt cặc vào lòn bà Văn Cống, mệnh phụ nổi tiếng ở tỉnh lẻ này. Về phần bà Văn Cống núng lòn không những mất trí khôn mà tình dục dâng cao thì chỉ có đụ mới làm yên ổn tâm thần và bà cũng cho rằng Tư Vạn có khả năng làm cho lòn bà quên mặc cảm, sượng núng trở lại.

Quả đúng như thế, lăn lộn trên giường với Tư Vạn, bà cảm thấy trẻ hẳn cả chục tuổi. Tư Vạn đè lên thân bà. Bà đè lên thân Tư Vạn, trông nhìn như cặp tình nhân ở vào thời tuổi đôi lứa luôn luôn núng cặc, núng lòn khi gặp nhau là bú nhau, đụ nhau bất cứ lúc nào. Bà trải thân thể một cách tự nhiên sau khi quần vật trên giường với Tư Vạn. Bà nằm thờ dốc, lòn phơi hấp dẫn.

Theo cơn thờ, đôi vú căng phồng nhấp nhô với hai núm vú hồng rực, đứng thẳng Bên dưới. lòn đầy lông mà mu lòn trở hẳn căng cứng. Bà dậm hai háng nên mu lòn nổi bậc với chòm lông. Hai bắp vế suông đuột, chấn hai đường háng ôm áp hai má lòn no tròn. Tư Vạn đã đứng dựa hai đầu gối vào thành giường, cặc dài thông, trầy mào đỏ như đang tựa cặc lên mép nệm giường. Hấn nhìn vào thân thể người mệnh phụ tỉnh nhỏ thèm thường chảy nước miếng mặc dầu lòn bà Văn Cống không còn xa lạ. Cặc hấn núng cứng. Mỗi lần như thế này, hấn vô cùng khó chịu vì hấn bú lòn thỏa thích mà không được đụ. Hấn bất mãn nhưng rồi cũng đành chịu và an ủi kiên nhẫn đợi thời, đợi thế.

Bà Văn Cống nằm ngửa bày lòn, bày vú không xa chỗ đứng bìa

giường của Tư Vạn. Bà biết hắn đang ngắm bà. Hai nơi mà hắn nhìn nhiều nhất là cặp vú và lồn bà. Nhưng bà không còn ngượng như ban đầu, trái lại bà thích thú càng lúc càng gia tăng đến nổi nứng lồn gấp rút. Dưới mắt bà, Tư Vạn đồ dẫn cả tinh thần và thể xác trước thân thể lỏa lồ của bà. Hắn ao ước, mong muốn banh lồn bà đụ một trận cho tan tành cái lồn này một bận rồi thôi cũng được nhưng bà chưa muốn dù bà bị thúc giục từng hồi nứng lồn.

Cặc của Tư Vạn cứng ngắc gập ghềnh ở mép nệm giường khi lên khi xuống như cái cần câu bị bẻ cụt mà vững cứng. Bà thấy cái của ấy cũng bị khô đọng nước miếng trong cuống cổ vì nứng lồn. Tuy nhiên bà chưa thoát sự mặc cảm nếu khi cặc khuấy đụ trong lồn. Bà vớ tay nắm lấy cặc Tư Vạn, gói trọn vào lòng tay rồi xúc cặc. Mào cặc của hắn đồ gay lòi ra thụt vào dưới sự dâm thị, cuồng thị của bà Văn Cống.

Bà nhìn Tư Vạn vừa thương vừa nứng. Một tay xúc cặc một tay vò lồn. Hai cử động hòa nhịp ở bà Văn Cống làm cho bà nứng điên cùng với sự nứng cặc của Tư Vạn. Hắn chịu không nổi gậy người nằm vắt xuống cạnh giường trong khi bà vẫn nắm cặc hắn mà rên sướt và không ngừng xúc cặc và tự móc lồn.

Tư Vạn leo lên giường, lần hai chân ở hai phía thân hình của bà Văn Cống đang ngửa ra. Hắn ngồi xồm trên hai vú bà ấy. Hắn nhún tay cho cặc đang cứng nứng chúc mào về hướng mồm bà và chuyển mông dít về phía cổ của bà. Bà Văn Cống với phản ứng tự nhiên mà chờ đón. Bà đã há mồm từ hồi nào khi cặc Tư Vạn đẩy tới thì đã ngậm cặc lút miệng và nút chùn chụt cùng với sự rên sướt trong hơi thở ngút ngàn của Tư Vạn. Bà ngửa hai bàn tay mãnh khảnh đặt ở đùi Tư Vạn. Nơi lông cặc xồm xoàm man rợ mà hung hăng kêu gọi và khiêu dục. Hai bàn tay bà như chống đỡ như sợ thân thể gồ ghề của Tư Vạn đè bẹp nhưng kỳ thực là một cuộc sờ mó điều động Tư Vạn theo sự nứng lồn của bà. Trong khi ấy Tư Vạn đã ở thế nằm bò cho cặ trọn vẹn nằm vào miệng bà ấy. Bà Văn Cống bú cặc và nút cặc Tư Vạn....

Hình ảnh chồng chất tuần tự hiện ra trong trí nhớ của bà Văn Cống

trong lúc này. Bà mừng rỡ trong lo âu về sự hồi phục dục vọng. Có lúc bà tin ở bà và cũng có lúc bà hồ nghi ở bà. Nhưng bà cũng tự vấn để triệt để lòng tin vì Tư Vạn đã mở đường cho bà khôi phục con đường dâm dục lãng mạn mà bà cứ tưởng đã chết từ lâu. Sự tin tưởng cụ thể là trước ngày đám cưới con trai với không khí tung bừng xâm nhập vào tâm tư, bà đã ể cho chồng bú lồn.

Từ đó ông ấy diễn tiếp thói quen bú lồn hằng đêm đem lại sự nứng đều đặn dù bà còn năn nỉ chồng đừng đụ vì bà không thích lẫn không muốn. Ông ấy đã chiều lòng bà. Tất cả những cơn hứng ấy do công lớn của Tư Vạn. Bà biết rằng, giá như ông chồng phai phui chuyện bú cặc bú lồn giữa bà và Tư Vạn thì không những ông ấy ghen tương mà còn xách súng bắn giết Tư Vạn mới hết giận. Còn về phần bà, ông ấy phai phui thân xác cũng không gớm tay. Theo bà, đáng ra ông ấy phải cảm ơn Tư Vạn mới phải. Vì chính nhờ hắn, bà mới hơ hớ, banh lồn cho ông ấy bú. Khi bú, bà được kích dâm, ông mới thú vị về sự nứng lồn của vợ, chứ nếu bà như khúc gỗ thì ông nứng cặc chỉ là sự cuồng dâm, đụ để mà đụ. Vì vậy bà lại mơ màng ở thời điểm bà nằm ngửa, Tư Vạn nằm chồm hồm cho bà tiện bề bú cặc ở tối hôm qua...

Bà ngậm miệng cho nhỏ lại khi cặc Tư Vạn đang nằm trong mồm. Hắn đụ bằng mồm. Bà vuốt cặc, tuốt cặc bằng môi. Bà liếm bằng lưỡi. Sự cọ xát từ mồm mà nứng râng xuống tới lồn. Trên bú, dưới nắc lồn thì Tư Vạn cũng nắc theo mà hắn cho rằng miệng của bà có khác chi lồn. Hắn sướng cặc mà muốn sướng thêm cho cực nứng. Hắn không còn ý tứ lời ăn tiếng nói trong lúc nứng cặc do bà mệnh phụ nhất tình lỵ quần vào cặc.

Hắn rên lên :

- Em ơi t sướng cặc như thế này làm sao quên được em ?

- Em cũng nứng lắm ! Nhờ anh mà em nứng lồn. Chốc nữa bú em nghe ?

Bà dứt lời, nắm cặc Tư Vạn đưa ra khỏi miệng và nut toàn diện vào mào cặc đỏ rực. Tư Vạn chỉ còn kêu trời vì sướng đến nỗi muốn nằm

dài trên bụng người đàn bà hồi dâm này. Bà phải dẫn hai bàn tay vào dưới cặc Tư Vạn như chống lên làm cho hấn thức tỉnh trở về thể bò xồm cho bà tiếp tục bú cặc. Môi bà nút, bám chặt mào cho tới cho tới ngấn cặc. Những chiếc răng bám nhẹ vào cái ngấn khuyên cặc rồi tuốt cặc bằng răng.

Tư Vạn sượng tê cóng và la làng :

- Em bú sượng làm sao đó !. Cứ bú ở đó cho anh nhờ. Cho anh nắc nhé ?

- Ừa, mà đừng ra nghe. Sợ anh sượng quá rồi trào ra, em mất hứng. Chắc bận này em để anh đụ lồn em.

Tư Vạn nghe bà nói thế sượng run. Hấn toan kèm lại vì bà Văn Cống bú cặc tàn bạo, hấn sắp trào khí ra ngoài. Hấn kéo cặc ra khỏi mồm bà với ý định nghĩ ngợi đôi chút nhưng bà hiểu lầm hấn muốn đụ cặc vào lồn nên bà dẫn lại và lấy tay tuốt da cặc cho mào lộ lớn. Bà tiếp tục bú và nút tận nguồn. Tư Vạn tiếp tục gào la, nắc cặc thôi nghĩ. Tư Vạn lẫn bà Văn Cống hầu như cùng một ý nghĩ về sự núng còng cào trong những lúc như thế này. Đây chỉ là sự lặp đi lặp lại khi họ hẹn hò nhau để nhìn lồn, nhìn cặc nhau, thế mà lúc nào sự dâm dục dâng lên như nước thủy triều rồi bú lồn bú cặc không biết chán cho đến khi xuất khí mới bằng lòng.

Cả hai đang ở thời kỳ dục vọng và dâm dục lên cao. Bà Văn Cống là người đàn bà hồi phục tình dục nên độ dâm chan chứa khi đã vỡ đê qua ngày tháng tồn trữ. Tư Vạn vốn có sức khỏe lâu dài, bền vững và lại là người chuyên săn cả dục vọng lẫn tình dục. Những lý do tho tiện ấy giúp cho họ tác tráng dài lâu và lại có kinh nghiệm hưởng lạc thú truy hoan không những bằng phương tiện cặc và lồn mà còn cả tứ chi, miệng mồm. Vì thế Tư Vạn và bà Văn Cống tự chế với mục đích được bú lồn, bú cặc lâu dài. Việc xuất khí lồn và khí cặc, cả hai điều khiến tài tình.

Cả thân thể bà Văn Cống hoạt động mạnh trong lúc nút cặc. Tóc tai rối bù. Nước miếng lã lã lúc loang ra hai bên mép môi, nhòe nhoẹt

phần son. Cặc Tư Vạn dài thêm và dài thêm của độ núng tăng trưởng. Bộ dái to quét lê thê dưới lỗ lồn đến hậu môn. mỗi lần nắc, dái gò cao, đong đưa như cái bị vải lau sạch lỗ lồn. Những cảm giác đó gây núng lồn cho bà Văn Cổng không phải là ít.

Nắm cặc Tư Vạn trong tay hoặc cặc hấn nằm trong mồm, bà Văn Cổng hình dung được xúc giác hơn là bằng thị giác về cặc huyền diệu của Tư Vạn. Cặc Tư Vạn thẳng tắp. Mào lớn hơn thân hai lần to. Cơ thịt mào đàn hồi liên hồi theo nhịp thở của hấn.cho nên khi vào lồn hoặc vào mồm, mào cặc như cóc thở làm lồn nhóp nhép theo đầu cặc mà sướng.

Tư Vạn lum khum đít, nắc cặc vào mồm bà Văn Cổng. Cặc hấn ra vào làm inôi bà Văn Cổng khi trề, khi lún sâu vào bên trong. Bà nhìn, tường tận cặc Tư Vạn trong khi hấn chỉ sướng cặc bằng những cái nắc. Bà Văn Cổng đôi tay thừa thải nên tự tay mình móc lồn hoặc tự bóp vú, ve tròn hai đầu vú trong cơn cuồng núng...

Bà không ngờ nước lồn chảy lai láng khi bà chú tâm bú cặc Tư Vạn. Nước lồn nhều tận hậu môn, chực chờ thấm vào tấm vải trải nệm. Nước lồn càng chảy, bà núng cuồng, núng vội với mười ngón chân như bị gân rút và những móng chân tưởng rời khỏi đốt. Bà hẩy lồn tưng bừng. Chiếc giường lên tiếng than kêu kẹt. Nệm giường lệch về một phía. Vải giường nhàu nát, nhăn xèo và nằm dưới chân bà. Tư Vạn thất thân, vắn đáy, hai mông đít không còn nâng cao lên nổi. Tiếng rên sướng, tru tréo của bà Văn Cổng líu lo quái lạ mà hấn chưa từng nghe thấy bất cứ chốn nào trên quả địa cầu mà bây giờ đang ở giữa đêm khuya.

Sự núng lồn quyết liệt đi đến quá quất ở bà Văn Cổng tuyệt đỉnh làm cho bà không còn kiểm soát cho chính bà và cho cả Tư Vạn. Nếu giờ này xuất hiện đột ngột của ông Văn Cổng, chắc chắn rằng bà không còn nhận diện ông ấy được nữa, bà đang lặn ngụp trong dục vọng để cho lồn bà được dịp rạng rỡ của sự núng lồn và sau đó bà đi vào ngàn thu vĩnh biệt cũng cam đành, mãn nguyện.

Tuổi tác bà, tuổi tác Tư Vạn khi đã nổi cơn dâm, cơn núng thì nng

tàn, núi lở. Nguyên nhân sự hồi xuân bắt thân trở lại hoặc đang ở trong tuổi hồi xuân mà họ vô tâm, vô tình không để ý tới. Vì thế họ đụ nhau bằng mồm không thấy chán quyết liệt, trôi dài thời gian chẳng màng tới hồi ngưng chiến. Một cuộc làm tình, ái tình thái giám thời đại không bao giờ có đoạn kết...

Nước lồn đã ào ra ngoài lồn, bà Văn Cống say nứng, chẳng khác người lính trận say mùi thuốc súng chiến trường, không còn sợ sự chết, chỉ biết diệt thù, chỉ biết tiến không lùi trước địch quân. Bà lên tiếng trong vội vàng của kẻ qua đò ngang cho kịp phiên chợ :

- Anh ơi, em ra mất rồi.

Bà cất tiếng nói thì cặc Tư Vạn rời ra khỏi mồm. Tiếng nói đó làm cho Tư Vạn cảm thấy mát mát một cái gì to lớn nhất trong đời. Cặc hắn rời khỏi sự nứng đang quần thảo. Hắn phản ứng rất tự nhiên mà đầy chủ động để cặc hắn được bú trong miệng bà Văn Cống.

Tiếng bà Văn Cống là tiếng sét ngang tai xóa vùi dâm dục đang ở giây phút cao điểm. Tư Vạn không chịu thua. Hắn dí cặc vào mồm bà Văn Cống làm bà tắt hẳn khi bà toan nói thêm một điều gì đó. Hắn nắc nạy. Nắc nữa...với chủ tâm cho khí cặc tuôn ra mới nhẹ cánh thân xác phàm. Hắn ích kỷ hơn cả bà Văn Cống chỉ biết sướng một mình, một thân, khi để cho khí lồn ra. Cho nên hắn nắc cặc tới bời hoa lá. Hắn không còn nhớ lại lời của bà ấy mong mỏi, sau màn bú cặc, bà muốn hắn đụ vào lồn.

Tư Vạn không ngờ rằng, hắn bạo dâm với những cái nắc cặc không ngại nghỉ đã làm cho bà Văn Cống nổi dài sự nứng lồn đã bị đứt khoảng. Cặc Tư Vạn lớn mạnh khi hắn nổi máu bạo dâm. Bà Văn Cống bú cặc lộn cộm đầy mồm và không. quên trấn an Tư Vạn dù bà cất tiếng lúng búng :

- Anh nắc nhẹ, em đau miệng...Cặc anh lớn quá, mồm em không xuể...

Tư Vạn nghe thấy nhưng tiếng mát tiếng còn nhưng hắn cũng đoán

được ra những gì bà Văn Cổng muốn nói. Thấy hấn còn tiếp tục nắc cặc khá gây khó không cho sự bú của bà nên lại lên tiếng :

- Anh giỏi lắm, em núng trở lại thật mau, không thể ngờ...

Tư Vạn bỗng dưng rút cặc ra khỏi mồm bà Văn Cổng. Hấn gác cặc qua đôi môi của bà. Bà hửi được mùi cặc hấn và dưới đôi mắt, cặc hấn thật gần...thật gần...dính ngay giữa khuôn mặt đang núng cuộn cuộn trở lại. Tư Vạn cầm chặt cặc thật chặt trong bàn tay. Hấn vuốt mạnh. Mào cặc phình to như đầu con trăn khổng lồ.

Bà Văn Cổng thấy rõ khí cặc của hấn đọng hạt sương ở miệng toan nhể xuống. Bà vội vàng ngượng đầu lên, lưởi bà lè ra và liếm một cách ngon lành thì Tư Vạn vừa hứng tình vừa cảm động hầy mông về đằng trước, cặc hấn thuận đường đâm thẳng vào mồm bà Văn Cổng. Bà Văn Cổng như đợi chờ có ngàn ấy để tái diễn màn bú cặc người tình vừa bị đứt đoạn.

Sự trở lại cơn núng lòn của bà Văn Cổng làm cho Tư Vạn bình tĩnh hơn. Hấn nói :

- Em thua anh một hiệp rồi đó.

Bà Văn Cổng buông cặc hấn khỏi mồm cười

tình rồi nói mà không đi thẳng vào câu trả lời :

- Anh đụ vào lòn chắc phải sướng nữa, thế phải không?...

Tư tưởng của bà Văn Cổng bị cắt quãng khi bà nghe tiếng động ở cánh cửa trước, bà vội vàng kéo quần lên khỏi rốn và rời khỏi phòng ngủ. Tư Vạn và bà Đời Nhân vừa đẩy cửa bước vào trong. Lúc đó bà Văn Cổng không còn lo âu về chuyện gặp gỡ bà Đời Nhân mà hoảng vía vì quên khóa trái cửa. Nếu họ nhẹ chân bước vào phòng ngủ thì bà quê vô cùng.

Một vài giây phút ngượng ngừng, khi ba mặt một lời, giữa ba người sẽ

xảy ra. Mặt đối mặt họ sẽ nói ra những điều ở một người đàn ông và hai người đàn bà. Họ đã làm gì, điều đó ai cũng biết chán, nhưng diễn tả bằng ngôn ngữ trong trường hợp đứng đắn là một vấn nạn, mong được tránh khỏi chủ và khách không ai bảo ai, đều bước vào phòng khách. Một phòng khách rộng rãi, thênh thang mà cả ba người liên hệ dục tình, cảm thấy trống vắng và duy nhất trong trí não từng người đang xếp đặt một cuộc đối thoại tìm đường hợp lý cho chính mình để thoát thân do ở lý lẽ xuất phát từ hành động, nên tạo thành hoàn cảnh hôm nay.

Bà Văn Cống không còn muốn đóng vai chủ nhân trong ngôi nhà này như thường lệ với cốt cách trưởng giả.

Bà ngồi bẹp xuống chiếc ghế bành một cách mệt mỏi. Mà bà không mệt cũng uống. Một trận bú lồn bú cặc hôm qua với Tư Vạn còn vọng dư âm rã rời thân xác dù bà thừa sức để tiếp tục một cuộc trác táng lâu dài. Bà cũng chẳng thèm mời bà Đồi Nhân đặt đít xuống ghế để đi vào câu chuyện tình tay ba.

Bà Đồi Nhân vợ của một thương hào đầu có vừa về đường chua ngoa, bịp bợm như bán món hàng kiếm lãi tùy theo sự nhu yếu của món hàng ấy. Trong bụng bà không biết thế nào nhưng với dáng điệu, cử chỉ bề ngoài vẫn cứng cỏi tự đắc của người lắm bạc nhiều tiền. Trông cái vẻ ấy thì bà chẳng e dè cái chức vị phu nhân đầu tỉnh bé cỡ còn con của bà Văn Cống. Bà ngồi phệt xuống ghế, đưa chân tréo mảy rất phong độ thương hào. Bà hết nhìn thẳng mặt bà Văn Cống đến Tư Vạn chưa ngồi vào ghế. Hấn tằn ngần nửa muốn đứng, nửa muốn ngồi. Nhưng nhận xét kỹ càng thì cả ba người đều lúng

túng trong cử chỉ. Bà Đồi Nhân phá tan không khí nặng nề, bà bắt chọt lên tiếng:

- Ông Vạn có thể cho chị em tôi nói chuyện riêng trong chốc lát trước khi có sự góp ý của ông Tư Vạn không chần chờ, vội vàng lúi vãi bước từ chiếc ghế bành mà ai cũng ước đoán hán sẽ đặt đít vào đó Tư Vạn quáy lưng vừa bỏ đi vừa trả lời:

- Tôi ra xe đợi hai bà, có gì gọi...

Đợi Tư Vạn khuất sau cánh cửa ra vào, bà Văn Cổng và Đồi Nhân gấp gáp đi vào câu chuyện tình dục tay ba. Không có mặt của Tư Vạn, hai người đàn bà dễ ăn, dễ nói hơn. Họ sẽ tìm nguyên nhân tại sao cả hai cùng dụ một người đàn ông quen biết. Có thể vì họ thông cảm hoàn cảnh dục vọng của nhau mà cũng có thể họ ghen tương, to tiếng cãi vã. Họ có thể vạch tội dụ dỗ cao siêu của Tư Vạn và họ cũng có thể bênh vực hẳn theo ý riêng tư từng người...

Chương 9

Tư Vạn mở cửa, hấn gieo dít xuống ghế tay lái Một buổi trưa đến muộn trong lòng. Nắng đổ gắt xuống tần sất mui xe hắt vào cửa kiếng chói lòa. Hấn lim dim đôi mắt vừa tránh nắng vừa muốn ru một giấc ngủ gượng ép. Hấn muốn chôn vùi những mẫu chuyện đang do hai người đàn bà bàn luận trong ngôi nhà. Hấn vô cùng sung sướng bị hai bà ấy đuổi ra xe vì hấn không muốn chứng kiến sự thô bạo về sự công khai tiết lộ, hấn đụ một hơi hai bà. Và chưa nói đến chuyện bú cặc, bú lồn tội tã đã xảy ra. Hấn không ngờ sự thể xảy ra cuộc đụng độ giữa bà Văn Cổng và bà Đồi Nhân.

Đàn bà có chồng lý lợm lắm chứ không như con gái còn e dè, nên hai bà phải táo bạo gặp nhau cho ra lẽ hư thật thế nào. Hấn tự bảo cũng do hấn mà ra. Trong lúc đụ bà này, nứng cặc cao độ hấn tỉ tê tâm sự đã bú lồn bà kia. Trong lúc bú lồn bà kia, hấn nứng cặc, yếu lòng tâm sự đã đụ bà này. Vì thế mà công chuyện đổ bể. Ban đầu rối tùm lum, nay chỉ có đường giải quyết là hai bà ấy gặp nhau.

Tư Vạn không thể nào ru giấc ngủ trong lòng xe, giết thì giờ để chờ đợi hai bà Văn Cổng và Đồi Nhân. Hấn hồi hộp không biết hai bà ấy có cùng hợp tác để tố cáo tội lỗi dụ đàn bà của hấn không ?. Mà hấn tự vấn, hấn có dụ ai đâu ?. Nếu hấn có tội là cái tội để cho cặc ló ra ngoài quần. Đó là cái tội à !.Thì tội bất cần, nhẹ như lông hồng. Bất giác Tư Vạn nở nụ cười mỉm chi mà vô cùng hài hòa. Và từ đó hấn tưởng tượng đến hai tấm thân hấp dẫn gây nứng của bà Văn Cổng và bà Đồi Nhân...

Bà Văn Cổng và bà Đồi Nhân lúc bình thường Tư Vạn vẫn giữ sự kính trọng xa cách nhưng khi bú lồn thì hấn xưng em, xưng cưng rất êm ái. Và cả hai bà ấy cũng xưng anh, xưng em rồi rít. Ngôn ngữ đó chẳng qua là lúc hưng tình để đụ và bú rồi sau đó quên đi, ai ai cũng về địa vị cũ của mình. Thuộc giới đàn bà xồn xồn mà cả hai bà có cặp vú căng cứng, lồn, lông gọn gàng. Ngay cả mông đóc cũng không rũ nọì thông lòng Có lẽ nhờ có tiền có của, hai bà săn sóc kỹ lưỡng bộ vú và bộ lồn. Hai bà đều nứng lồn dai.

Có đôi khi Tư Vạn mặc cảm là vừa đụ vừa bú lồn kéo dài càng lâu thì thua sút hai bà ý đậm sâu Bà Đồi Nhân thích đụ lẫn cả bú lồn. Bà Văn Cống ham bú lồn hơn là đụ. Bà này có nguyên nhân hoàn cảnh này, bà kia có nguyên nhân hoàn cảnh nọ. Hai bà đang sống trong những mối tình thái giám mà vì đang sống thời đại tân tiến mà bị ràng buộc về danh giá, danh dự, đành ngậm bồ hòn chịu trận. Nhờ ở những nguyên cớ đó, Tư Vạn mới lọt vào trận đồ, đụ, bú lồn, bú vú hai bà ấy được Tư Vạn khó bề quên được hai phu nhân này Lần đầu tiên kể từ ngày đụ bà Đồi nhân và bú lồn bà Văn Cống thì cái sướng lạ, mỗi người một vẻ không tài nào so sánh chính xác lạc thú truy hoan. Hấn là người từng trải đụ và bú lồn và ngược lại được bú các nhiều loại đàn bà con gái kể từ lúc ở độc thân vợ chết mà hấn không ngờ không bỏ uổng công để chơi hai người đàn bà này Hấn bị ám ảnh bởi hai thân hình trần truồng tuyệt vời của bà Văn Cống và bà Đồi Nhân. Ngồi nhớ lại mà hấn thêm thường tới nứng cặc. Hấn biết giờ này có nứng chỉ là nứng cặc hoảng mà thôi. Làn da thịt phu nhân Văn Cống mát rượi như bóng mát chiều xuân, lại thơm phức như loài hoa quý Cho nên khi bú cặp vú căng và lồn bánh tráng tôm phồng chảo mỡ vô cùng kích thích, thêm đụ ngay tức thời. Sự quyến rũ hình hài từ lồn đến vú làm sao đàn ông chạy thoát.

Bà Văn Cống không cho đụ làm cho Tư Vạn thấy lồn bà mà vẫn vương. Bà tâm sự với Tư Vạn không thể đụ lồn bà được vì chồng bà làm bà sợ cặc đàn ông sau ngày sinh con trai. Bà chỉ thích Tư Vạn bú lồn, bú vú bằng mọi kiểu mọi cách bà đều chịu và đừng hỏi lời thôi là tại sao, và bà cũng chẳng muốn phải tả lời là bởi vì. Vấn tất ngàn ấy, nếu làm quá bà giận thì duy nhất bú lồn bú vú cũng mất tiêu tán đường.

Bà ấy dọa thế, nên Tư Vạn đâm sợ và bụng bảo dạ thà được một còn hơn mất cả hai thì phí cuộc đời đàn đúm, đụ địt. Với bà Văn Cống là ái tình thái giám. Hấn có cặc mà không được phép đụ vào lồn. Vì nguyên nhân ấy, Tư Vạn có tâm hồn lãng mạn ngấm vú, ngấm lồn bà ấy như một nhà điêu khắc mà hấn chỉ biết tạc tượng trong trí nhớ và có lẽ bức tượng này khó phai mờ trong suốt cuộc đời cho đến khi nằm xuống mấy thước đất ngậm ngùi mang theo.

Chuyên trị hai môn, bú vú, bú lồn cho bà ấy nên hấn tường tận từng nét vú, từng nét lồn và không nói ngoa, bà ấy có những mấy lồn lồn hấn cũng đếm được. Tư Vạn mất cái này thì lý thú cái kia. Cái thú khi bà nằm ngửa, hai háng bành ra, lồn tròn trái tim đĩa ngọc, chùng lông ở trên tự loài cỏ đen tuyền trong truyện cổ tích. Ngắm nhìn tênh hênh ấy thì bầu trời có sụp đổ cũng núng cặc như nợ đòi, như trống châu thúc giục, như kẻ sang sông kêu đòi, như thằng phu trạm thúc ngựa đưa thư của thời lính thú đời xưa.

Vào lúc thế đó, Tư Vạn tham lam vuốt cả hai bàn tay trên mặt lồn. Xúc giác từ bàn tay làm hấn sướng. Cặc cứng sẵn lại cứng thêm hết cỡ.. Khi núng hết cỡ thì khí như dồn tới tận não bộ. Còn bà ấy thì sao ?. Bà ấy, bành chân rộng để bêu lồn, đành co rúm hai chân mà rên, hấn phải banh hai chân bà về chỗ cũ để lồn phơi dưới cặp môi của hấn, đợi chờ những cái bú phàm phủ.

Tư Vạn tâm lý từng bà khi trong cơn núng bốc đồng nặng nề dâm dục, bà nào cũng tâm sự riêng tư về gia đình, về chồng con nên hấn dễ bề đối xử cho các bà hài lòng. Tư Vạn bú lồn bà nhiều kiểu làm bà phải thốt lên rằng, giá chưa có chồng, bà lấy phất hấn làm chồng cho sướng cái đời Nhưng cũng chẳng phí chút nào nếu hấn kín đáo thì bú lồn bà đều đều khi bà nổi cơn núng.

Tư Vạn kiên nhẫn bú lồn bà Văn Cống qua thời gian mà hấn chứa chất đầy hy vọng, một ngày không xa, lồn bà ấy sẽ sống lại rồi hấn sẽ đụ một cách dễ dàng khi bà ấy núng lồn. Tia sáng hy vọng ấy đã le lói cuối đường hầm qua những lần hấn bú lồn và bóp vú gần đây. Hấn đã có lần nghe tiếng nói trong rên sướng của bà ấy là hấn ráng bú thật hay, thật núng, thật cuồng dâm thì bà sẽ để hấn đụ tới nơi tới chốn cho êm núng lồn bà.

Dù rằng sau đó bà tuôn nước lồn quá nhiều mà hấn cũng xuất khí cặc nên trận đụ không diễn ra. Đó là mầm mống sự núng lồn muốn đụ cặc vào lồn. Sự việc ấy chỉ còn ở thời gian không lâu lắm nữa. Tư Vạn thích đụ vào lồn bà Văn Cống nhưng hấn phải đợi chờ thời cơ. Lồn bà ấy đã chết từ lâu vì do ông Văn Cống mà ra. Có lẽ cặc ông ấy

to bụi mà chỉ biết đu hừng hực như heo làm bà ấy sợ Bà ấy chán vì mỗi lần sau cái đu của ông Văn Cống làm lòn bà tê rất. Còn Tư Vạn không thể, hấn nhẹ nhàng từng bước một vững'chắc mà đi đến kết quả từng bừng thoã mãn cơn nứng lòn tùy theo cấp độ của lòn bà ấy. Vì vậy bà Văn Cống mới dễ dàng cho hấn bú lòn và bà nghiền cách bú lòn của Tư Vạn.

Tư Vạn ôn lại những lúc ái tình thái giám với bà Văn Cống tuyệt vời lý thú. Chỉ bú lòn, bú cặp vú bầu bình mà khí cặc vẫn ra như đu vào lòn thì đủ hiểu ra ra rằng lòn bà Văn Cống có độ cao hấp dẫn dục tính và nếu không tuôn trào khí cặc thì thân thể bồn chồn chẳng tài nào yên ổn trong trạng thái bình thường của người đàn ông. Khi bà ấy nằm nghiêng cho Tư Vạn bú lòn từ sau hai mông của bà và hấn thuận tay xoa vú thì mới mục kích lòn bà ấy to, mặc dầu hai mép lòn dòn khép khe lòn.

Tư Vạn chỉ quàng một chân của bà qua bờ vai của hấn thì phần dưới lòn bà hiện rõ và đường khe lòn chẻ ra thẳng dọc. Tư Vạn nhìn lòn bà lún về phía sau dư da thịt, lồ lộ kêu gọi không buồn bú cũng phải bú cho đã đời. Chẳng bà được gác trên vai Tư Vạn để banh lòn thật lớn. Bà nứng nhất khi thấy Tư Vạn nhìn chăm chăm cú vọ ngay lỗ lòn. Lúc này mặt bà đỏ rân, cặp môi mấp máy, đôi mắt lim dim, hơi thở dồn dập và chực chờ những tiếng rên không ngăn cản.

Trong những chuỗi ngày làm tình bằng mồm, bà đã thú nhận với Tư Vạn, chính hấn đã đánh thức lòn bà. Vì thế, bà đã giải quyết được chuyện gia đình giữa bà và ông Văn Cống. Bà thú nhận rằng, ông chồng bú lòn bà thường xuyên nhưng chỉ được một giai đoạn. Dù muốn dù không bà phải giữ hạnh phúc gia đình và tiếng tăm bên ngoài nên sau những khi ông Văn Cống bú lòn, bú vú, cặc ông nứng cứng nhất quyết đòi đu, bà phải giải tỏa bằng cách xục cặc cho ông ấy xuất tinh.

Hoàn cảnh của bà chẳng sung sướng gì khi vướng mắc sự lạnh lòn đột ngột không biết từ đâu đến. Trong lúc ôm ấp nhau, Tư Vạn nghe thấy vô. cùng cảm động. Xúc cảm ấy làm cho Tư Vạn nứng cặc muốn lật ngửa bà ra mà đu cho phỉ sức ham muốn nhưng rồi hấn cũng phải

dừng lại khi bà tránh né khi cặc hấn lăm le đút mào vào lỗ lồn. Thật oái ăm cho Tư Vạn đã sa vào cuộc truy hoan tay ba lạ lùng hiếm thấy trên cuộc đời xả thân đụ địt.

Bà Văn Cống không phải là tay vừa, đôi khi bà cũng nói thẳng mặt Tư Vạn, hấn lợi dụng dục tình thì bà lợi dụng hấn để chữa bệnh lạnh cảm. Cả hai cùng sướng cả chứ chẳng ai thiệt thòi Vì thế bà tặng hấn đến đâu thì hưởng đến đó chứ không được đèo bông, hăm dọa để từ bú lồn rồi đề ra mà đụ. Bà quyết tâm giữ gìn thành trì mặc dù có lúc bà toan ngã lòng. Bà không phải là gái trinh tiết thờ chồng nuôi con nhưng chưa đến lúc bà phải dâng lồn cho Tư Vạn đụ bằng thích.

Tư Vạn ngồi trong xe nghĩ tới đâu nứng cặc tới đó Hấn cũng tự dừng cười một mình khi nhớ đến tâm sự, lý luận của bà Văn Cống. Thật đúng họ là đàn bà. Loại đàn bà ham đụ mà gặp phải trắc trở đang tìm lối thoát để hưởng cho trọn vẹn, lại cặc có phân tách, phòng hờ. Cuối cùng chỉ là nứng lồn làm điểm chính. Tư Vạn quán xuyên một hơi hai bà, đâu phải là chuyện dễ, chuyện đùa. Cả hai bà đều dâm, tìm đường dâm, tránh né sự nguội lạnh.

Mỗi bà có một trường hợp khác biệt mà Tư Vạn có chiều hướng giải thoát khi được từng mỗi bà tâm sự chuyện phòng the. Tất nhiên Tư Vạn trẻ tuổi, bộ vó, tốt cả vỏ lẫn lõi, hai bà mới chịu hai lồn một cặc. Tư Vạn chưa đụ vào lồn bà Văn Cống nhưng hấn không những bú lồn mà bà ấy vượt cặc như vượt lươn làm hấn nứng rợn người. Hấn chủ quan rằng lối sờ, vuốt, bú cặc của bà Văn Cống chắc chắn ông Văn Cống khóc ngoài quan ải trong thẩm thoát.

Chính hấn đây, dày kinh nghiệm đụ gái, muốn ra thì ra, muốn nín thì nín mà cũng phải sơ suất khi bà ấy cuồng điên trong lúc nứng lồn. Cái hay của bà Văn Cống chỉ có từng ấy. Chỉ từng ấy thôi cũng đáng cho đám mày râu ngã ngựa không kịp ngáp thì có đâu thời gian để chờ đụ vào lồn. Tư Vạn tự hào, cuối cùng bà ấy đã tuyển được ky sĩ đường dài đủ thứ. Nào dài cặc. Nào dài dái. Nào bú lồn dai. Nào bú vú dai. Nào dai chảy khí cặc Và cuối cùng đụ cặc vào lồn dai đẳng mà bà sẽ còn để giành trong tương lai khi lồn bà cho phép.

Tư Vạn càng nhớ bao nhiêu càng đi vào vòng lẩn quẩn về sự ham dự. Hấn tham lam dục vọng là bản tính cố hữu. Hấn rong chơi, chọn lựa những người đàn bà danh giá, chức phận như một cuộc săn tình vào thế giới thượng lưu mà hấn suy nghĩ, ước ao. Hấn chấp nhận mọi điều dù an bình hay nguy hiểm xảy ra miễn sao hấn dự được những bà ấy. Và hấn đã thành công ở bước đầu.

Tuy nhiên hôm nay, hai bà ấy đã gặp nhau rồi đây sẽ xảy ra những điều lành hay bất ổn cho chính Tư Vạn thì còn trông chờ. Hấn tin tưởng điềm lành sẽ đến để hấn ngồi đây thả hồn vào những nét hấp dẫn trên thân thể hai mệnh phụ kia Hấn phải nhớ những gì cần nhớ cho hấn được toại nguyện dâm tính trong khi cặc hấn đang còn cào núng cứng.

Vô tình Tư Vạn vượt cặc chính mình lúc nào không hay biết. Hấn nhìn xuống, cặc chống đứng Mào cặc đỏ ối. Hấn banh vải quần cho cặc ra hẳn bên ngoài. Tư Vạn hãnh diện với cặc bụi trong lòng bàn tay. Hấn tự nhủ thầm như thế này mấy bà không chịu chuộng làm sao được. Hấn vuốt cho da cặc từ gốc lên đàng mào. Khi da cặc phủ che đầu mào, hấn tuột da xuống lại phía dưới mào cặc đỏ chói lộ ra.

Những cái vuốt ấy, hấn tưởng tượng đến bàn tay mềm mại của hai bà ấy thì hấn sung sướng núng thêm như kẻ thủ dâm. Hấn phong phú tưởng tượng, ở phía trước mào cặc đang có lồn bà Văn Cống hay lồn bà Đời Nhân banh rộng khe, lỗ lồn phơi phới hé ra, đón cặc đút vào.

Tư Vạn xục cặc vài ba cái cho khoái núng trong giây lát và hấn nhớ đến cái lối sờ, mó, xục cặc của bà Đời Nhân. Thủ thuật của bà này cao cấp hơn bà Văn Cống nếu đem ra so sánh. Tư Vạn cũng khó quên lồn, vú bà Đời Nhân, nói chung là toàn thân thể khiêu dâm của bà ấy. Sự khó khăn của người trong cuộc như Tư Vạn, không thể từ bỏ hai cái thân thể quyến rũ của bà Đời Nhân và bà Văn Cống. Nếu lẩn quẩn so sánh thì hai cái lồn, hai cặp vú, eo ếch, đôi mông của hai bà thì đi tới bí lối vì mỗi người có cái hấp dẫn riêng mà Tư Vạn không đủ khả năng luận bàn. Hấn chỉ nhớ ra rằng bà Đời Nhân thích hấn bú lồn rồi dự và không những hấn dự vào lồn mà bà đè hấn ra, bà dự hấn thì đúng hơn.

Bà Đồi Nhân không e lệ khi Tư Vạn bú lồn bú vú và đưa cặc cho bà xem. Bà ấy thích xem cặc Có lẽ hành vi ấy gọi nứng tuyệt mức. Bà thích như thế tru"ớc khi Tư Vạn bú lồn. Tư Vạn ngồi trong xe tơ tưởng đến chuyện cũ mà cặc nứng không thể tả. Bà Đồi Nhân đối với Tư Vạn suồng sã hơn bà Văn Cổng. Lý do ấy làm hấn nói thiệt những gì xảy ra giữa ba người mới có hậu quả để hấn mới phải ngồi chờ ở đây rồi mơ màng nghĩ đến chuyện dâm dục đã trôi qua.

Bà Đồi Nhân có kinh nghiệm làm tình cho người đàn ông sướng nứng đến độ rả rời. Ngay ở những thế nằm thế đứng khi thân thể trần truồng, trông thấy đã phải nứng cặc cấp thì. Tư Vạn nhớ lại với thân hình cân đối, bà Đồi Nhân cởi hết áo quần, hai đùi chân khép lại vừa phải khi bà đứng trên sàn nhà với dáng điệu ẻo lã. Cặp vú rung rinh thật nhẹ theo sự vận chuyển thân thể một cách kín đáo. Chủ ý của bà là cho đôi vú được hoạt động tăng phần quyến rũ, hấp dẫn, kêu gọi làm cho đàn ông có cứng cựa cũng phải thêm thường, sôi nổi lòng dâm dục bốc lửa như hỏa diệm sơn.

Tư Vạn sành sỏi, bình tĩnh mà không cảm lồn mà phải sấn lại bóp vú và bú cuồng loạn không biết trời mây bay về đâu. Nếu tự chủ được lòng mình trong vài giây phút thì không thể không dán đôi mắt vào lồn của bà. Nhờ ở hai bắp vế tròn thuôn, chẹn ở hai háng làm nổi bật lồn với mu nổi gò dưới bụng thon cùng với đám lông. Đường khe lồn ẩn đường dây thừng trôi chảy về phía dưới, ngắt khoản khiêm nhượng để cho người nhìn tìm hiểu bí mật của lỗ lồn không tài nào lộ ra được. Nhưng khi Tư Vạn sấn lại, ghì bà vào đôi cánh tay để hấn nút lưởi, bú vú ở hai cái núm đã cứng nững thì hai chân bà đã chạng ra thành nạng ná bắn chim là dịp tốt cho tay Tư Vạn xoa vào lồn rồi dùng ngón tay móc vào bên trong, cũng đúng vào thời điểm bà vận cả thân hình với hơi thở dồn dập, với giọng rên sướng mà hai tay bám chặt vào bờ vai Tư Vạn, đeo cứng, hai chân bà hồng mặt sàn nhà. Lúc bà nứng lồn trông mặt khờ dại đáng yêu làm cho Tư Vạn nứng cặc vô cùng.

Tư Vạn diu thân thể bà xuống thấp cho lồn kề cặc và hấn nấc, ôm đít bà ấy kéo vào sát, hấn đụ đứng.

Nhớ đến đây, cặc núng cứng, ngúc ngắc như cần câu được cá kéo mồi, khí cặc rịn ở đầu mào. Hấn tuốt cặc thật dài cho sướng độ núng và đỡ thèm. Hấn nhìn cặc ngất ngưỡng mà tự hào cười thầm mãn nguyện tưởng đang đút cặc vào lồn bà Đồi Nhân. Và hấn nhớ những cái nắc lia chiaròi buông bà xuống nệm giường êm ái. Hấn lật sấp thân hình bà như trở con cá rán trong chiếc đĩa sứ Giang Tây trên nệm giường và cọ cặc ở khe hở hai mông rồi đút cặc chạm tới lỗ lồn.

Bà Đồi Nhân không ai sai khiến tự động bành hai chân, chống đít thành gò, lồn dồn hấn phía sau, hai mép dày cộm và cửa lồn hiện rõ với cái lỗ để đón chờ cặc chui vào đó. Tư Vạn ngấm giây lâu, banh hai mông, lỗ lồn nở núng, hấn đút cặc vào một cách song suốt. Tư Vạn nắc dòn tới, cặc lọt sâu vào bên trong khi cả thân hình hấn ôm chầm trên lưng bà Đồi Nhân. Hấn đụ gấp. Nắc gấp như nợ đòi. Bà Đồi Nhân rên la, hai tay cấu chặt vào nệm giường như kẻ leo núi sợ rơi xuống vực thẳm. Tư Vạn dai sức. Đụ tới bờ tới bến là nghề của chàng. Nắc nhịp nhàng như dư âm tiếng dội của nhạc cụ trong động thạch nhũ.

Bà Đồi Nhân vẫn chưa bằng lòng khi chưa san bằng độ núng sẵn c ừ. Bà muốn nhiều hơn nữa trong cơn dâm cuồng nộ. Ngôn từ của bà đi vào bí tích dâm thư gây cảm hứng vô lường cho Tư Vạn mà bà chẳng hay biết vì bà đang ích kỷ muốn trọn giữ cái núng tuyệt vời cho riêng mình. Tư Vạn sợ xuất khí bà Đồi Nhân sẽ bất mãn, hấn dâm ra cuống quít, vụng về nhưng hấn có khả năng chuyên chở, trang trải sự đụ cho đàn bà bằng lòng nếu không nói là mê hoặc nhất là xử trí với bà Đồi Nhân, một người đàn bà có tâm hồn dâm dục quá độ Cho nên hấn buộc lòng rút cặc ra khỏi lồn và tiếp nối lần tiếp sức vực mặt bú lồn thì sự núng của bà Đồi Nhân không một mảy may đoạn khúc gián đoạn. Và coi như hấn đổi cho bà một món ăn khác cũng chẳng kém tuyệt vời. Đồng thời, chính Tư Vạn cũng tận hưởng từ thiên thai này sang thiên thai khác của khoái lạc dục vọng con người.

Tư Vạn bú lồn chậm rãi. Hấn liếm mông đóc qua giữa rãnh lồn và xoắn lưỡi chung quanh rồi vào lỗ lồn, nơi cặc hấn đụ vào rút ra. Nước lồn đã thấm ướt từ lâu theo độ núng từ lâu của bà Đồi Nhân. Lồn căng dày và hai mép lớn phình như cặp môi của loại kinh ngư biển

cả. Sự nứng làm cho các thớ thịt ở lồn cứng cỏi dồn lại một nơi và sưng húp như bàn tay mồm mím của gái dậy thì. Bao nhiêu lông trên mu và chung quanh mép lồn dựng đứng vì nứng..

Bà Đồi Nhân dâm dục đến độ không còn ý thức nơi chốn, không gian và thời gian, đưa đẩy Tư Vạn vào chốn lạc loài chỉ biết đụ, bú lồn mà thôi.

Kể từ ngày bú lồn bà Văn Cống, đụ bà Đồi Nhân với hai mẫu lồn hấp dẫn lôi cuốn dục vọng, Tư Vạn không còn màng đến bọn đàn bà khác nữa. Lồn hai bà ấy không những lôi cuốn truy hoan mà họ còn có những ngôn từ trong sự sướng rên tự nhiên hiện thực, mạnh dạn thúc đẩy Tư Vạn thêm khát, ham muốn, hăm hở đạt tới độ dâm của hai bà mà cả chính bản thân hắn nữa. Cùng thuận dâm, cùng thuận sướng, cùng thuận nứng mới đúng là nôi nào úp vung nấy thì lồn quả là " Chúa dẫu, Vua yêu cũng cái này " chẳng sai ở chỗ nào.

Bú lồn thì làm sao tránh đụ cặc vào lồn khi bà Đồi Nhân đến lúc rên rỉ đòi hỏi. Tư Vạn đủ bản lĩnh để tính toán dù trong lúc mê hồn trận với lồn. Vừa bú lồn vừa nhìn được lồn, Tư Vạn đầy lòng tham và dễ bề cho bà Đồi Nhân cầm cặc mà tuốt lươn. Những động tác cả hai hành xử cùng một lúc thì làm sao không nứng lồn, nứng cặc đến tận mây xanh. Với Tư Vạn tham lam bú, đụ là vốn của bao nhiêu kẻ đàn ông khi gần gũi với đàn bà.

Sự chiếm đoạt về tình yêu là một việc. Sự chinh phục dâm dục của người đàn ông lại là một lãnh vực khác nữa. Đàn bà dâm bao giờ người đàn ông đầy đủ sức khỏe đều ngưỡng mộ, ham muốn, đụ bằng thích.

Bà Đồi Nhân đánh đá nhưng trong lúc nứng lồn muốn đụ thì tính tình rất đáng yêu. Bà ấy nũng nịu như con gái mới lớn. Khi Tư Vạn bú vú hoặc bú lồn, bà ấy rên la và thường thốt lên, đầu... mà dễ thương vậy rồi dí mặt hấn sát vào lồn mà

nắc. Tư Vạn cũng ghiền câu nói đó và lắm khi như thói quen, nếu bà ấy chưa nói câu nói đó là bà ấy chưa nứng lồn thì với bằng cách này

hoặc bằng cách khác hẳn phải chọc núng tận tình.

Tư Vạn thích nhất là tự tay cởi hết quần áo cho bà ấy. Hắn đang cởi để nghe những lời nhõng nhẽo, ỏn ẻn của bà ấy bên tai rất gọi tình. Bà không bao giờ cho Tư Vạn cởi hết. Đến lúc hắn tuột quần lót là bà dẫn tay hắn lại và bà muốn hắn xát lồn bà ngoài vải quần lót thật lâu mới chịu. Chịu là chịu dừng ở đó rồi bà đưa cặp vú trần cho hắn nút vào hai núm vú.

Hắn thường hỏi bà vài lời rất gọn, như vậy sướng không em. Hắn gọi bà bằng em ngọt xớt như bà ấy là người yêu hoặc con vợ yêu quý muôn đời. Trong cơn núng lồn bà rất bằng lòng những ngôn ngữ đầy tình cảm đó mà những lúc bình thường khó bề xảy ra. Tư Vạn thừa hiểu rằng những trận truy hoan, dâm dục này như những ga nhỏ trên đường rầy của những chuyến tàu xuôi ngược. Cho nên đến đâu thì đến, ra sao thì ra, chứ hắn không nghĩ về tương lai. May ra khi về già, tuổi tác đụ không nổi hoặc không còn mơ đến chuyện đụ, thì nó sẽ đi vào kỷ niệm một quãng đời đã theo thời gian phủ lên lớp bụi dày.

Hình ảnh bà Đồi Nhân ám ảnh mãi trong trí Tư Vạn và đến khi hắn nhớ đến thân hình trắng nuột của bà ấy chỉ còn lại cái quần lót mini mà bắn bú lồn ở bên ngoài làn vải mỏng ấy. Bà ấy khéo chọn quần lót bó sát vào mông và háng. Dưới lớp vải lồn bà nổi gò chắc nịt khi sờ vào mu. Bụng bà lép, eo chẻn, mông đít phồng căng, tứ bề mời mọc. Cho nên thấy cái hình hài ấy không thể cảm lòng mà chỉ muốn cởi gấp cái quần lót kia đi cho lộ nguyên hình cái lồn là một sự mong mỏi khám phá kho tàng quý giá. Bà chưa cho cởi quần lót ấy để bà ôm ghì lấy Tư Vạn cọ xát cặc vào quần lót mà ở dưới quần lót là lồn đang núng. Có lẽ đó là một sự tâm lý kêu gọi cho đàn ông dễ bề núng cặc và lồn bà có cảm giác sự núng lồn thú vị.

Tư Vạn bú vú là thời gian hắn đưa tay vào lưng dây thung quần lót của bà mà mò lồn. Bà Đồi Nhân ưa thích gọi núng cho bà từng bước nhỏ cho đến khi sự núng cuồng nhiệt thì sẽ qua một giai đoạn khác. Sự kèm chế ấy làm cho Tư Vạn nóng nảy vào làn đầu đụ bà ấy nhưng càng về lâu về dài hắn thuộc lòng hiểu ý nên hắn cũng chẳng lấy gì làm vội vì hắn nghĩ rằng đường nào chẳng phải về La Mã. Và

c cuối cùng Tư Vạn thấm thía nghĩ rằng bà ấy có lý và đó cũng là phương pháp thần sầu làm cho người đàn ông có cảm giác tê dại về núng cặc và về việc trối cơn lộn lòng ngu ngơ đút cặc vào lồn mà không thể ngăn được tiếng than, ôi sướng cặc làm sao đây !

Nghĩ và nhớ đến đâu về bà Đồi Nhân là cặc Tư Vạn ngất ngư, ngất ngưỡng, vái lên vái xuống nếu hấn không cảm cặc trong lòng bàn tay. Một phút thoáng qua đầu, Tư Vạn giật mình tự bảo không lẽ xục cặc kho khí ra vào giờ này ư ? . Nghĩ thế nhưng hấn xua đuổi ý nghĩ này và sung sướng cho rằng hấn còn đầy đủ sức khỏe dù hôm qua hấn bú lồn bà Văn Cống suốt đêm.

Khí cặc và khí lồn của đôi bên tung tóe nhiều lần mà nay hấn vẫn núng lại nhanh chóng đến mức thèm khát. Tư Vạn bị ám ảnh bà Đồi Nhân nặng nề hơn bà Văn Cống nhưng cách làm tình của hai bà đều quận thất. Hơn nữa hấn không muốn buông trôi bà nào cả. Duy có việc hấn đang thèm khát đụ bà Văn Cống. Vì hấn suýt được đụ bà ấy lắm lần rồi tắt nghẽn. Không phải bà ấy kkhông cho đụ mà trái cây chưa chín muối đó thôi Ngày đụ bà Văn Cống không còn xa, lòng hấn tự bảo thế. Hấn nhớ bà Đồi Nhân nhiều là hấn đã đụ được bà ấy. Mà bà ấy đụ rất điệu mới chết cái cuộc đời hấn.

Ngồi thơ thẩn một mình trong chiếc xe đơi hai bà nhưng hấn không cảm thấy cô đơn chút nào Nếu có cô đơn là sự lo lắng không biết bên trong ngôi nhà hai bà ấy đang bàn cãi những gì, hại hấn hay lợi cho hấn. Đó là điều hấn muốn biết. Rồi

hấn cũng đánh bật được những điều thất lợi sẽ tới.

Tư Vạn chủ quan tuyệt đối, dù cho đến nông nổi nào phần thắng cũng trong tầm tay. Hấn làm tình một lúc hai bà, nếu tự sự loang ra ngoài thì hai bà ấy xấu hổ trước. Mà hai bà ấy dại gì làm toáng câu chuyện tình tay ba, trong đó có tình thái giám, chưởi biết bao qua lời mĩa mai của thiên hạ.

Tư Vạn yên chí lớn rồi vớ vẫn đi vào những trận làm tình với bà Đồi Nhân và hấn tràn đầy hy vọng sau cuộc gặp gỡ của hai bà ấy chấm

dứt trong ôn hòa thì hẳn sẽ có màn đụ nữa. Chỉ có điều hẳn không biết sẽ đụ được bà nào. Nếu được bà Văn Công thì khoái hơn. Hẳn đang ao ước về bà ấy nhiều hơn. Bây giờ hẳn đang nhớ lại những khúc phim con heo với bà Đờì Nhân mà tự nhiên hẳn vừa bỏ dỡ. Tư Vạn chuôi tay vào quần lót mò lồn. Móc lồn. Vê mỏng đóc như vắn thuốc điều.

Bà Đờì Nhân lờì chối, đứng không vững vì bàn tay lả lướt trên lồn của Tư Vạn. Khi bà chịu không nổi, núng lồn vỡ bờ vỡ bến, bà thò thẽ bên tai Tư Vạn, tuột quần lót em đi. Mồi tư vạn rời khỏi mồi bà, lần xuống cặp vú, rồi chạy xuống lồn mà bà muốn cản nhưng tay chân nhũn ra như không đủ sức điều khiển. Tư Vạn lộ sự dâm trắng trợn. Lợi dụng sự yêu cầu cởi quần lót thì Tư Vạn tuột mặt xuống phía dưới để ngấm lồn trước khi bú.

Chương 10

Mới cách đây vài phút, một mình ngồi trong xe tưởng đến nỗi của hai bà Văn Cống và bà Đồi Nhân phải núng cặc, nay thì hẳn không còn giàu tưởng tượng dâm dục cho cặc núng nữa. Tư Vạn vừa bực mình vừa trông ngóng kết quả như thế nào về cuộc mặt đối mặt giữa hai bà ái tình thái giám này. Cuối cùng như một sự an ủi khuấy dậy trong tâm trí, Tư Vạn nghĩ rằng có lẽ họ đang tranh cãi và hẳn phải chịu khó đợi chờ giờ phút ngã ngũ của họ.

Nếu hẳn đường đột gõ cửa xuất hiện sẽ làm họ tức tối thêm thì trăm dâu đổ đầu tằm, vô tình hẳn gặp nạn khôn khổ. Tư Vạn không thể hiểu nổi tại sao hai bà ấy giam lỏng ở ngoài ngôi nhà này. Hẳn chán nản quay gót ra xe cố gắng đợi chờ nhưng trong lòng đầy thắc mắc. Tư Vạn nẩy sinh ra tò mò, hẳn đặt tai vào cánh cửa lắng nghe động tĩnh ở phía trong nhưng tuyệt nhiên vắng lặng. Hẳn nhẹ chân đi về phía sau nhà.

Lần đầu tiên Tư Vạn bước vào vườn sau của ngôi nhà này. Mầu vườn rộng với nhiều loại cây ăn trái. Cây cối tiêu tụy chứng tỏ thiếu bàn tay người săn sóc. Nhưng cây lá um tùm dày đặc, hẳn ven theo tường nhà đi hẳn vào phía sau. Trước mặt hẳn những khung cửa sổ và nhận diện được căn phòng ngủ mà hẳn nằm dự bà Văn Cống từ trước cho đến tối hôm qua.

Tư Vạn dừng lại bên khung cửa sổ phòng khách trước khi đến khung cửa sổ phòng ngủ. Hẳn chếch người sang một bên và lặng lẽ hầu như nín thở quan sát vào bên trong nhưng hẳn không thấy được gì cả vì tấm rèm màu hồng nhạt che khuất Tư Vạn đặt tai sát vào khung kiếng nhưng hẳn không nghe một tiếng động hay một âm thanh nào.

Phòng khách không có một ai. Hẳn lại càng suy nghĩ vẫn vơ. Hai bà ấy không có ở đó thì họ ở đâu ? Họ không bàn cãi ? Họ không to tiếng ? Họ làm gì ? Tư Vạn tiến về phía cửa sổ phòng ngủ. Bỗng hẳn nghe tiếng nói ào ào rất nhẹ nhàng. Hẳn dừng lại nghe ngóng. Hẳn

sợ hai bà đó phát giác sự rình mò của hắn thì không gì xấu hổ cho bằng.

Tư Vạn nhẹ chân lần đến bên cạnh khung cửa sổ và hắn nghe được tiếng nói thỏ thẻ của bà Đồi Nhân, em suồng lăm chị à !,nữa đi chị. Hắn nghe bà Văn Cống thì thảo trong hơi thở khi vui khi đầy em cũng làm chị suồng lăm, banh lòn chị thật rộng mà bú thì chị mới chịu.

Tư Vạn lịm người, tay chân hắn bủn rủn. Hắn đã hiểu những gì đang diễn ra bên trong căn phòng ngủ. Căn phòng mà hắn đã vào ra lăm lăm dễ dục bà Văn Cống. Tư Vạn không ngăn được sự hiếu kỳ. Hắn đã nghe được những gì giữa bà Văn Cống và bà Đồi Nhân bằng tai nhưng hắn cảm thấy không tin tưởng hai cái tai của hắn. Hắn ù tai rồi chẳng ?. Vì vậy hắn phải thấy bằng mắt mới chuẩn định được thính giác. Khung cửa sổ cũng có rèm hồng ở bên trong nhưng may mắn cho Tư Vạn là bức rèm được kéo ra hai phía để lộ những khung kiếng đón nhận ánh sáng chiều ở bên ngoài rọi vào. Cho nên Tư Vạn ló đầu nhìn vào dễ dàng Tư Vạn bàng hoàng cảnh tượng diễn ra trước mắt. Hắn chớp mắt ba bốn lần để xác định cảnh tượng tnước mắt hắn có thật hay hắn đang nằm mơ. Trên chiếc giường Tư vạn dục bà Văn Cống hôm qua không phải hắn và bà ấy nữa mà thay thế bà Đồi Nhân. Hai bà trần truồng cùng nhau bú vú, bú lòn, móc lòn nhau. Bà Văn Cống nằm ngửa trên giường. Cặp vú trắng hếu phập phồng dưới đôi môi của bà Đồi Nhân. Cặp vú căng phồng với hai núm vú chổng thẳng cùng những đường nước miếng thấm ướt từ miệng bà Văn Cống tuôn ra.

Bà Văn Cống núng lòn hết cỡ nên khi bú vú không giữ được nước miếng trong miệng. Hai tay bà Văn Cống với những móng tay đỏ chói vừa xoa móc lòn bà Đồi Nhân. Thân thể bà Đồi Nhân rướn lên cao cùng với những cái hẩy và nấc lòn khi bà văn Cống bú lòn thật sát hay nút mỏng đóc rồi kéo lên cao như sợi dây thun.

Bà Đồi Nhân ngồi banh lòn lưng chừng eo hông bà Văn Cống để bà Đồi Nhân thuận tay sờ được lòn bà. Cặp vú của bà Đồi Nhân rung rinh từng nhịp móc lòn, xoa lòn của bà Văn Cống. Chứng tỏ bà Đồi Nhân cũng quá sá núng lòn. Tư Vạn thấy nước lòn cả hai bà chảy

ướt lồn mà họ vẫn chưa hạ cơn dục vọng. Theo Tư Vạn suy đoán thì hai bà ấy đã diễn cái trò áp chảo này đã lâu lắm rồi. Tóc tai hai bà rối bù, lắm khi khóa lấp cả khuôn mặt, phải vén nhiều lần để dễ bề hôn nhau bằng môi và nút lưởi.

Bà Đồi Nhân bắt thần ngồi dậy đổi thế khi bà ôm ghì lấy bà Văn Cống và đè thật mạnh xuống giường. Bà Văn Cống không một phản ứng, như theo lệnh của bà Đồi Nhân. Hai thân thể trần truồng của hai người đàn bà nằm ngược chiều. Mặt bà này úp lên lồn bà kia, mặt bà kia úp lên lồn bà này. Bà Văn Cống nằm chồng lên người bà Đồi Nhân. Trong lúc hai bà vận chuyển thân thể, Tư Vạn thấy được lồn của họ há miệng là đòi hỏi sự đụ nhưng hai bà đã thay vào đó bằng sự móc lồn và liếm lồn lẫn nhau. Hai bà đều rên sướng như khi tiếp xúc với đàn ông.

Tư Vạn đứng nhìn mà hấn cũng nứng cặc như được đồng hội đồng thuyền với hai h bà ấy. Tư Vạn kéo khóa quần cho cặc trồi ra ngoài. Cặc hấn nứng gồng chắc cứng. Lồn bà Đồi Nhân hiện ra trước mắt. Cái lồn ấy hấn đụ và bú nhiều lần nhưng bây giờ trông thấy vẫn thèm khát. Hấn nắm cặc tuốt lên tuốt xuống mà không thể nào vơi sự thèm muốn. Hấn bật cặc lên xuống như thổi cao su từng từng, thích nứng cho hấn phần nào. Nhưng lồn hấp dẫn của hai mệnh phụ rõ mồn một trước mắt thì sự nứng của hấn khó bề kèm hãm.

Khấp châu thân Tư Vạn máu cuồn cuộn chảy, mặt hấn nóng bừng. Hấn ao ước nhập cuộc truy hoan tay ba thì sung sướng kể sao cho xiết. Hấn thấy tay hấn ướt đầm dề. Hấn xuất tinh rồi. Trong khi ấy bà Văn Cống bành hai háng bà Đồi Nhân vén lông lồn, đưa lưởi liếm khe lồn. Bà Đồi Nhân rên la thành tiếng lớn, bất chấp nếu có người nghe thấy.

Đứng trước cảnh tượng này, Tư Vạn chợt nhớ ra kể từ ngày hôm nay hấn đã đứng ngoài cuộc đời của bà Đồi Nhân và bà Văn Cống. Hai bà ấy đã thỏa hiệp với nhau về dục vọng. Họ thừa sức giải quyết cho nhau mà không cần đến Tư Vạn. Một ý nghĩ len lõi mau chóng trong

trí Tư Vạn. Hai bà ấy đang diễn trò là do những bài học từ hấn mà ra. Nay hai bà ấy không cho hấn tham dự thì hấn cảm thấy ngu dại, phần uất. Tư Vạn vội đánh bài chót một thua một mất. Hấn đứng thẳng người, dán mặt vào khung kiếng cửa sổ. Bà Văn Cống nằm ngửa nên thấy khuôn mặt Tư Vạn lép kẹp ẩn lên trên khung kiếng. Phản ứng tự nhiên, bà la lên thành tiếng... Bà Đồi Nhân giật mình buông khỏi lòn bà Văn Cống và cùng nhìn ra khung cửa theo bàn tay của bà Văn Cống chỉ về hướng ấy. Tư Vạn không nao núng, bình tĩnh mở đôi mắt thật lớn nhìn hai bà chòng chọc như đe dọa và thách đố.

Cả ba im lặng trong giây lâu, có lẽ không ai tìm ra một câu nói nào cho hợp với khung cảnh này. Tư Vạn tỏ vẻ kênh kiệu, thị uy cho hai bà hiểu được rằng, hấn bắt được tại trận một cuộc làm tình kỳ quái của loại đàn bà thủ dâm kiểu tân kỳ. Với hành động của Tư Vạn là hy vọng hai bà ấy sẽ mở cửa, mời gọi hấn vào bên trong để có cuộc đụ tay ba. Nhưng Tư Vạn hoàn toàn thất vọng. Bà Đồi Nhân đã dở mòi con buôn D lợm, điêu ngoa đối phó với một cuộc buôn bán mà đây lại là cuộc buôn bán tình dục, theo sự lý luận riêng tư của bà ấy.

Bà Đồi Nhân đưa bàn tay mềm mại vẫy chào Tư Vạn. Ban đầu hấn tưởng bà ấy vẫy hấn vào trong nhà nhưng rồi bà Văn Cống cũng đưa tay cùng một cử chỉ với bà Đồi Nhân thì hấn hiểu ra là hai bà ấy từ giả hấn một cách thẳng thừng và vô cùng tự nhiên. Có nghĩa là hai bà ấy bất chấp dư luận thị phi nếu hấn tiết lộ câu chuyện tình thái giám này ra ngoài đường phố. Tư Vạn âm thầm rời khỏi ngôi nhà với lòng thầm nghĩ, những gì hấn làm, những gì hấn trông thấy tan trong buổi hoàng hôn chực chờ sụp xuống và hấn cũng khen thay tâm lý của hai bà ấy đúng chỗ khi bất cần sự hiện diện trong những cuộc làm tình.

Thời gian lẳng lặng trôi qua. Vật đổi sao dời đã hơn mười năm, bóng câu thoáng cửa sổ. Ở đất lạ quê người, lắm người mơ về dĩ vãng vàng son nhưng chỉ là hoài cảm một giấc mơ đẹp hay bi quan thì có dĩ vãng quẩn bất thà quên đi còn hơn tưởng nhớ.

Trong một khách sạn hạng trung bình với một căn phòng khiêm nhượng mà đầy đủ tiện nghi văn minh, Lý Tòng nằm bên Tích Trữ kể lại một thời đã qua, một thời đã mất. Cả hai không còn ngày xưa nữa.

Họ từng trải hơn. Họ nhẹ nhàng từ cách ăn đến tiếng nói. Cả hai ôm nhau thật chặt như đôi sam ở mùa nước nước lên mà chưa làm tình. Tích Trữ cho chàng biết sau những ngày lấy chồng, nàng sống trong cảnh địa ngục mà nào ai có hay. Chồng nàng, người đàn ông bất lực, chẳng một ai biết đến điều bí mật ấy. Nàng gầy gò như con mằm vì chồng cứ đè nàng ra mà bú lồn. Quảng thời gian ấy nàng nhớ thương Lý Tòng không kể được. Dù rằng Lý Tòng cũng bú lồn như chồng nhưng chàng bú có kỹ thuật, rung cảm nhục dục tâm hồn nàng. Hơn nữa chàng là tình nhân thì việc bú lồn, bú vú, xoa bóp thân thể nàng giới hạn thời gian. Còn chồng nàng sát kề bên cạnh, bất luận giờ khắc nào cũng tiện lợi đè nàng ra mà bú lồn khi nứng.

Cặc chồng di truyền huyết thống của mẹ nên nứng lên là khí trào ra mào, khóc ngoài quan ải Sự đau khổ của nàng dấu kín khóa lấp. Ai có qua cầu mới thấu hiểu niềm đắng nuốt cay. Ai có thức đêm mới biết đêm dài. Nàng đã ở trong hoàn cảnh mà phải rùng mình khiếp sợ. Từ cái việc chồng không đụ được mà nàng vô cùng cô đơn và bất hạnh mỗi khi nhớ lại trong chuỗi ngày đó, Cha mẹ thính thoảng gặng hỏi, có chồng đã lâu mà sao không có bầu bì gì cả. Nàng không thể nào nói lên sự thật, đành chịu cảnh trong nhờ đục chịu. Nàng cũng không thể hiểu tại sao nàng thuộc loại gái thời đại mà lại bảo thủ như vậy.

Cho đến nay nàng chưa giải đáp được. Ngay cả cha mẹ chồng cũng bần khoản, nhưng có lẽ vì thể giá, đành khép kín mồm miệng mà thở vắn thở dài trong kín đáo. Vì họ hiểu đời sống sinh lý của thằng con trai mình. Những bảo thủ ấy làm chết cuộc đời Tích Trữ mà họ khách quan, hững hờ, ích kỷ. Cha mẹ chồng canh cánh lo sợ nàng tìm cách ly dị thằng chồng không đụ được. Nhưng rồi chẳng có chuyện gì xảy ra làm hao tổn danh dự nhà chồng, nàng vẫn sống, vẫn làm dâu, vẫn làm vợ. Và trong phòng the, chồng nàng chỉ làm nhiệm vụ bú vú, bú lồn kéo dài suốt mọi đêm dài.

Tích Trữ thuộc loại con gái dâm, nhạy nứng, trai chưa rờ mớ vào da thịt đã chảy nước lồn. Chồng bú lồn nhiều quá trái với bản sinh, âm dương không hòa hợp kết tấu, nàng trở nên xanh xao. Thời con gái, sung sức, nứng lồn triền miên mà phải chịu cảnh ái tình thái giám làm cho cuộc sống sinh lý bất bình thường. Nàng tâm sự chân thành, dạo

ấy mỗi lần núng lòn được giải quyết máy móc, không tìm được dư âm, thú vị lâu dài. Nàng lạnh cảm từ đây, dù rằng nàng vẫn để cho chồng bú lòn là nhiệm vụ của người đàn bà làm vợ.

Vụ dâm loạn đồng phái giữa mẹ nàng và bà mẹ chồng tạo sự bàn tán khắp tỉnh lỵ lại một sự xấu hổ tận cùng trong đời nàng. Chuyện ấy thêm dệt càng lúc càng to và thiên hạ bàn vô tán vào mỗi tình tay ba Tư Vạn, tay cờ bạc sẵn đàn bà tà dâm, với bà mẹ chồng cùng mẹ ruột của nàng. Vì dầm lên đạo đức và luân lý, cha chồng của nàng bị ảnh hưởng, mất chức. Gia đình nàng buôn bán ế ẩm, dịch vụ chúc đầu đi xuống.. Ba nàng buồn khổ qua đời trong cơn cao máu. Mẹ nàng bối rối, hối hận nhưng mọi chuyện đã muộn màng. Bà sống thúc thui, bệnh hoạn rồi cũng theo chồng về với yên nghỉ vĩnh viễn.

Tích Trữ theo gia đình nhà chồng về một quận lỵ xa xôi trong giai đoạn cuộc chiến bốc cao. Vào một buổi ở chợ chiều, nàng được tin căn nhà gia đình chồng trúng đạn pháo kích. Nàng vội vàng trở về để chứng kiến cảnh tro bụi điêu tàn. Nàng đau đớn. Gia đình nhà chồng không một ai sống sót. Trong cảnh buồn thảm này, nàng được giải thoát cuộc đời làm vợ suốt cuộc đời ái tình thái giám :

Tích Trữ trở lại tỉnh nhỏ, nơi tràn ngập kỷ niệm vui buồn đời con gái. Và giờ đây sống cuộc đời góa phụ trẻ đóng kín then gài cuộc đời. Coi như quảng đời son trẻ bụi phủ rêu phong cho đến khi có biến cố, nàng theo đoàn người di tản ra hải ngoại sinh sống. Đối với nàng lại là một cuộc đời nữa. Và tình cờ nàng gặp Lý Tòng trong một trường hợp hy hữu.

Nàng tâm sự với Lý Tòng, người yêu xa xăm còn đọng lại theo dư âm ngày cũ. Nằm bên nhau, Tích Trữ không biết Lý Tòng đã trở lại bình thường như nàng mong ước không ?. Nàng rụt rè, sợ hãi phải trở lại cảnh chồng cũ, dù rằng chàng chỉ là yêu của một thời. Thỉnh thoảng nàng nhìn trộm chàng thì thấy chàng không tỏ vẻ buồn thảm về câu chuyện đời nàng mà trái lại chàng trông bộ phần chán hân lên làm cho nàng thắc mắc.

Dưới mắt Tích Trữ, mười năm trôi qua nháy mắt nhưng Lý Tòng

không mấy thay đổi Chàng trông chừng chặc hơn. Yêu đời hơn. Nét hào phóng qua lời ăn tiếng nói trong đậm đà và thực tế. Dáng dấp của anh thợ mộc ngày nào cuốn theo những ngày tháng giá rét ở xứ người.

Lý Tông gặp lại nàng trong một trung tâm thương mại vào ngày cuối tuần trước. Và đây là. cuộc hẹn hò đầu tiên, Lý Tông nằm ôm ấp Tích Trữ lắng nghe tâm sự chuỗi ngày qua mà nàng trải qua đau thương đổ dồn. Tích Trữ bồi hồi xúc động liên miên nhìn Lý Tông hãy còn phong độ của ngày nào.

Thời gian phần nào xoi mòn đời sống, Tích Trữ thay đổi lớn về tâm tính lẫn tâm hồn. Những sự dồn dập cuồng cuồng thời con gái đã vỗ cánh bay tít mù khơi ở nàng. Nhưng không phải sự khô khan mọi thứ đã ngự trị trong con người nàng vào cái tuổi còn son sắc. Nàng mừng nhất là Lý Tông hãy còn độc thân. Sự mừng thầm ấy cũng là mối lo ngại to lớn ngập đầy trong tâm trí. Nàng không thể quên được sự làm tình bất thường của Lý Tông thuở nào. Lúc đó nàng chỉ mơ ước một điều là Lý Tông cứ đụ nàng thật nhiều trước khi nàng đi lấy chồng nhưng sự mơ ước hảo huyền không bao giờ có sự thật xảy ra giữa nàng và Lý Tông.

Chàng ngậm ngùi mà nàng cũng không kém trong trường hợp khó tin nhưng có thật. Nằm bên Lý Tông, Tích Trữ được chàng triu mến ôm ấp rất mực tình tự. Nàng chờ đợi Lý Tông tâm sự những gì xảy ra trong khoảng thời gian nàng đi lấy chồng nhưng tuyệt nhiên Lý Tông không nói năng gì Chàng trầm ngâm, lắng xuống ở một sự việc nào đó xa xôi vọng tưởng của cuộc đời này làm nàng thắc mắc khó hiểu.

Mỗi lần nàng tỏ vẻ ngậm ngùi, chàng ghì nàng vào long hôn đậm, dài lâu trên môi hồng Tích Trữ. Cảm xúc của nàng rộn người thích thú. Nàng kiểm điểm bản thân, cảm nhận được sự bồi hồi về sự nung nấu. Đó là điều tuyệt vời mà nàng sợ rằng đã chôn vùi từ lâu. Nhạy cảm thân thể bỗng trở về ào ạt khi nàng gặp lại Lý Tông. Và nhất là nằm bên chàng như thế này.

Kể từ khi vào căn phòng khách sạn Lý Tông không có một cử chỉ gì

vội vả cởi áo quần nàng để đòi đụ như những ngày về trước. Nàng đang nghĩ ngợi vẫn vợ, nghĩ ngợi về Lý Tông thì chàng xoay mình ôm ghì nàng và đưa tay mở từng khuy áo Nàng không phản ứng mà nhìn vào đôi mắt của chàng đã đến lúc đại khờ và thấy yêu mến vô cùng.

Nàng thì thăm bên tai chàng :

- Anh thấy em như thế nào ?

Lý Tông dịu dàng đáp lại mà không rời tay mở hết dây khuy áo và bàn tay mơn trớn từ núm vú này qua núm vú kia cho Tích Trữ lịm hẳn châu thân :

- Thấy thế nào là thế nào.

- Lúc xưa và bây giờ...

Ý của Tích Trữ là muốn một lời làm nũng với Lý Tông nhưng chàng hiểu một lẽ khác để thêm một lần trả lời cho nàng :

- Anh vẫn thế... Vẫn yêu em và bây giờ thời gian đã thay đổi hoàn toàn nên vô cùng dễ chịu...

Tuy cut hứng về câu trả lời của Lý Tông nhưng vào thời gian hiện tại không còn vấn đề đối với nàng nữa vì nàng bắt đầu nứng lòn. Nàng không ngờ Lý Tông có mãnh lực đưa nàng về với lạc thú, với truy hoan mà từ lâu đã chết trong nàng. Ra đến hải ngoại, hoàn cảnh éo le từ bản thân đến gia đều đổ vỡ, oan khiên nàng nguội lạnh tất cả dù nàng hãy còn xuân xanh. Nhiều đám trai ve vãn nhưng nàng không có niềm tin.

Nàng sống trong ngờ vực và sống để mà sống như sỏi đá, cây cỏ. Nàng đã là một công nhân qua ngày tháng thúc thủ. Nàng đủ hiểu đời không phải chấm dứt từ đây nhưng nàng tự an phận chờ đợi cho chính nàng có sự thay đổi mang đến nghị lực tự tin. Bàn tay của Lý Tông bóp vào hai vú nàng đã làm thay đổi cuộc đời thêm một lần nữa. Nàng biết thế. Nàng bất giác chờ đợi trong hưởng thụ bị bỏ quên.

Lý Tòng chưa lấy làm gì sỗ sàng nhưng chàng vô tình gọi lại dư âm ngày xưa cũ. Ngày xưa cũ ấy đáng yêu, đáng chiều, đáng chuộng sống lại mãnh liệt mà nàng có cảm tưởng mới xảy ra ngày hôm qua, rất gần và thật gần, mất đi vô cùng oan uổng, phí cả một đời.

Bàn tay chàng mân mê trên vú, quen thuộc với Tích Trĩ. Nàng núng lòn cũng quen thuộc. Hơi thở của chàng và tiếng rên núng nhẹ nhàng chẳng xa lạ như hằng ngày mà nàng thích muốn điều ấy. Tích Trữ sung sướng bỗng bênh có gió hiu hiu thổi đùa trên đôi má hồng, làn da rờn rợn qua bàn tay cho vú thêm căng, hai núm vú cứng, đỏ máu hồi sinh. Những xúc giác ấy liên quan với lòn làm nàng núng. Mồng đóc lên cơn. Nước lòn ầm ức lâu ngày lan đến quần lót làm nàng xấu hổ với chàng.

Sự quen thuộc ấy đã từ mười mấy năm về trước mà không phai mờ ở Tích Trữ, cho nàng thấy rằng đối với chàng chẳng phải xấu hổ, thẹn thùng. Tích Trữ bạo dạn lên tiếng giống hệt như những tiếng nói ngày xưa :

- Anh làm em sướng.

Lý Tòng ngừng bóp vú đoạn nhìn nàng cười tình :

- Anh nghe tiếng em nói tưởng như ngày nào...

Nàng ngắt lời, lộ bộ mặt nhí nhảnh tinh quái rồi đáp :

- Anh cũng thế ? Nhưng ngày ấy anh không dụ được em? Bây giờ sao đây?

- Dễ yêu làm sao đâu ?!

Tích Trữ rúc đầu vào ngực chàng trong lúc Lý Tòng mân tay cởi quần Tích Trữ. Chàng núng cặc rồi và những lời nàng nói đưa chàng về những năm tháng ngày xưa. Nàng vẫn thế, với những lời nói tự nhiên chọc núng, gọi núng làm chàng

không còn rụt rè, giữ ý, giữ tứ.

Lý Tòng cởi xong quần của Tích Trữ liền đề nghị lẫn khăn khoản, yêu cầu :

Cho anh ngắm em một hồi, được không nào !

- Là lòng gì nữa mà anh đòi hỏi... Như ngày nào...Và có thể đẹp hơn là đằng khác.

Tích Trữ vừa đùa vừa tự hào chọc tức người nàng yêu. Lý Tòng nhéo cứng vào hai mép lớn nàng, sung sướng nói :

- Mà có chịu không ?

- Chịu mà anh cởi áo quần với em.

- Ngày xưa anh như thế này chứ bây giờ đâu có đến nỗi nào. Đụ em đi, cho em sướng. Bú mãi thế ư ?

Những câu đối thoại cho cả hai thêm núng cặc núng lồn không can nổi. Lý Tòng bú mọi ngõ ngách lồn Tích Trữ cho nàng thật sướng vượt ra ngoài sức tưởng tượng để nàng không thể rời chàng. Và bây giờ nàng độc thân, cô đơn, chàng sẽ ở bên nàng vĩnh viễn, bù đắp lại sự dờ dang đã trôi mất. Cả hai sẽ thành vợ thành chồng. Nàng dâm dục thì chàng có kém gì. Hạnh phúc và truy hoan cùng hòa hợp thì có gì sung sướng bằng.

Từ những suy tư ấy, Lý Tòng bằng mọi giá bú lồn nàng đến nơi đến chốn. Không những nàng sướng mà chàng cũng sướng lây. Lý Tòng chui hai bàn tay xuống dưới đôi mông của Tích Trữ rồi nâng cao cho lồn nàng hẩy vào miệng chàng và nàng giúp chàng bằng cách dùng những ngón tay của chính mình vạch hai mé lồn cho chàng bú sâu vào bên trong.

Tích Trữ hú sướng từng cơn, nàng lại yêu cầu Lý Tòng :

Đu đi anh !. Em muốn nhìn cặc anh. Cặc có nứng không anh ?.

Lý Tòng ngưng bú lồn để trả lời nàng :

- Nứng lắm ? Sướng nhất trên đời. Yêu em lắm.

- Yêu em thì đu đi nào, em chịu không thấu.

- Em banh lồn, anh trông sướng ghê ?

- Em banh nữa cho anh. Lưỡi anh ngoáy trong lồn sướng như cặc đút vào. Ai dạy anh vậy ?

Lý Tòng khó trả lời mà chàng bú lồn giỏi là vì nàng, hơn nữa máu dâm tràn trề thì đó như một nhà văn hay một nhà kỹ thuật sáng tạo. Tuy nhiên chàng cũng không biết phải trả lời như thế nào cho ổn. Lý Tòng hỏi ngược lại nàng:.

- Ai dạy em bú cặc đến độ người ta sướng chết người thế hả ?

Tích Trữ dường như cũng bí lối trả lời nhưng rồi nàng ranh mãnh :

Anh chứ còn ai vào đây !

- Thì câu trả lời của anh có khác gì của em... Em dạy anh...

Thế là xong chuyện khi Lý Tòng tiếp tục nâng đít nàng, nàng co hai chân giữ thế cho hai mông lên cao khỏi mặt nệm giường, lồn nổi mu tròn, chàng tha hồ bú và liếm sâu đến nước lồn ứa ra hai mép.

Tích Trữ nói :

- Lồn em chảy nước, anh thấy không ?

Nàng muốn nói với Lý Tòng là nàng nứng vô cùng tận và như thế

chứng tỏ nàng yêu chàng không thể thốt nên lời. Lý Tòng thấy nàng rên mà trong lòng thỏa mãn và khí cặc của chàng lên cao, rịn ra mào cặc, chàng đưa miệng ra khỏi lồn, đăm đúi nhìn Tích Trữ nói :

- Nước cặc anh cũng rịn....

Tích Trữ vội đưa tay che miệng chàng làm cho chàng im tiếng thì nàng tiếp lời :

- Anh, đừng ra... Còn đụ em nữa chứ ? Anh không đụ, em giận...lần sau không cho nữa đâu !

Lý Tòng chống đỡừ :,

- Đâu đã ra...Mới rịn ở đầu mào...Đụ em một cái mới ra chứ !

- Em cứ tưởng...

Một cái hôn đánh chụt vào mông đóc, Tích Trữ đẩy nẩy la trời, ối anh ơi ! rồi nàng thở dài, tha thít đôi môi vì sướng ở lồn. Lý Tòng nhìn nàng đầy yên chí khi nàng tin tưởng khí cặc chưa ra và chàng sẽ đụ nàng một hơi đến nơi, đến chốn dù phải trả một giá uể oải thân xác sau vụ làm tình. Lý Tòng nâng đít nàng để bú lồn như nâng tô cháo nóng sốt vừa húp chồm choàm vừa hít hà đã giọng, đã hơi.

Quá nứng mà chưa được đụ làm cho tâm tính nàng hốt hoảng như người nổi loạn bất thần mà chàng lại là người dâm dục, dai sức, kinh nghiệm đụ nên sự sướng, sự nứng của Tích Trữ mâu thuẫn trong sự sướng và sự quẫn quặt thân thể mà có lẽ cả hai đều ưa thích như vậy. Họ gây cảm hứng mạnh bạo, dài lâu với nhau để đạt tới đỉnh thật cao về sự dâm.

Bây giờ hai tay của Tích Trữ đã bám chặt vào thành đầu giường. Nàng giữ cho thân thể khỏi nhúc nhích trên tấm nệm giường khi Lý Tòng bú lồn càng lúc càng hăng. Nàng có cảm tưởng lồn nàng nở rộng và tách ra làm hai theo hàm răng và đôi môi cùng cái lưỡi tuyệt diệu của Lý Tòng. Phần dưới thân thể của nàng nloru cong từng hồi

mỗi lần chàng bú vào lồn. Lý Tòng đổ mồ hôi đầm đề khắp châu thân.

Tích Trữ mồ hôi cũng nhễ nhại thấm cả lưng Hai háng và trên mu lồn ẩm ướt. Khí lồn rọ qua khe lồn lần đến hậu môn. Lý Tòng liếm khí lồn không kịp cho đến khi Tích Trữ rên lớn tiếng, nàng chồm dậy ôm qua cổ Lý Tòng siết chặt thì khí lồn tuôn trào. Thân thể nàng nhũn lại. Nàng thở một hơi dài rồi vật người nằm dài trên tấm vải giường nhàu nát. Lý Tòng buông nàng ra và nói :

- Em thua anh rồi.

Tích Trữ gạt mồ hôi trán, mỉm cười trả lời :

- Sướng ghê nhưng...chưa đã...

Nàng ngáp ngừng rồi xoay người ôm lấy Lý Tòng rất âu yếm như người vợ sau cuộc làm tình.

Nàng đặt đầu lên ngực chàng trong khi Lý Tòng cặc còn cứng cứng. Lý Tòng tay sờ vú Tích Trữ nói với nàng:

- Như thế này chết anh...

Chàng không đợi nàng trả lời mà cầm tay Tích Trữ sờ vào cặc cứng.

Tích Trữ cười rũ rượi rồi đáp :

- Cho anh chết luôn ?

Lý Tòng cười khẩy, bóp vú rồi xoay mình bú vào đó thật lâu trong khi bàn tay nàng xục cặc, rồi nàng nói :

- Em làm cho anh ra nghe.

Lý Tòng vội bung vú đáp lại :

- Anh không chịu đâu !. Anh dụ em.

- Anh không tâm lý gì cả, để cho em hứng nứng trở lại đã nào !

Lý Tông mừng thầm với câu nói của nàng. Chàng trở lại bú cặp vú nàng thật nhiều hơn nữa. Chàng nghĩ bụng, nàng nứng lồn là cho chàng dụ ngay. Lý Tông ngồi dậy bên hông nàng cho nàng dễ dàng nhìn và vuốt cặc. Như một sự gấp rút thúc dục, Lý Tông nứng cuồng, nứng vội, cặc cứng trong lòng bàn tay nàng. Miệng bú vú, một tay mân vú, một tay sờ lồn, Tích Trữ nhạy nứng rất nhanh. Cặp vú nàng cứng bầu, hai núm lại hồng đỏ và chĩa đứng. Lồn cương húp ở hai mép. Mông đóc lộ hẳn phía dưới mu lồn. Nàng ngáp ngừng trong hơi thở dồn dập mà đứt quãng.

Bất chợt nàng nói :

- Em nứng rồi anh ơi ? Dụ em, cho em sướng nào t Yêu cưng ! Yêu mình ?..Dụ em...

Lý Tông chồm hẳn lên người nàng. Cặc nứng dài, Tích Trữ buông ra khỏi tay. Cặc chàng chạm vào bụng, vào rốn, rồi lặn xuống mu lồn. Nàng nghe thấy được mào cặc cọ lên đám lông lồn.

Tích Trữ tự động dang chân rộng ra hai phía vừa đúng lúc thân thể chàng chồng lên mình nàng. " Cặc chàng xát vào mông đóc, cọ dọc khe lồn nàng cảm giác tê dại, thân dưới rướn lên cho cặc chạm vào lỗ lồn nhưng Lý Tông nứng quá, vụng về, nàng cảm cặc chàng dí vào lỗ lồn.

Lý Tông nắc cặc thật sát, cặc chàng đi thẳng vào lồn, chàng rú lên :

- Sướng quá em à !

Lý Tông nắc cặc không ngừng nghỉ. Tích Trữ nằm im lìm đón nhận cho người yêu tha hồ vằn vỹ trên thân xác. Hai tay Lý Tông luồn xuống dưới hai nách quanh lên hai bờ vai nàng, ghì chặt mà nắc cặc liên hồi. Chàng vừa nắc vừa nói trong rên xiết vì nứng, yêu em, yêu

em, anh đang đụ em.

Chàng đụ nàng thật lâu mà khí cặc vẫn chưa ra. Đụ càng lâu, Tòng càng sung sức, mạnh mẽ qua từng cái nấc cặc. Tích Trữ lấy chiếc gối kê dưới đít cho lồn nhô cao để Lý Tòng đụ sướng. Đít chàng nhấp nhô theo từng cái nấc cặc.

Tích Trữ đưa hai tay vuốt lưng chàng và rỉ rả bên tai chàng :

- Ra đi anh, em yêu...Ra đi anh, em yêu mình vô cùng.

- Sướng cặc quá. Anh đụ lồn em. Cặc anh đâu ?

- Trong lồn em đó ?

Chàng và nàng đối thoại với nhau trong lúc đụ rất dễ thương, dễ chịu tràn ngập tình yêu hiện thực và lãng mạn nên hào hứng bất tận để đụ nhau Bồng Tích Trữ đẩy thân thể chàng ra và nói :

- Em đụ anh.

Lý Tòng hiểu ý,rút cặc ra khỏi lồn và nằm xuống giường. Tích Trữ nằm lên bụng chàng. Trước khi nằm xuống, nàng nựng cặc chàng, nút một miếng dài vào mào, rút ra khỏi miệng, hôn và ngồi lên bụng Lý Tòng, cầm cặc đút vào lồn. Lý Tòng nấc ngược trong khi nàng ấn lồn xuống, cả hai cùng rên sướng tới mây xanh.

Tích Trữ nấc lồn. Sàng mông. Sàng lồn. Lý Tòng thụ động chịu sướng ngất ngây như hồn xuất ra khỏi thân xác từ lúc nào không hay biết. Tích Trữ ngồi thẳng lưng. Lồn nàng và cặc chàng sát vào nhau, dính vào nhau, kẻ nấc xuống, người nấc lên, quện vào nhau để rên sướng không ngưng nghỉ. Cho đến lúc Lý Tòng la to như kẻ phát điên thì khí cặc trào. Tích Trữ rạp người ghì lấy chàng cho khí cặc bắn vào lồn.

Lý Tòng trần cứng thân thể. Cặc cứng thêm cho khí mạnh vòi bắn ra. Chàng lả ra trong giây lát. Tích Trữ vẫn nằm gọn trên thân thể chàng

để cho người yêu tận hưởng cái đụ đến giây phút cuối cùng mới lăn ra nệm giường, nằm cạnh bên chàng. Lý Tòng toại nguyện, sung sướng. Toàn châu thân vã cả mồ hôi. Chàng thở phào nằm không gượng dậy nổi.

Tích Trữ nằm bên chàng để đợi giờ phút chàng tâm sự nhưng bỗng nhiên nàng không còn muốn tìm hiểu cuộc đời riêng tư của chàng nữa. Nàng chỉ bằng lòng một điều là đời sống sinh lý của chàng đã bình thường như mọi người đàn ông.

Nàng thừa sức để biết rằng Lý Tòng ra hải ngoại đã chữa trị bằng khoa giải phẫu kéo cho cặc dài ra. Nàng đã thấy vết sẹo mổ xẻ dưới cuống cặc chàng. Còn về phần nàng khi chàng đụ vào lồn, nàng không một cảm giác nào cả. Nàng chỉ muốn làm vừa lòng chàng. Tội nghiệp người đàn ông yêu nàng dài lâu bao gồm hai phương diện, dâm đụ và lãng mạn. Bồn phận của một tình yêu đã xong đối với nàng trong lúc này.

Sau cuộc truy hoan, chàng và nàng nằm cạnh nhau, cả hai mỗi người theo đuổi mỗi ý nghĩ riêng tư. Sự mệt mỏi vừa qua, Lý Tòng chưa buồn kể lại những gì xảy ra trong quãng thời gian dài xa cách Tích Trữ và chàng cũng đợi chờ nàng thúc giục nhưng rồi chàng đóng kín đôi mắt để trọn hưởng dư âm khoái lạc vừa qua.

Không khí im lặng trầm ngâm, đầm ấm như tiếng ru ngủ từ xa xăm vọng đến, Lý Tòng đi vào giấc ngủ vui nhanh chóng.

Tích Trữ giật mình trở về với thực tại khi nàng nghe tiếng ngáy ngủ của Lý Tòng đều đặn, êm êm, nàng tưởng rằng, có âm vọng mịm mù thoảng đến. Tích Trữ ra khỏi giường. Nàng mặc áo quần, trang điểm son phấn. Xong đâu vào đó, nàng lặng ngắm Lý Tòng với thân thể lỏa lồ trong giấc ngủ say mà nàng cho rằng người đàn ông kia vừa thoát khỏi những canh dài trắng mắt.

Nàng hạ thấp mình hôn lên trán, lên ngực và cả trên cặc chàng rồi quay gót rời khỏi căn phòng.

Tích Trữ bỏ lúi khách sạn đằng sau lưng. Nàng đến đầu đường quay lại nhìn lần cuối. Lần cuối nàng gặp chàng ở khách sạn ấy. Rồi chỉ là một kỷ niệm như mười năm về trước. Nàng bỗng nhớ đến mẹ nàng, lòng nàng nghẹn ngào rồi nàng chép miệng, truyền thống di truyền làm cho nàng lạnh nhạt khi cặc chàng đụ vào lồn. Nàng thương hại cho chính mình và thương tiếc cho chàng thêm một lần nữa bộ.